

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ I' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΗ'

Πέμπτη 10 Μαΐου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 10 Μαΐου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Παναγιώτη Αντωνόπουλο, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάστρου Κυλλήνης Ηλείας ζητεί να επαναχαραχθούν και να λειτουργήσουν οι διαδρομές που ακολουθούσαν οι αθλητές στην αρχαιότητα για να φθάσουν στον τόπο τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Θεσσαλικών Βιομηχανιών ζητεί να υλοποιηθεί το ειδικό πρόγραμμα ολοκληρωμένης παρέμβασης για την ανεργία στο Νομό Λάρισας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Κτηνοτροφικών Οργανώσεων ζητεί τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρεών των κτηνοτρόφων.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Ναυτικός Όμιλος Αλιβερίου ζητεί την κατασκευή κολυμβητηρίου στο Αλιβέρι Εύβοιας.

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 21ου Δημοτικού Σχολείου Ιλίου Αττικής ζητεί την άμεση ανέγερση νέου και σύγχρονου κτιρίου για τη στέγαση του Σχολείου.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Προϊστάμενος της Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων προτείνει την ασφαλτόστρωση οδικού τμήματος του Δήμου Λεύκης Σητείας εκτός των

αρχαιολογικών χώρων.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων της Αβερωφείου Σχολής Λάρισας ζητεί να εφοδιασθούν οι απόφοιτοι των δύο τελευταίων χρόνων της Σχολής με πτυχίο που τους δίνει τη δυνατότητα άσκησης επαγγέλματος.

8) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ελλήνων Φυσικών ζητεί να καταρτιστεί ξεχωριστός πίνακας διοριστέων για τους φυσικούς.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτοθεριζοαλωνιστών Νομού Λάρισας ζητεί την κατάργηση του Ν. 2801/2000 με τον οποίο τα σιλοφόρα - ογκομετρικά οχήματα να υπάγονται στο Υπουργείο Μεταφορών.

10) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας ζητεί νέα νομοθετική ρύθμιση για τη χορήγηση των μηνιαίων αποζημιώσεων ως κινήτρων απόδοσης στα μέλη της.

11) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εισπράκτορες και ελεγκτές στη ΔΟΥ Φαρσάλων ζητούν την άμεση διευθέτηση της μισθοδοσίας τους.

12) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Ομοσπονδία Καράτε ζητεί την ένταξη του αθλήματος του καράτε στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

13) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αποφοίτων ΣΤΥΑ ζητεί την ικανοποίηση των μισθολογικών αιτημάτων των μελών του.

14) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Επιτυχόντων του Γραπτού Διαγωνισμού ΑΣΕΠ 1998 ζητεί την απορρόφηση όλων των επιτυχόντων - μη διοριστέων του Γραπτού Διαγωνισμού του Φεβρουαρίου 1998.

15) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το πρόβλημα της λειψυδρίας

στα νησιά των Κυκλάδων και την ανάγκη εξεύρεσης λύσης.

16) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι καθηγητές ΠΕ17, απόφοιτοι ΑΣΕΤΕ/ΣΕΛΕΤΕ ζητούν να διευθετηθεί η συνταξιοδότησή τους.

17) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γυμναστική Ένωση Λάρισας ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη διοργάνωση του φετινού τουρνουά ρυθμικής γυμναστικής στη Λάρισα.

18) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για το πρόβλημα της αδιάθετης ποσότητας μήλων στα ψυγεία Αγιάς που προορίζεται ως βοήθεια επισίτισης προς τους Σέρβους.

19) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Α.Ε. "Πόρτο Καρράς" καταγγέλλει ύποπτες μεθοδεύσεις για τη μεταφορά της επιχείρησης CASINO εκτός της θεσμοθετημένης θέσης μέσα στο συγκρότημα "Πόρτο Καρράς".

20) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αναπληρωτών Δασκάλων ζητεί τους διορισμούς μελών του στις κενές οργανικές θέσεις.

21) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας ζητεί τη ρύθμιση των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμού.

22) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μ.Εξαρχάκος, κάτοικος Λακωνίας ζητεί τη διάσωση του Ι.Ν. ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΓΚΛΕΖΟΥ στον Πύργο Διρού Λακωνίας.

23) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δ. Καλλυμασιός, συνταξιούχος ναυτικός, ζητεί την αύξηση της σύνταξής τους.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ και ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Διδυμοτείχου ζητεί την ίδρυση και λειτουργία Μονάδας Τεχνητού Νεφρού στο νοσοκομείο για την εξυπηρέτηση των νεφροπαθών του Βορείου Έβρου.

25) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Στυλιανός Καλαματιανός, κάτοικος Μυστρά Λακωνίας, ζητεί τη μετάθεσή του στη Σπάρτη στην υπηρεσία της ΔΕΗ.

26) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Οικολογικών Οργανώσεων Κορινθιακού Κόλπου "Η Αλκυών" ζητεί τη λήψη μέτρων κατά της τοξικής καταστροφής του Κορινθιακού Κόλπου.

27) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οικολογικός Σύλλογος Προστασίας του Κορινθιακού Κόλπου επισημαίνει το τεράστιο πρόβλημα της οικολογικής καταστροφής από τη διοχέτευση της κόκκινης λάσπης από την ΠΕΣΙΝΕ και ζητεί να ληφθούν μέτρα.

28) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων του Ν. Εύβοιας ζητεί να ληφθούν μέτρα για την εύρυθμη λειτουργία της ΔΟΥ Χαλκίδας.

29) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι μαθητές του Λυκείου Αμπελακίων

των Σαλαμίνων ζητούν να ληφθούν μέτρα προστασίας των αρχαιολογικών χώρων Σαλαμίνων.

30) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παρακαμπυλίων του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί να καλυφθούν οι θέσεις εκπαιδευτικών στο Γυμνάσιο Αγίου Βλασίου στην περιοχή του.

31) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γυμναστικός Σύλλογος Βόλου "Η Νίκη" ζητεί οικονομική ενίσχυση για τις ανάγκες του Γυναικείου Τμήματος Μπάσκετ.

32) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υγειονομικών Υπαλλήλων ΙΚΑ Λάρισας διαμαρτύρεται για την παράνομη και καταχρηστική απόσπαση της Προέδρου του Συλλόγου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 385/24-5-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 74 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1418/12-10-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 385/74/24-5-2000 ερώτησης και Α.Κ.Ε. που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Γαρουφαλιάς, σας παραθέτουμε, τα προερχόμενα από την Ελληνική Ομοσπονδία Φιλάθλων Πάλης, σχετικά στοιχεία αναφορικά με:

α) Την πορεία του αθλήματος σε αγωνιστικό επίπεδο ιδιαίτερα στις μικρές ηλικίες, γεγονός που φανερώνει ανοδική πορεία και όχι παρακμή.

β) Το σχεδιασμό, την οργάνωση και τη θέσπιση κανόνων σύμφωνα με τον τεχνικό κανονισμό της ΕΟΨΠ, καθώς και τον τετραετή σχεδιασμό 1997 -2000 στοχεύουν στην περαιτέρω ανάπτυξη και βελτίωση της υποδομής του αθλήματος της πάλης.

γ) Το κανονισμό των δαπανών που αποδεικνύει την βαρύτητα που έχει δοθεί στην ανάπτυξη του αθλήματος και των εθνικών ομάδων, γεγονός που επιβεβαιώνεται από το ότι το 55% των ετησίων δαπανών αφορούν στις εθνικές ομάδες.

δ) Δόθηκε προτεραιότητα σε ανελαστικές δαπάνες καθώς και σε έξοδα συμμετοχής των Εθνικών ομάδων σε Διεθνείς διοργανώσεις που ήταν αδύνατο να αναβληθούν, με αποτέλεσμα στους μεν αθλητές της Ολυμπιακής ομάδας να μην υπάρχουν οικονομικές εκκρεμότητες, για δε τους προπονητές να υπάρξει κάποια καθυστέρηση των αποζημιώσεών τους, γεγονός το οποίο πρόκειται σύντομα να ξεπεραστεί.

Τέλος η Πολιτεία σε στενή συνεργασία με την ΕΟΦΠ επεξεργάστηκε ένα πλάνο προετοιμασίας αγώνων, έτσι ώστε να προσφέρει κάθε δυνατή βοήθεια, για την καλύτερη δυνατή εκπροσώπηση της Ελληνικής Πάλης στην Ολυμπιάδα του 2004, καθώς και την προβολή και ποιοτική αναβάθμιση του αθλήματος.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

2. Στην με αριθμό 547/31-5-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1426/19-10-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 547/31/5/00 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γ. Γαρουφαλιά, σας γνωρίζουμε ότι:

Η Υπηρεσία μας μέχρι το τέλος του έτους 2000 θα έχει καλύψει όλες τις οικονομικές εκκρεμότητες που υπάρχουν, καταβάλλοντας τα αντίστοιχα ποσά για την εξόφληση όλων των υποχρεώσεών της που αφορούν στα Προγράμματα Μαζικού Αθλητισμού.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

3. Στην με αριθμό 916/27-6-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 126 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 27848/17-10-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό

γό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ 916/126/27-6-2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δ. Τζαμπής σχετικά με το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Κεντρικής Μακεδονίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 2000-2006 για τη χώρα έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και βρίσκεται σε φάση δημοσίευσης στην εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Κεντρικής Μακεδονίας 2000-2006 έχει κατατεθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σήμερα βρίσκεται στην τελική φάση διαπραγματεύσεων. Στο σχέδιο του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Κεντρικής Μακεδονίας περιλαμβάνονται οι αναπτυξιακοί άξονες και η συνοπτική περιγραφή των μέτρων για όλη γεωγραφική ενότητα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας καθώς και η χρονοκατανομή των συνολικών δημόσιων δαπανών για όλη την προγραμματική περίοδο 2000-2006.

Στο συγκεκριμένο στάδιο κατά συνέπεια δεν μπορεί να γίνει αναφορά σε συγκεκριμένα έργα σε επίπεδο νομού αλλά ούτε και ως προς τους προϋπολογισμούς των έργων.

Στην αμέσως επόμενη φάση κατάρτισης του Συμπληρώματος Προγραμματισμού θα γίνει αναλυτική περιγραφή των μέτρων και θα οριστούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας των έργων που θα υλοποιηθούν σε κάθε τομέα και νομό της περιφέρειας.

Σας γνωρίζουμε επίσης ότι, βάσει του άρθρου 52, παρ. 4 του Κανονισμού (ΕΚ) αρ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21/6/99 και κατ' εφαρμογήν των εγκυκλίων και έγγραφων οδηγιών του ΥΠΕΘΟ για την κατάρτιση του ΠΔΕ 2000 και ιδιαίτερα της με αρ. πρωτ. 7708/ΔΕ-1764/29-2-00 Ειδικής Εγκυκλίου Εφαρμογής της Δ/σης Δημοσίων Επενδύσεων του ΥΠΕΘΟ «Οδηγίες για την έναρξη υλοποίησης Γ' Διαρθρωτικού Πλαισίου και κατάρτισης ΠΔΕ 2000», έχουν προωθηθεί προς ένταξη στο ΠΔΕ 2000 έργα μεταξύ των οποίων και για το νομό Πέλλας κατά το προβλεπόμενο μεταβατικό στάδιο μέχρι την έγκριση των νέων Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του ΚΠΣ 2000-2006.

Τέλος, για τα αναφερόμενα στην ερώτηση σχετικά με την κατανομή των κονδυλίων του Γ' ΚΠΣ σε κάθε Περιφέρεια, σας επισυνάπτουμε απόσπασμα από τους χρηματοδοτικούς πίνακες του Γ' ΚΠΣ όπου φαίνεται η αντίστοιχη κατανομή πόρων.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 1380/18-7-2000 ερώτηση/ΑΚΕ 156 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23018/16-10-2000 έγγραφο από την Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης και Αίτησης Κατάθεσης Εγγράφων, με αριθμό 1380/156/18-7-2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μάριος Σαλμάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στην Έκθεση Πεπραγμένων Έτους 1999 του Σώματος Επιθεωρητών-Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης και ειδικότερα στο Κεφάλαιο των Γενικών Συμπερασμάτων με τίτλο "Ε.3 Οργάνωση Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων (σελ.37), δεν αναφέρεται, όπως σημειώνεται στην ανωτέρω Ερώτηση, ότι πολλές προτάσεις δεν έγιναν δεκτές, είτε από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, είτε από τα νοσοκομεία που επιθεωρήθηκαν. Κατά λέξη, αναφέρεται ότι:

«...το Ογκολογικό Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Αθηνών Άγιος Σάββας, παρά τη σοβαρότητα των διαπιστώσεων του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ., δεν μας έχει ενημερώσει ακόμη για τις ενέργειές του για υλοποίηση των προτάσεών μας, παρά το υπομνηστικό έγγραφό μας», και

«...ως προς τις προτάσεις που αφορούν ευρύτερα θέματα και οι οποίες, λόγω αρμοδιότητας, θα πρέπει να υλοποιηθούν από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, δεν έχουν γίνει συγκεκριμένες ενέργειες για το σκοπό αυτό, αν και το Υπουργείο δεν έχει

διατυπώσει καμία αντίρρηση για τις προτάσεις αυτές».

Σημειώνουμε ότι οι προτάσεις του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. όσον αφορά στα Νοσηλευτικά Ιδρύματα, στα οποία διενεργήθηκαν επιθεωρήσεις, έγιναν δεκτές τόσο από αυτά, όσο και από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, δεδομένου ότι δεν υπήρξαν γραπτές ή προφορικές αντιρρήσεις σ' αυτές.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι, μέχρι την ολοκλήρωση της Έκθεσης Πεπραγμένων (σχετ. σελίδες 135-138), 3 από τα 6 νοσηλευτικά ιδρύματα, στα οποία διενεργήθηκαν επιθεωρήσεις (Π.Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η Σωτηρία», Γ.Π.Ν.Η.Κ. «Βενιζέλειο – Πανάνειο» και Π.Γ.Ν.Π. «Π. και Α. Κυριακού»), είχαν υλοποιήσει μεγάλο ποσοστό των προτάσεων του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. Ήδη το Νοσοκομείο Βόλου, με πρόσφατο έγγραφό του (Α.Π.8393/12-6-2000) που περιήλθε στο Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. στις 2-8-2000 (Α.Π. 1151), ενημέρωσε ότι λήφθηκαν αποφάσεις υλοποίησης του 70% των γενικών προτάσεων του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ.

2. Όσον αφορά στις προτάσεις για τις οποίες, μέχρι τώρα το Σ.Ε.Ε.Δ.Δ. δεν έχει ενημερωθεί για την υλοποίησή τους, αναφέρονται τα εξής:

Οι προτάσεις που αφορούν το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, ως

εξής:

-Θεσμοθέτηση της υποχρέωσης από τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα, να αναρτούν σε ημερήσια βάση, τις καταστάσεις των προγραμματισμένων ραντεβού (πίνακας δημοσιότητας), ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια ως προς την τήρηση της σειράς προτεραιότητας και να διευκολύνονται οι προσερχόμενοι για εξέταση.

-Να δοθούν οδηγίες, όσον αφορά τους λόγους κατ' εξαίρεση παράκαμψης της σειράς προτεραιότητας.

-Να εξετασθεί η λειτουργία ορισμένων χειρουργικών αιθουσών, πέραν του κανονικού ωραρίου.

-Να εκδοθεί η προβλεπόμενη από το Ν.2519/1997 Υπουργική Απόφαση, ώστε να ρυθμιστούν τα θέματα των προγραμμάτων της κατ' οίκον νοσηλείας.

-Να μελετηθούν τρόποι κάλυψης των ελλείψεων σε νοσηλευτικό και λοιπό προσωπικό των νοσοκομείων και παράλληλα να ληφθεί μέριμνα για την επιμόρφωσή του.

-Να καταβληθεί φροντίδα για την πλήρη μηχανογράφηση των Νοσοκομείων και την επάρκεια της υλικοτεχνικής υποδομής τους.

-Να μελετηθούν και να αξιοποιηθούν τα οικονομικά στοιχεία των Νοσοκομείων, σχετικά με τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τα διαφυγόντα έσοδα, και να ευρεθούν αποτελεσματικοί τρόποι για την είσπραξή τους. Ειδικότερα, να εξετασθεί η δυνατότητα άμεσης εφαρμογής των οικονομικών κριτηρίων και υιοθέτησης των απαιτούμενων δικαιολογητικών, για τη διαπίστωση της οικονομικής αδυναμίας, που προβλέπονται από την Κ.Υ.Α. 2928/8-11-1999 (ΦΕΚ Β' 2065/24-11-1999), ανεξαρτήτως της ολοκλήρωσης της σχετικής μηχανογραφικής υποδομής, για την υποστήριξη και λειτουργία του Ενιαίου Μητρώου Οικονομικά Αδυνάτων και Ανασφαλιστών Πολιτών.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, με τον Α.Π. Υ49/οικ. 9407/21-7-2000 Έγκυκλιό του έδωσε οδηγίες για τον έλεγχο της ταυτότητας του δικαιούχου και τη διασταύρωση των στοιχείων με την εκδούσα αρχή, σε περιπτώσεις χορήγησης φαρμάκων από τα φαρμακεία των Νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. σε εξωτερικούς ασθενείς.

-Να αναζητηθούν, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέθοδοι εμπρόθεσμης είσπραξης των οφειλών των Ασφαλιστικών Ταμείων προς τα Νοσοκομεία.

-Να εκδοθεί η προβλεπόμενη από την παρ. 5 του άρθρου 10 του ν. 1397/1983 απόφαση, σχετικά με τον καθορισμό Ενιαίου Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Νοσοκομείων.

Οι προτάσεις που αφορούν στο Ογκολογικό Αντικαρκινικό Νοσοκομείο Αθηνών «Άγιος Σάββας», όπως αυτές έχουν καταγραφεί στην οικεία επισυναπτόμενη Έκθεση (σελ. 40-43).

Οι προτάσεις που αφορούν στο Π.Γ.Ν.Π. «Η Αγία Σοφία», όπως αναφέρονται στις σελίδες 48-49 της οικείας επισυναπτόμενης Έκθεσης Επιθεώρησης - Ελέγχου.

Όσον αφορά στο Π.Γ.Ν.Π. Αθηνών «Α. Κυριακού», εκκρεμεί

υλοποίηση των προτάσεων, σχετικά με την ανάθεση σε ειδικό συνεργείο παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, για τη φύλαξη των χώρων του Νοσοκομείου, την κατάρτιση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας, την αυστηρή τήρηση του επισκεπτηρίου, την επέκταση και αναβάθμιση του υπάρχοντος συστήματος πληροφορικής και την οργάνωση και λειτουργία του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών, σύμφωνα με την Α1α/οικ.1051/26-8-98 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

Όσον αφορά στο Γ.Π.Ν. Ηρακλείου Κρήτης «Βενιζέλιο - Πανάνειο» εκκρεμεί η υλοποίηση των προτάσεων για την τροποποίηση του Οργανισμού του Νοσοκομείου, την επίσπευση των διαδικασιών οργάνωσης του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών, σύμφωνα με την Α1α/οικ.1051/28-8-1998 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, την πλήρη εφαρμογή της Υ4α/οικ.12332/11-11-1996 Εγκύκλιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λειτουργία του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών, τη διαμόρφωση της πύλης του Νοσοκομείου, και τη μεταφορά του Γραφείου Κίνησης, σε χώρο πλησίον της κεντρικής εισόδου του κτιρίου.

Όσον αφορά στο Π.Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η Σωτηρία» εκκρεμεί η υλοποίηση των προτάσεων για τη μεταφορά θέσεων άλλων κλάδων, που είναι κενές και κρίνονται μη αναγκαίες στον κλάδο ΔΕ προσωπικού ασφαλείας, προκειμένου να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες ασφαλείας του Νοσοκομείου, την κατάρτιση Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας, την εκπόνηση μελέτης πυρασφάλειας, την εκπόνηση κυκλοφοριακής μελέτης, την καλύτερη διακίνηση με κατάλληλα μεταφορικά μέσα ασθενών και επισκεπτών, την τοποθέτηση επαρκούς αριθμού καρτοτηλεφώνων, την προμήθεια συστήματος ενδοεπικοινωνίας, και τη λειτουργία Γραφείου Πληροφόρησης Κοινού.

Διεξαγωγή Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης ζητήθηκε μόνο για το «Αχιλλοπούλειο» Νομαρχιακό Νοσοκομείο Βόλου, για πέντε (5) περιπτώσεις, όπως αυτές αναφέρονται στη σελίδα 139 της Έκθεσης Πεπραγμένων και στο σχετικό κεφάλαιο (σελ. 93) της επισυναπτόμενης οικείας Έκθεσης Επιθεώρησης - Ελέγχου. Όπως ενημερωθήκαμε με το προαναφερόμενο έγγραφο (Α.Π.8393/12-6-2000), ήδη το Δ.Σ. του Νοσοκομείου, προέβη στον ορισμό υπαλλήλων, για τη διενέργεια Ε.Δ.Ε. μεταξύ των θεμάτων της οποίας περιλαμβάνεται η διερεύνηση της περίπτωσης(β).

Τέλος, επισυνάπτουμε τα αιτούμενα φωτ/φα 6 Εκθέσεων Επιθεώρησης- Ελέγχου.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 1448/20-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1465/19-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 1448/20/7/2000 ερώτησης του Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ανταποκρινόμενη θετικά στο αίτημα του Δήμου Μεγαλόπολης για οικονομική υποστήριξη της διοργάνωσης του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Μoto Cross 2001 αποφάσισε να συμβάλει στις δαπάνες διεξαγωγής του με το ποσό των 10 εκατομμυρίων δρχ.

Επί πλέον σας πληροφορούμε ότι ο Δήμος Μεγαλόπολης, έχει ήδη ενημερωθεί σχετικά.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ»

6. Στην με αριθμό 1768/9-8-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 384/11-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1768/9-8-2000 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Σπ. Στριφάρης και Α. Σκυλλάκος, για τα

θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όλες οι δασικές εκτάσεις που καίγονται κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες εντός διμήνου από τον Γεν. Γραμματέα Περιφέρειας και απαγορεύεται σ' αυτές κάθε επέμβαση άσχετη με την αναδάσωση.

Οι αναδασωτέες εκτάσεις επιτηρούνται και προστατεύονται από τις αρμόδιες Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες και όταν διαπιστωθούν παράνομες επεμβάσεις λαμβάνονται αμέσως όλα τα απαραίτητα, προβλεπόμενα από την ισχύουσα Νομοθεσία, μέτρα για τη δίωξη των υπευθύνων και την προστασία του περιβάλλοντος της περιοχής.

Με το ν. 2612/98 μεταφέρθηκαν από τον Δασική Υπηρεσία στην Πυροσβεστική όχι μόνο αρμοδιότητες κατάσβεσης δασικών πυρκαγιών αλλά και μέγα μέρος των προληπτικών δραστηριοτήτων.

Επίσης έχει εξαιρεθεί το δασικό προσωπικό από την συμμετοχή στον συντονισμό και στον σχεδιασμό της κατάσβεσης και των επεμβάσεων κατά τη διάρκεια των συμβάντων των δασικών πυρκαγιών.

Πιο συγκεκριμένα το άρθρο 6 του ν. 2612/98 (Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων) αναφέρει «Οι αρμοδιότητες υποχρεώσεις και δικαιώματα του Δασάρχη, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 23 έως 37 του ν. 998/1979... ασκούνται εφεξής αντίστοιχα από τον Διοικητή της οικείας Πυροσβεστικής Υπηρεσίας. Όπου στις διατάξεις αναφέρεται «Υπουργός Γεωργίας», «Δασικό Σώμα», «Δασάρχης», «Δασικοί Υπάλληλοι», νοείται αντίστοιχως, «Υπουργός Δημόσιας Τάξης» και «Πυροσβεστικοί Υπάλληλοι».

Μετά την έκδοση της με αριθμ. 12030 Φ. 109.1/10-5-99 Κ.Υ.Α. 713, τεύχος Β της 19-5-1999, με το αριθμ. 98689/30/7-7-1999 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας απεστάλησαν στις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες ειδικές οδηγίες εφαρμογής της Κ.Υ.Α., όσον αφορά τον σχεδιασμό και υλοποίηση προληπτικών δραστηριοτήτων, συνεργασίας με την Πυροσβεστική Υπηρεσία και επιλύσεως των προβλημάτων που προέκυψαν στη συλλογή και καταγραφή των στατιστικών στοιχείων των δασικών πυρκαγιών. Επίσης με το με αριθμ. 421/20-6-2000 έγγραφο του Υπ. Γεωργίας απεστάλησαν πρόσθετες οδηγίες για διενέργειες περιπολιών δασοπροστασίας και εργασιών αποτροπής κινδύνου και εξάπλωσης πυρκαγιών σε περιοχές υψηλού κινδύνου (απομάκρυνσης και μείωσης της καύσιμης ύλης- χόρτα, θάμνοι και κλαδιά).

Οι προληπτικές δραστηριότητες που παραμένουν στη Δασική Υπηρεσία προγραμματίζονται και εκτελούνται από τις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες, σύμφωνα με οδηγίες της Κεντρικής Υπηρεσίας και ανάλογα με τις διατιθέμενες πιστώσεις και το χρόνο διάθεσής των.

Για τα προληπτικά μέτρα και εργασίες που παραμένουν στην Δασική Υπηρεσία παρατίθενται απολογιστικά στοιχεία εκτελεσθέντων έργων και εργασιών αντιπυρικής προστασίας από 1980-1997 και ξεχωριστά τα εκτελεσθέντα στα έτη 1998/1999.

ΕΤΗ Δρόμοι Αντιπ. Ζώνες χλμ. Παρατηρητήρια Δεξαμενές Καθαρισμοί Διάνοιξη.Συντήρηση αριθμός/αριθμός στρέμματα

1980	12445	116408	449	950	1344591
1997	μ.ο.691	μ.ο. 6467	μ.ο. 25	μ.ο. 53	μ.ο. 74700
1998	275	14027	—	150	65324
1999	673	16551	8	128	91673

Όπως φαίνεται και από τον πίνακα δεν έχει συμβεί κάποια σημαντική διαφοροποίηση στις παραπάνω προληπτικές δραστηριότητες ώστε να δικαιολογείται η αύξηση των επιπτώσεων των δασικών πυρκαγιών από απουσία προληπτικών δραστηριοτήτων. Οι Δασικές δε Υπηρεσίες απορροφούν όλες τις διατιθέμενες ετησίως πιστώσεις.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1907/24-8-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 215/10-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1907/24.8.00 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη και σ' ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από τη στιγμή που τέθηκε σε εφαρμογή η Ενδιάμεση Συμφωνία και το Μνημόνιο Εφαρμογής «Πρακτικών Μέτρων» της Ενδιάμεσης Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και ΠΓΔΜ, ενημερώθηκαν αμέσως και κατάλληλα όλες οι αρμόδιες αρχές για το περιεχόμενό της. Στην περίπτωση οχημάτων με διακριτικά της γείτονας χώρας, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν, με βάση την παραπάνω Συμφωνία, να επικολλούν αυτοκόλλητο διακριτικό, πάνω στο οποίο αναγράφεται η επιφύλαξη ότι η χρήση του διακριτικού σήματος «ΜΚ» δεν συνεπάγεται αναγνώριση της εγκυρότητάς του από την Ελλάδα, σύμφωνα με την επιφύλαξη που έχει κατατεθεί από τη χώρα μας στην Συνθήκη περί Οδικής Κυκλοφορίας, προς τη Γραμματεία του ΟΗΕ, η οποία ενεργεί ως θεματοφύλακός της.

Τα Υπουργεία Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης είναι αρμόδια για τον έλεγχο της τήρησης των παραπάνω και για την ενδεχόμενη επιβολή ποινών.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

8. Στην με αριθμό 1917/25-8-00 ερώτηση ΑΚΕ 204 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 29059/12-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 1917/204/25-8-2000, του Βουλευτή Ευβοίας κ. Ελ. Παπαγεωργόπουλου που αναφέρεται μεταξύ άλλων σε σημεία μη τήρησης των διαδικασιών σύγκλησης των αρμόδιων συλλογικών οργάνων για τη σύνταξη της πρότασης Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Στερεάς Ελλάδας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στα πλαίσια των διαδικασιών κατάρτισης της πρότασης για τα ΠΕΠ Στερεάς Ελλάδας 2000-2006, στο επίπεδο της Περιφέρειας έγιναν ανοικτές συνεδριάσεις σε 70 Δημοτικά Συμβούλια με συμμετοχή συλλογικών φορέων καθώς και ημερίδες ενημερωτικές συναντήσεις σε όλη την Περιφέρεια.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο στη συνεδρίασή του της 17/9/1999 ενέκρινε το Σχέδιο Περιφερειακής Ανάπτυξης 2000-2006, ενώ στη συνεδρίασή του της 20/7/2000 έγιναν προεντάξεις έργων στο ΠΕΠ Στερεάς Ελλάδος.

Τα έργα του Γ' ΚΠΣ και ειδικότερα της Περιφ. Στερ. Ελλάδας σταδιακά εγκρίνονται από το ΥΠΕΘΟ και εντάσσονται στο ΠΔΕ 2000 σύμφωνα με τις προτάσεις των αρμοδίων Οργάνων.

Μέχρι σήμερα έχουν ενταχθεί ύστερα από έγκριση της Δ/σης Περιφ. Πολιτικής του ΥΠΕΘΟ 32 έργα στην ΣΑΕΠ 056/3 της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας προϋπολογισμού 20.965.500 χιλ. δρχ. και πιστώσεων για το 2000 ύψους 5.419.500 χιλ. δρχ.

Για την Νομαρχ. Αυτοδιοίκηση Εύβοιας είναι εγκεκριμένα μέχρι στιγμής 2 έργα για Γ' ΚΠΣ προϋπολογισμού 142.000 χιλ. δρχ. και πιστώσεις για το 2000 105.000 χιλ. δρχ.

Συνημμένα υποβάλλουμε τις εγκριτικές αποφάσεις του ΥΠΕΘΟ για τα έργα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 1939/25-8-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 421/19-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1939/25-8-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Β. Γαρουφαλιάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι κλιματικές συνθήκες στη χώρα μας έχουν επιδεινωθεί με αποτέλεσμα για το μέλλον να υφίσταται πρόβλημα επάρκειας των διαθέσιμων νερών που χρησιμοποιούνται για διάφορες χρήσεις.

Ως εκ τούτου το πρόβλημα της ορθής διαχείρισης των υδατι-

κών πόρων για τα επόμενα χρόνια αποτελεί κυρίαρχο πρόβλημα για αντιμετώπιση όλων των αναγκών σε νερό των διαφόρων χρήσεων (γεωργία - Βιομηχανία - ύδρευση , περιβάλλον κλπ).

Μέσα στα πλαίσια της ανάγκης αυτής και σε ότι αφορά στο θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων για αγροτική χρήση το Υπουργείο Γεωργίας έχει αρχίσει διαδικασίες για δημιουργία θεσμικού πλαισίου μέσα στα πλαίσια αφ' ενός μεν του ν. 1739/87 «περί διαχείρισης νερών» και αφ' ετέρου μέσα στα πλαίσια της διαχείρισης υδατικών πόρων της υπό έκδοσης κοινοτικής οδηγίας της Ε.Ε.

Ήδη στην συνεδρίαση του ΣΑΠ (Ιούλιος 2000) από τον Υπουργό Γεωργίας εξαγγέλθηκε η δημιουργία του προαναφερόμενου θεσμικού πλαισίου ώστε σε ότι αφορά την αγροτική χρήση του νερού να αποφεύγονται οι σπατάλες και η αλόγιστη χρήση στον αγροτικό τομέα.

Το Υπουργείο Γεωργίας από αρκετών ετών και με την πρόβλεψη των δυσμενών συνθηκών για τη χρήση του νερού τόσο από πλευράς ποιότητας όσο και από πλευράς ποσότητας, άρχισε την εφαρμογή την εφαρμογή Προγραμμάτων που έχουν στόχο τους παρακάτω άξονες:

α Προγραμματισμός έργων συγκέντρωσης και αποθήκευσης νερού (λιμνοδεξαμενές φράγματα). Η μελέτη και η κατασκευή των έργων αυτών εξελίσσεται προοδευτικά και ανάλογα με τις διατιθέμενες στο Υπουργείο Γεωργίας πιστώσεις Δημ. Επενδύσεων.

β. Προγραμματισμός έργων εμπλουτισμού υπόγειων υδροφόρων.

γ Εφαρμογή προγράμματος ποιότητας αρδευτικών νερών σε όλους τους ποταμούς και λίμνες της χώρας.

δ. Εφαρμογή προγραμμάτων ανακαίνισης και εκσυγχρονισμού παλαιών αρδευτικών δικτύων

Το Υπουργείο Γεωργίας συγκεντρώνει λεπτομερή στοιχεία για τις ζημιές που προκλήθηκαν σε καλλιέργειες από λιψυδρία, προκειμένου στη συνέχεια να εξεταστεί η δυνατότητα και αναγκαιότητα λήψης μέτρων υπέρ των ζημιωθέντων αγροτών.

Ειδικότερα για την καλλιέργεια του βαμβακιού τα στοιχεία αυτού θα είναι γνωστά μετά την συλλογή και την παράδοση στα εκκοιστήρια.

Η ΑΤΕ, σύμφωνα με πάγια τακτική της, παρέχει πιστωτικές διευκολύνσεις και δανειακές ενισχύσεις στους παραγωγούς που διαπιστωμένα αδυνατούν ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους στην Τράπεζα λόγω έκτακτων γεγονότων (όπως δυσμενείς καιρικές συνθήκες , αζητησία προϊόντων, ασυνήθιστες μεταβολές τιμών, κλπ.) τα οποία επηρέασαν αρνητικά τις εκμεταλλεύσεις τους. Οι διευκολύνσεις αυτές παρέχονται μέσα στα πλαίσια της 1620/89 Πράξης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και προβλέπουν ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρεών, χωρίς τόκους ποινής , σ' ένα νέο δάνειο. Η ένταξη των πληγέντων παραγωγών στο μέτρο αυτό γίνεται ύστερα από εξατομίκευση των ζημιών της κάθε εκμετάλλευσης και αφορούν το μέρος των οφειλών που διαπιστωμένα δεν είναι σε θέση να εξυπηρετηθεί.

Στα πλαίσια αυτά θα αντιμετωπισθούν και οι βαμβακοπαραγωγοί που υπέστησαν εκτεταμένες καταστροφές στην παραγωγή τους από την αυξημένη ξηρασία, στο Ν. Λάρισας.

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τους Κοινοτικούς Κανονισμούς που διέπουν το καθεστώς του Βαμβακιού καθορίστηκε στη Διαχειριστική Επιτροπή Κλωστικών φυτών , που έγινε στις Βρυξέλλες στις 25-8-2000, το ύψος της προσωρινής συνυπευθυνότητας για την εμπορική περίοδο 2000-2001.

Για τον καθορισμό του ελήφθησαν υπόψη τα στοιχεία πρόβλεψης παραγωγής που κοινοποίησαν τα παραγωγικά κράτη μέλη δηλαδή η Ελλάδα και η Ισπανία. Για τη χώρα μας η προσωρινή συνυπευθυνότητα καθορίστηκε σε 44,540 Euro/100 κιλά.

Κατ' επέκταση η προσωρινή ελάχιστη τιμή παραγωγού για την Ελλάδα ανέρχεται σε 56,45Euro/100 κιλά και σύμφωνα με την ισοτιμία της δραχμής που ίσχυε την 1-9-2000 (337,64 δρχ./Euro) ισοδυναμεί με 190,598 δρχ./κιλό.

Στην θεσμική αυτή τιμή θα πρέπει να προστεθεί και το αναμενόμενο επιπλέον ποσό που θα καταβάλλουν στους παραγω-

γούς που παραδίδουν το βαμβάκι τους οι εκκοκκιστικές επιχειρήσεις, λόγω καλύτερων ποιοτικών χαρακτηριστικών αυτού εν σχέσει με την ποιότητα « τύπος» και λόγω ανταγωνισμού της αγοράς.

Το επιπλέον αυτό ποσό θα γίνει γνωστό μετά την έναρξη των παραλαβών και την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων αγοραπωλησίας.

Σημειώνεται ότι στην αγορά κατά κανόνα διαμορφώνονται υψηλότερες τιμές έναντι της ελάχιστης, συμπεριλαμβανομένης της ποιοτικής προσαύξησής της. Πολύ δε περισσότερο εκτιμάται ότι αυτό είναι πιθανό να συμβεί κατά την φετινή εμπορική περίοδο όταν η κατάσταση της διεθνούς αγορά θεωρείται ευνοϊκότερη.

Τέλος, η οριστική ελάχιστη τιμή παραγωγού θα καθορισθεί βεβαίως, όπως προβλέπεται, το τέλος της εμπορικής περιόδου, βάσει της πραγματικής επιλέξιμης παραγωγής Ελλάδας και Ισπανίας.

Το Υπ. Γεωργίας και πριν ακόμη προκύψει με τα διάφορα δημοσιεύματα θέμα πιθανής εισαγωγής γενετικά τροποποιημένων ποικιλιών ή συμβατικών με επιμόλυνση με γενετικά τροποποιημένους, είχε προχωρήσει στην δειγματοληψία σπόρων και βρισκόταν σε διαδικασία εργαστηριακού ελέγχου και διαπίστωσης παρουσίας ή μη επιμόλυνσης με γενετικά τροποποιημένους σπόρους.

Πέραν των αρχικών βεβαιώσεων των εισαγωγών ότι οι σπόροι βαμβακιού που εισάγονται δεν είναι γενετικά τροποποιημένοι, το Υπ. Γεωργίας εξέδωσε την 332758110-3-2000 απόφασή του σύμφωνα με την οποία οι σπόροι βαμβακιού δεν μπορούσαν να διατεθούν για σπορά προτού οι εταιρείες εισαγωγής προσκομίσουν αποτελέσματα επισημών εργαστηρίων που να βεβαιώνουν την μη ύπαρξη πρόσμιξης των συμβατικών σπόρων με γενετικά τροποποιημένους.

Η διαδικασία δειγματοληψίας, εργαστηριακών ελέγχων και η ανακάλυψη αποτελεσμάτων καθυστέρησε σε μεγάλο βαθμό κύρια από την προσωρινή αναστολή εφαρμογής των παραπάνω μέτρων που επέτυχαν οι εταιρείες εισαγωγής βαμβακοσπόρου σποράς μετά από προσφυγή τους στο Διοικητικό Πρωτοδικείο.

Ο εργαστηριακός έλεγχος έχει πλέον ολοκληρωθεί και εντοπίστηκαν οι ποσότητες βαμβακοσπόρου σποράς που ευρέθηκαν με πρόσμιξη γενετικών τροποποιήσεων και βρίσκονται στις αποθήκες, είτε των εταιρειών εισαγωγής είτε στα καταστήματα λιανικής πώλησης.

Επίσης με βάση τα στοιχεία που μας έδωσαν τα καταστήματα λιανικής πώλησης, έχουν εντοπισθεί, όπου αυτό ήταν δυνατόν, και οι παραγωγοί, οι οποίοι προμηθεύτηκαν τον βαμβακόσπορο. Με βάση τα στοιχεία αυτά και σε σύσκεψη που έγινε στο Υπουργείο Γεωργίας με τη συμμετοχή και του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ και συνοψίστηκαν οι βασικές θέσεις και αποφασίστηκαν συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με την υπόθεση των βαμβακοκαλλιέργειών που προήλθαν από «επιμολυσμένο» πολλαπλασιαστικό υλικό, αλλά και γενικότερα για τους Γενετικά Τροποποιημένους Οργανισμούς (Γ.Τ.Ο.) στη Γεωργία.

Οι βασικές θέσεις και τα συγκεκριμένα μέτρα είναι τα εξής:

1. Ο όρος «εισαγωγή» γενετικά τροποποιημένου βαμβακόσπορου στη χώρα μας δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Αυτό που συνέβη είναι ότι σε ορισμένες απορομερίδες βρέθηκαν προσμίξεις από γενετικά τροποποιημένους σπόρους.

2. Η εργαστηριακή έρευνα σε ειδικευμένα εργαστήρια ανέχυνε τις επιμολυσμένες απορομερίδες, το ποσοστό επιμόλυνσης, καθώς και τις περιοχές στις οποίες εντοπίζεται το πρόβλημα μετά τη σπορά και την καλλιέργεια των φυτών.

3. Ένα σημαντικό ποσοστό του επιμολυσμένου βαμβακόσπορου βρίσκεται στις αποθήκες και δεν διοχετεύτηκε στους αγρούς.

4. Σε ό,τι αφορά τα αποθέματα επιμολυσμένου βαμβακοσπόρου αποφασίστηκε η άμεση δέσμευσή του με στόχο είτε την καταστροφή του, είτε την επανεξαγωγή του στις χώρες προέλευσης.

5. Οι εκτάσεις όπου το πρόβλημα είχε σημαντικές διαστάσεις (επιμολυσμένου άνω του 1%) ανέρχονται σε 5.600 στρέμματα επί συνόλου 4.200.000 στρεμμάτων και η συγκομιδή θα γίνει

εξχωριστά από τις υπόλοιπες καλλιέργειες και στο ξεκίνημα της περιόδου κατά περιοχή.

6. Σε ό,τι αφορά τις καλλιέργειες αυτές αποφασίστηκε η συγκέντρωση του σύσπορου βαμβακιού σε επιλεγμένα εκκοκκιστήρια, όπου θα γίνει ο διαχωρισμός ανάμεσα στις ίνες του φυτού και τον βαμβακόσπορο.

7. Ο βαμβακόσπορος από τις άνω καλλιέργειες θα δεσμευθεί και θα καταστραφεί. Ο λόγος είναι ότι έτσι αποφεύγεται κάθε κίνδυνος διοχέτευσης ΓΤΟ στην τροφική αλυσίδα.

8. Σε ό,τι αφορά την ίνα των φυτών είναι γνωστό, ότι σύμφωνα με τις σχετικές γνωμοδοτήσεις αρμοδίων καθηγητών των ΑΕΙ δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, δεδομένου ότι γενετικά τροποποιημένα γονίδια δεν ανιχνεύονται σε αυτήν. Παρά ταύτα, αποφασίστηκε να μη διοχετευθούν στην Ελληνική αγορά ούτε οι ίνες του βαμβακιού που προέρχονται από τις ως άνω περιοχές.

Επειδή εκτιμήθηκε ότι:

1. Η ραгдаία εξέλιξη της γενετικής μηχανικής θα συνοδεύεται και με τη συχνή εμφάνιση προβλημάτων Γ.Τ.Ο.

2. Το γενετικά τροποποιημένο πολ/κό υλικό στα αγροτικά προϊόντα έχει αναδειχθεί σε πεδίο σύγκρουσης καταναλωτών, εταιρειών κ.τ.λ.

3. Η κοινή γνώμη και ο Έλληνας παραγωγός ανησυχούν μπροστά στην έλλειψη ασφαλών δεδομένων.

4. Η Πολιτεία είναι αποφασισμένη να προστατεύσει τον καταναλωτή, αλλά και το περιβάλλον.

5. Η διαδικασία αντιμετώπισης τέτοιων καταστάσεων πρέπει να έχει στόχο τα γενετισουργικά αίτια και το πεδίο που εφαρμόζονται αυτά.

6. Η πύλη εισόδου των Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών στη Γεωργία, στα τρόφιμα και στο περιβάλλον είναι το πολλαπλασιαστικό υλικό των Αγροτικών Προϊόντων.

7. Απαιτείται συντονισμός των ενεργειών και αποφυγή επανάληψης παρόμοιων περιστατικών στο μέλλον.

Για τους λόγους αυτούς, το Υπ. Γεωργίας σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ αποφάσισαν μεταξύ άλλων ότι:

α. Συγκροτείται το Επιστημονικό Συμβούλιο Βιοτεχνολογίας, για το Πολλαπλασιαστικό Υλικό των Αγροτικών Προϊόντων στα πλαίσια του ΕΘΙΑΓΕ. Έτσι η επιστημονική κοινότητα αποκτά ένα αναβαθμισμένο εργαλείο ικανό να απαντήσει στα διλήμματα και στα προβλήματα, τα οποία θέτει η εφαρμογή των νέων τεχνολογιών.

β. Η υλοποίηση των αποφάσεων του Επιστημονικού Συμβουλίου ανατίθεται στο ΕΘΙΑΓΕ, τον ΟΠΕΓΕΠ, το ΙΝΑ κλπ. που θα προγραμματίσουν και την οργάνωση της σχετικής έρευνας.

γ. Εκσυγχρονίζεται η νομοθεσία για την Οργάνωση και Εμπορία του Πολ/κού Υλικού των φυτικών ειδών. Έτσι κατοχυρώνεται ένας σύγχρονος τρόπος λειτουργίας του τομέα, ο οποίος θα συμβάλει στην εξυγίανσή του και θα δημιουργήσει δομές που θα λειτουργούν με την εμφάνιση των φαινομένων, χωρίς την ανάγκη της εκ των υστέρων επέμβασης της Πολιτείας.

δ. Προωθείται το Προεδρικό Διάταγμα το οποίο αναπροσαρμόζει το ισχύον καθεστώς προστίμων για τις σχετικές παραβάσεις από 300.000 που ισχύει σήμερα, μέχρι 10 εκατ. δραχμές για κάθε παράβαση.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 11 Μαΐου 2001.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 886/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αναστάσιου Μαντέλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργού να προτείνει ως νέο Ολυμπιακό αγώνισμα το Καράτε κλπ.

2. Η με αριθμό 899/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη προς τον Υπουρ-

γό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις πρόσφατες δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών για άρση των ναρκοπεδίων στον ελληνικό χώρο κλπ.

3. Η με αριθμό 893/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστη Κολοζώφ προς τους Υπουργούς Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις θέσεις της κυβέρνησης στην υλοποίηση από πλευράς των Ηνωμένων Πολιτειών, του «Εθνικού Αντιπυραυλικού συστήματος» κλπ.

4. Η με αριθμό 888/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την υποβάθμιση του Οργανισμού Ρυθμιστικού Θεσσαλονίκης κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 884/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέ-

ρη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, τη χωροταξική κατανομή και λειτουργία των σχολών στους υπόλοιπους Νομούς κλπ.

2. Η με αριθμό 897/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιου Νάκου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την αποκατάσταση των ζημιών από τις περσινές πυρκαγιές, την καταβολή των αποζημιώσεων στους πληγέντες κλπ.

3. Η με αριθμό 892/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης, Γεωργίας, σχετικά με τα μέτρα αντιμετώπισης των πυρκαγιών κατά τη θερινή περίοδο κλπ.

4. Η με αριθμό 898/9-5-2001 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων για την αγροτική έρευνα κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων με θέμα: «Η κοινωνική και η οικονομική κατάσταση της Χώρας».

Σύμφωνα με την τελευταία τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των Προέδρων των άλλων κοινοβουλευτικών ομάδων είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας και των Υπουργών είναι δεκαπέντε λεπτά. Ο χρόνος αγόρευσης εκείνου που προκαλεί τη συζήτηση προσαυξάνεται κατά πέντε λεπτά της ώρας.

Λόγω της σημασίας και της ύλης που προφανώς έχει η ανάπτυξη αυτού του θέματος, θα πρότεινα στο Σώμα να δώσουμε δέκα λεπτά επιπλέον χρόνο στον Πρωθυπουργό και τους Αρχηγούς των κομμάτων, καθώς επίσης να δώσουμε και στον πρώτο Υπουργό δέκα λεπτά επιπλέον.

Ο χρόνος των δευτερολογιών θα είναι κατά τον Κανονισμό, ο δε Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά σύμφωνα με τον Κανονισμό.

Συμφωνείτε με όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, με μεγάλη ικανοποίηση αποδεχθήκα την πρόταση-πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας για μια σε βάθος και σε έκταση συζήτηση πάνω στην οικονομία.

Τον Οκτώβριο του 1993 αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας έπειτα από τέσσερα χρόνια πολιτικής αστάθειας, κοινωνικής αναταραχής και οικονομικής ύφεσης. Ο πληθωρισμός τότε ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερος από το σημερινό. Το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί από το 70% στο 112% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 1993. Μάλιστα το οξύμωρο ήταν ότι παρά το φρενήρη δανεισμό οι εργαζόμενοι έχασαν συνολικά στα τέσσερα αυτά χρόνια επί Νέας Δημοκρατίας το 12% του πραγματικού τους εισοδήματος. Με λίγα λόγια, η χώρα βρισκόταν στο χείλος της οικονομικής κατάρρευσης. Ήταν το παράδειγμα προς αποφυγή. Η Ελλάδα χαρακτηριζόταν ως ο ασθενής της Ευρώπης που έπρεπε να εγκαταλείψει την Ένωση.

Υπό αυτές τις δυσμενείς συνθήκες ξεκινήσαμε, εμείς το ΠΑΣΟΚ., την ανόρθωση του χώρου. Η πολιτική του Ανδρέα Παπανδρέου και στη συνέχεια η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. από το 1996 και μετά επέτρεψαν να ανατρέψουν τα δεδομένα, τις εκτιμήσεις και προβλέψεις και να εισαγάγουν την Ελλάδα στην Ο.Ν.Ε.. Ο ασθενής της Ευρώπης που έπρεπε να εγκαταλείψει την Ένωση έγινε ισότιμο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η Ελλάδα πορεύεται σήμερα στη διεθνή σκηνή με σταθερό βήμα, δίπλα σε έντεκα άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Πολλοί σε αυτήν την Αίθουσα επεχείρησαν να στήσουν φράγματα σε αυτήν τη διαδρομή. Αντιτάχθηκαν στην πολιτική μείωσης του πληθωρισμού, στην πολιτική συγκράτησης των ελλειμμάτων. Ισχυρίστηκαν πως οι αποφάσεις μας θα οδηγήσουν τη χώρα σε παρατεταμένη ύφεση. Επέμεναν πως ο στόχος της Ο.Ν.Ε. δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ. Προσπάθησαν να υπονομεύσουν το έργο μας, για να επιβεβαιώσουν τις δικές τους προβλέψεις.

Ήταν όμως ο ελληνικός λαός ο οποίος σε κρίσιμες στιγμές ενίσχυσε και στήριξε τις εθνικές επιλογές αυτής της Κυβέρνησης. Σε αυτήν την Αίθουσα με δύναμη, ωριμότητα και σταθερότητα, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. έδωσαν μάχες και νίκησαν. Αντιπαρήλθαν τις επιθεσίες και έπαιξαν κυρίαρχο ρόλο στην επίτευξη του εθνικού στόχου. Σε αυτήν την Αίθουσα, σε αντίθεση με αντίστοιχες αίθουσες σε άλλες πρωτεύουσες, δεν επι-

κράτησε συναίνεση ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Επικράτησε όμως συναίνεση ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις και αυτό ήταν τελικά που μέτρησε, αυτό ήταν τελικά που εξέφρασε και εκφράζει το ΠΑΣΟΚ.

Σήμερα, χάρη στις σαφείς και σταθερές επιλογές του ελληνικού λαού και του ΠΑΣΟΚ, η Ελλάδα έχει κατορθώσει τα εξής: Για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια παρουσιάζει πλεονασματικό προϋπολογισμό. Για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα χρόνια η οικονομία της χαρακτηρίζεται από σταθερότητα, έχοντας πληθωρισμό 3% με περαιτέρω πτωτικές τάσεις. Για πρώτη φορά παρουσιάζει για επτά συνεχή έτη ψηλό και σταθερά αυξανόμενο ρυθμό ανάπτυξης, ο οποίος φέτος, όποια εκτίμηση και να γίνει για τις επιπτώσεις της παγκόσμιας κρίσης, θα είναι σε ύψος πρωτόγνωρο, υψηλότερος από πέρσι.

Ποτέ στη μεταπολεμική ιστορία της ελληνικής επιχείρησης δεν είχε μηδενικό συναλλαγματικό κίνδυνο, όπως έχει σήμερα μέσα στην ΟΝΕ. Ποτέ στην ιστορία της χώρας δεν διατέθηκαν τόσο πόροι για έργα, για επενδύσεις που μειώνουν το κόστος, βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα σχεδόν κάθε επιχειρηματικής δράσης και ωθούν την παραγωγικότητα της οικονομίας συνολικά και αισθητά προς τα πάνω.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διασφαλίζουμε την οικονομική σταθερότητα. Πρωθυμεία έργα και μεταρρυθμίσεις. Κατακτούμε την κοινωνική σύγκλιση. Αυτοί είναι οι τρεις άξονες της πολιτικής μας, τρεις στόχοι που συμπληρώνουν ο ένας τον άλλον, τρεις πολιτικές συνιστώσες που ενώνονται σε μία ενιαία πολιτική συνισταμένη, σε μια δύναμη που ωθεί την Ελλάδα στο μέλλον.

Πιο συγκεκριμένα, πιο αναλυτικά με την αμείλικτη γλώσσα των αριθμών που ζήτησε ο κ. Καραμανλής, διατηρούμε τον πληθωρισμό στο χαμηλότερο επίπεδο των τελευταίων τριών δεκαετιών. Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη της Νέας Δημοκρατίας ήταν 17,5%. Ο μέσος όρος του πληθωρισμού στα έτη 1994-2000 ήταν 6,3%. Σήμερα είναι στο 3% και αναμένεται να μειωθεί περαιτέρω.

Μειώνουμε δραστικά το δημόσιο χρέος, ενώ στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας το δημόσιο χρέος είχε εκτοξευθεί στο 112% του ΑΕΠ. Επί ΠΑΣΟΚ. άρχισε μία σταθερή αντίστροφη πορεία, μία συνεχής μείωση ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, που πρόκειται να επιταχυνθεί τα επόμενα χρόνια.

Πετυχαίνουμε ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης μεγαλύτερους από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσον όρο 0,5%. Την περίοδο όμως του ΠΑΣΟΚ, από το 1994 έως το 2000, ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν κατά μέσον όρο 3%, δηλαδή πέντε φορές ψηλότερος. Φέτος ο ρυθμός ανάπτυξης αναμένεται να ξεπεράσει τον περσινό και τα επόμενα χρόνια να αυξηθεί ακόμα παραπάνω.

Αυξάνουμε με γοργούς ρυθμούς τις επενδύσεις. Την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας οι επενδύσεις αυξάνονταν με ρυθμό 0,8% κατά μέσο όρο, μόλις πάνω από το μηδέν. Όμως την περίοδο 1994-2000 οι επενδύσεις αυξήθηκαν με μέσο ρυθμό 6,6%, οκτώ φορές μεγαλύτερο. Φέτος ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων θα είναι 12% περίπου και αναμένεται να αυξηθεί ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια. Η παραγωγικότητα που αυξάνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, αλλά και τα εισοδήματα των εργαζομένων ήταν 0% στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας. Αυξήθηκε το 1994-2000 με μέσο ρυθμό 2,1%. Τώρα, την τετραετία 2000-2004 αναμένεται να ξεπεράσει το 3%.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας τα εισοδήματά τους μειώθηκαν σωρευτικά κατά 12%. Ανάμεσα στο 1994-2000 τα πραγματικά τους εισοδήματα, αυτά τα οποία είχαν μειωθεί, αυξήθηκαν σωρευτικά πάνω από το 18,5%. Αυτό δείχνει τη διαφορά.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ακόμη ότι επί Νέας Δημοκρατίας η οικονομία αναπτυσσόταν με ρυθμό τέτοιο, ώστε να δημιουργεί κατά μέσο όρο δώδεκα χιλιάδες θέσεις εργασίας το χρόνο. Από το 1994 έως το 2000 η οικονομία αυξήθηκε με τέτοιο ρυθμό, ώστε να δημιουργεί τριάντα δύο χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας το χρόνο, τρεις φορές περισσότερο από την εποχή της Νέας

Δημοκρατίας και οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, που έχουμε τώρα, δημιουργούν τις συνθήκες, ώστε η ζήτηση εργασίας να είναι μεγαλύτερη από την προσφορά. Το 2000 δείχνουν οι αριθμοί ότι φαίνεται ότι ξεκίνησε η αντίστροφη πορεία, η πτώση της ανεργίας. Γι' αυτό διασφαλίζουμε τη σταθερότητα. Η σταθερότητα είναι εγγύηση της ανάπτυξης. Η ανάπτυξη είναι προϋπόθεση της απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πολλά άλλαξαν στην οικονομία. Η νέα γενιά ενδεχομένως να μη θυμάται πως η δραχμή ήταν μονίμως σε κρίση, πως οι προϋπολογισμοί δεν εκτελούνταν, πως η λιτότητα απεικονιζόταν με μια λουρίδα που διαρκώς έσφιγγε, πως διαρκώς οι τιμές εκτοξεύονταν. Αυτά δεν συμβαίνουν σήμερα. Ανήκουν στο παρελθόν. Σήμερα η δραχμή δίνει τη θέση της στο ευρώ. Όμως η σταθερότητα που εγγυάται η ΟΝΕ δεν υποκαθιστά την πειθαρχία, τη σύνεση, τη σοβαρότητα, τον ορθολογισμό. Γι' αυτό επιμένουμε στο μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Έχουμε ένα μακροοικονομικό πρόγραμμα ως το 2004. Μακροοικονομικό! Είναι το πρόγραμμα για την ανάπτυξη και τη σταθερότητα που προβλέπει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς, για να επιτευχθεί περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους ως ποσοστού του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Γιατί; Γιατί με τη μείωση του χρέους, που είναι ανάγκη, μειώνεται και η επιβάρυνση των τόκων και εξοικονομούμε πόρους γι' αυτό που θέλουμε: Την κοινωνία της αλληλεγγύης και της συνοχής.

Για πρώτη φορά φέτος -γιατί δεν έχουμε πια τις δεσμεύσεις που είχαμε τόσα χρόνια, γιατί ξεφύγαμε από αυτές τις δεσμεύσεις- προϋπολογίζουμε δαπάνες για μια τριετία. Για πρώτη φορά καθορίζουμε τις ανάγκες μας. Θέτουμε προτεραιότητες για τα επόμενα χρόνια. Διασφαλίζουμε την ισορροπία στην κατανομή του δημοσίου χρήματος με ορίζοντα τριετίας.

Για πρώτη φορά εδραιώνεται μια νέα συνείδηση για την ορθή διοίκηση των δημοσίων οικονομικών. Ήδη έχουμε πάρει τις πρώτες στρατηγικές αποφάσεις. Οι προτεραιότητές μας ως το 2004, όσον αφορά τις δαπάνες, είναι η ανάπτυξη, το κοινωνικό κράτος και οι Ολυμπιακοί Αγώνες για να αναδειχθεί η Ελλάδα.

Γι' αυτό το λόγο, γιατί θέλουμε προγραμματισμό για τριετία, ξεκινούμε και τριετή προγράμματα ανά Υπουργείο. Τα χρόνια που έρχονται θέλουμε να προωθήσουμε ιδίως το κοινωνικό κράτος, να περιορίσουμε τις ανισότητες, να διαμορφώσουμε μια πιο δίκαιη κοινωνία -αυτό μας εκφράζει!- πάνω στη σταθερότητα. Και αυτή η προσπάθεια ενός προϋπολογισμού τριετίας δείχνει ακριβώς ότι θέλουμε να κάνουμε πραγματικότητα τους σχεδιασμούς μας, να βάσουμε προτεραιότητες, να επισπεύσουμε τις δαπάνες σε κάποιους τομείς και να τις αναβάλουμε σε άλλους. Δεν δείχνει αυτό «μαύρες τρύπες», όπως κάποιοι έσπευσαν να ανακαλύψουν. Αυτήν την κριτική την ακούσαμε και την εποχή της σταθεροποίησης. Τα ίδια λόγια έλεγαν οι ίδιοι που πρωτοστάτησαν στην αποσταθεροποίηση και την πραγματική απόκλιση, από αυτούς για τους οποίους εφευρέθηκε ο όρος «μαύρη τρύπα». Γιατί ο όρος αυτός προέρχεται από την τριετία 1990 με 1993. Ας το πάρουν είδηση! Η ελληνική οικονομία δεν βρίσκεται στο 1992. Οι συμβολισμοί εκείνης της εποχής είναι συμβολισμοί για μια πτωτική πορεία. Η ανοδική πορεία της ελληνικής οικονομίας δεν επιτρέπει τέτοιους συμβολισμούς σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, είμαστε στην Ευρώπη. Εφαρμόζουμε έναν ευρωπαϊκό σχεδιασμό, κερδίζουμε σταθερότητα. Διασφαλίζουμε τη σταθερότητα με διορατική πολιτική, συνεχή επαγρύπνηση σωστές επιλογές, με τελικό αντικειμενικό σκοπό την κοινωνική σύγκλιση, την πραγματική σύγκλιση με τις ευρωπαϊκές χώρες, το ίδιο επίπεδο χάρη στις σωστές επιλογές του ελληνικού λαού και της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η Ελλάδα μπορεί σήμερα να ατενίζει το μέλλον με αυτοπεποίθηση και αυτό μας παρέχει τη δυνατότητα να προωθούμε με σταθερότητα έργα μακράς πνοής και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Ποια έργα, ποιες μεταρρυθμίσεις; Θα σταθώ σε μερικά.

Αυξάνουμε την απασχόληση, δεν συμβιβάζομαστε με την ανεργία. Για πρώτη φορά η ανεργία στην Ελλάδα μειώνεται,

αντιστρέφεται η τάση, γίνεται καθοδική. Το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση συμβάλλει ενεργά στο στόχο της δραστηρικής μείωσης της ανεργίας. Επενδύουμε πόρους ύψους δύο τρισεκατομμυρίων (2.000.000.000.000) δραχμών στο ανθρώπινο δυναμικό. Επενδύουμε στους ανθρώπους, στην απόκτηση περισσότερων δυνατοτήτων και μεγαλύτερων ικανοτήτων εργασίας και δημιουργίας. Δίνουμε στους πολίτες τα εφόδια για να πετύχουν. Κατακτούμε την κοινωνική σύγκλιση με κοινωνική προστασία. Κατακτούμε την κοινωνική προστασία. Οι επενδύσεις στην κοινωνική ασφάλιση του προϋπολογισμού του 2001 αυξήθηκαν κατά 8,2%. Τι θα πει αυτός ο αριθμός; Θα πει ότι ήταν η υψηλότερη αύξηση στον προϋπολογισμό που υπήρχε. Πρέπει να θυμίσω ότι στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας η Ελλάδα μείωσε τη δαπάνη για την κοινωνική προστασία κατά 4%. Ήταν η μόνη χώρα τότε που μείωσε την κοινωνική δαπάνη. Ανάμεσα στο 1994 και το 1998 η Ελλάδα αύξησε την κατά κεφαλήν δαπάνη για την κοινωνική προστασία κατά 14%. Ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη κατά κεφαλήν αύξηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δείχνει την προσαρμογή μας.

Η κοινωνική πολιτική είναι η πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την τριετία 2002-2004. Η κοινωνική πολιτική είναι η υπογραφή μας στο κοινωνικό συμβόλαιο που διασφαλίζει την πρόοδο και την ευημερία στην Ελλάδα.

Εξαγγείλαμε πριν λίγες μέρες το δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης με συγκεκριμένες δράσεις, με συγκεκριμένους πόρους. Οκτακόσια δέκα δισεκατομμύρια (810.000.000.000) δραχμές μέχρι το 2004. Υπήρχε άλλοτε στον τόπο μας ένα τέτοιο πρόγραμμα; Όχι. Είναι πρώτη φορά που υπάρχει ένα τέτοιο συνολικό συγκροτημένο πρόγραμμα με πόρους και κατευθύνσεις. Ήταν η προεκλογική μας δέσμευση και αποδεικνύουμε ότι τιμάμε τις δεσμεύσεις μας, γιατί στο κέντρο της πολιτικής μας είναι ο άνθρωπος, γιατί προτεραιότητα της πολιτικής μας είναι η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη.

Ήδη οι φόροι τους οποίους καταβάλλουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με εισόδημα κάτω των επτάμισι εκατομμυρίων (7.500.000) δραχμών αντιπροσωπεύουν μόλις το 3,7% των συνολικών φορολογικών εσόδων. Έχει μειωθεί η συνεισφορά στα συνολικά έσοδα. Έχουν περισσότερο χρήμα. Το φορολογητό ποσό εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων αυξήθηκε στη δικιά μας εποχή κατά 2,4 εκατομμύρια δραχμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να μιλήσω και για άλλα θέματα, αλλά δεν θέλω αυτήν τη στιγμή γιατί πιστεύω ότι λόγω του περιορισμένου χρόνου χρειάζεται να έρθω και σε ένα θέμα, το οποίο απασχολεί την επικαιρότητα, το ασφαλιστικό.

Γιατί προωθούμε τη μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό; Προωθούμε τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί η εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός το 2000 ήταν μια επιταγή, να δούμε έγκαιρα τα μεγάλα προβλήματα των επόμενων ετών και να δώσουμε τη δική μας λύση στα προβλήματα αυτά. Δεν θέλουμε να εθελουφλούμε. Η ανησυχία του κάθε εργαζόμενου για τη σύνταξη του μετά το 2010 -γιατί από τότε προκύπτει το πρόβλημα- εξαιτίας μιας σημερινής ολιγωρίας, αποτελεί για μας ένα κορυφαίο θέμα. Θέλουμε συνθήκες εμπιστοσύνης στην κοινωνία μας, εμπιστοσύνης και βεβαιότητας για το μέλλον, εμπιστοσύνη η οποία χρειάζεται για να στηριχθεί από το λαό η διαδικασία της ανάπτυξής μας, για να είναι πειστική και εδω και στο εξωτερικό η διαδικασία της ανάπτυξης.

Τα σενάρια της αβεβαιότητας και της διαρκούς ανησυχίας, τα ζήσαμε στο παρελθόν και είχαν καταλυτικά αρνητική συνέπεια στην κοινωνική συνοχή, όπως και τις επιπτώσεις στην οικονομία, το σύρσιμο της οικονομίας, τις επιπτώσεις στην πολιτική μας ζωή.

Εδώ, έλω να τονίσω και πάλι το εξής: Συζητάμε για μετά τα επόμενα δέκα περίπου χρόνια. Δεν διακυβεύεται μέχρι τότε η ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος, όπως πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι οι συντάξεις, με το ρυθμό ανάπτυξης που υπάρχει, θα έχουν σημαντική αύξηση. Δεν διακυβεύεται η πληρωμή τους. Το εγγυάται το κράτος.

Η Κυβέρνηση άνοιξε το θέμα με τη δημοσιοποίηση της μελέτης, τις προτεινόμενες λύσεις και με αναφορά σε μέτρα, που θα

μπορούσαν να συζητηθούν. Υπήρξαν κοινωνικές αντιδράσεις. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σ' ένα τέτοιο μεγάλο θέμα, χωρίς κλίμα ψυχραιμίας, ειλικρίνειας, κοινωνικής συνοχής και συνεννόησης. Γι' αυτό και αποσύραμε τις προτάσεις αυτές, αναλαμβάνοντας τις δικές μας ευθύνες για το κρίσιμο αυτό θέμα.

Θα μπορούσαμε να αναβάλουμε τη λύση του ασφαλιστικού, ώστε να αποφύγουμε το πολιτικό κόστος, να σπρώξουμε για πιο πέρα τις όποιες αντιδράσεις και το όποιο πολιτικό κόστος. Επειδή όμως έχουμε συναίσθηση της ευθύνης, που έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό, διαπιστώνουμε ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση συνεπάγεται πιο επώδυνα μέτρα αργότερα, συνεπάγεται μεγαλύτερο φορτίο στις γενιές που έρχονται. Εμείς δεν δεχόμαστε την υπεκφυγή, την αναβολή, τη μετάθεση των αναγκών αλλαγών.

Η λύση όμως του ασφαλιστικού δεν καθορίζεται μόνο από το αν η Κυβέρνηση αναλαμβάνει τις ευθύνες της. Καθορίζεται από το αν και τα άλλα κόμματα, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί και κοινωνικοί φορείς, η κοινωνία η ίδια δέχονται να δουν κατάματα το πρόβλημα και να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν. Γιατί χρειάζεται να δώσουμε από κοινού μια απάντηση και κανείς δεν είναι έξω από το πρόβλημα και κανείς δεν είναι ανεύθυνος απέναντι στο πρόβλημα.

Η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση τηρεί αιδήμονα και υποκριτική σιωπή στο θέμα αυτό. Αναφέρο-

νται σε μέτρα για το δημογραφικό, στη μείωση της ανεργίας, στην κοινωνική ασφάλιση των μεταναστών, στην αναδιάρθρωση των ταμείων, την αξιοποίηση της περιουσίας και άλλα.

Όλα αυτά είναι υπεκφυγές, κατ' αρχάς, γιατί η πολιτική μας κινείται έτσι και αλλιώς στην κατεύθυνση αυτή. Εμείς θα εξαντλήσουμε τις δυνατότητες αυτές. Η ανεργία μειώνεται, οι μεταναστες ενσωματώνονται όλο και περισσότερο στις ρυθμίσεις που διέπουν το σύστημα κοινωνικής προστασίας. Πήραμε μια σειρά από μέτρα γι' αυτόν το σκοπό.

Η αναδιοργάνωση των ταμείων έχει ήδη προχωρήσει και πρέπει να προχωρήσει περαιτέρω και το έχουμε πει. Με αυτά δεν εξαντλούμε το πρόβλημα. Αν μπορούσαμε απλώς με τέτοιες αλλαγές να εξασφαλίσουμε την ισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος, δεν θα είχαμε κανένα λόγο να μιλάμε για ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αυτό αφορά την αιδήμονα σιωπή. Είναι, όμως, και υποκριτική η σιωπή της Νέας Δημοκρατίας, γιατί βεβαίως ως συνήθως άλλα πρεσβεύει από αυτά τα οποία λέει και αυτό φαίνεται από το site της Νέας Δημοκρατίας στο διαδίκτυο για το ασφαλιστικό.

Καταθέτω το σχετικό έγγραφο, ώστε να μπορέσετε να το αναγνώσετε και εσείς.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Υποστηρίζει μεταξύ άλλων αύξηση της μέσης ηλικίας συνταξιοδότησης, μείωση του ύψους των συντάξεων. Ο κ. Καραμανλής μας είπε ότι απαγορεύεται συνταγματικά. Δεν το έλεγε στους συνεργάτες του προτού τα γράψουν; Η Ελλάδα έχει την ευκαιρία να θαυμάσει τη διγλωσσία και την υποκρισία ενός κόμματος, που βρίσκεται στην εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Ένα εθνικό θέμα, το ασφαλιστικό, που αφορά δυόμισι δεκαετίες, πολλές κομματικές ηγεσίες και πολλά κοινωνικά στρώματα, απαιτεί ευρύτερη συνεννόηση και υπεύθυνη στάση απέναντι στους εργαζόμενους. Οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, οι συνδικαλιστικοί φορείς, οι παραγωγικοί φορείς έχουν υποχρέωση να μην κλείσουν τα μάτια και να δεσμευθούν σ' έναν κοινό παρανομαστή, ότι ο καθένας με τον τρόπο του θα συμβάλει, ώστε να δοθεί μια υπεύθυνη απάντηση σε ένα θέμα που είναι ταυτόχρονα βαθύτατα κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό. Ότι ο καθένας θα καταθέσει τις προτάσεις του στη διαδικασία συνεννόησης, που η Κυβέρνηση έχει ξεκινήσει.

Από το Βήμα αυτό της Βουλής καλώ όλους τους φορείς σ' έναν ανοικτό και ειλικρινή διάλογο εφ' όλης της ύλης, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς υπεκφυγές. Η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας απαιτεί μια τέτοια διαδικασία από όλους μας. Εμείς αποδεχόμαστε την πρόκληση και σύντομα όλοι θα κληθούν να καθορίσουν τη δική τους θέση. Η μεταρρύθμιση αυτή θα κινηθεί, όσον αφορά εμάς σε ορισμένες παροχές. Να μην επιτρέψουμε να μετατραπεί η δημογραφική εξέλιξη σε μη αντιμειωψίμο πρόβλημα για την κοινωνική ασφάλιση αύριο. Να μην επιτρέψουμε το γεγονός ότι αυξάνονται οι συνταξιούχοι και μειώνονται οι εργαζόμενοι από μια στιγμή και πέρα ραγδαία, να είναι ένα γεγονός, που να μην μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε. Να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη και να εξαλειφθούν ανισότητες και αδικίες, γιατί το σύστημα είναι σε πάρα πολλά σημεία κοινωνικά άδικο. Γιατί το σύστημα προέκυψε από πιέσεις, το σύστημα προέκυψε από μία τακτική υπεκφυγής του πολιτικού κόστους. Το σύστημα προέκυψε από πελατειακές αντιλήψεις. Να διασφαλισθούν όσοι πλησιάζουν στη σύνταξη, γιατί έχουν δουλέψει. Να υπάρχει αλληλεγγύη ανάμεσα στις γενιές, γιατί αυτοί οι οποίοι θα δουλέψουν τώρα και θα πάρουν μετά από τριάντα πέντε χρόνια τη σύνταξή τους, δεν μπορούν να μιλήσουν ακόμη. Να μην υπονομεύσει το ασφαλιστικό την ανάπτυξη, στερώντας τις επενδύσεις από πόρους, που θα ενισχύουν την παραγωγική ικανότητα της οικονομίας και αυξάνουν έτσι πολύ περισσότερο και τους μισθούς και τις συντάξεις, γιατί αυτή είναι η προϋπόθεση για την ευημερία όλων. Να είναι εξασφαλισμένος ο δημόσιος χαρακτήρας του συστήματος, που είναι μία κατάκτηση. Να υπάρξει κρατική χρηματοδοτική στήριξη του συστήματος, ώστε να διασφαλισθεί ένα ισχυρό κοινωνικό στοιχείο και η αναδιανομή του εισοδήματος. Αντικείμενο του

διαλόγου –και το έχω πει επανειλημμένα– είναι και η έκταση της χρηματοδότησης.

Και αν υπάρχουν αμφιβολίες, για αυτά που θέλουμε να κάνουμε, αμφιβολίες οι οποίες δημιουργούνται γιατί κάποιοι πιστεύουν ότι έχουμε πρόθεση να κοροϊδέσουμε τον κόσμο. Ποιον κόσμο; Το δικό μας κόσμο, για αυτόν που παλέψαμε τόσα χρόνια κι αυτόν που οδηγήσαμε εδώ, ώστε να έχει περισσότερο χρήμα, περισσότερη ευημερία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εμείς είμαστε η έκφρασή τους. Κι αν πηγαίνουμε καμία φορά ένα δρόμο ο οποίος δημιουργεί την εντύπωση ότι πάμε λάθος, ότι δεν ανταποκρινόμαστε στα συμφέροντά τους, γιατί θέλουμε μακροπρόθεσμα να δουλέψουμε και το δείξαμε: Μέσα στα επτά χρόνια αλλάξαμε την όψη της Ελλάδας και μάλιστα μέσα στα επόμενα επτά χρόνια θα αλλάξουμε πάλι την όψη της Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Στις τελικές νομοθετικές ρυθμίσεις θα υπάρχουν συγκεκριμένες και δεσμευτικές αναφορές στη χρηματοδότηση για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία.

Ένα πράγμα δεν θέλουμε από τη διαδικασία του διαλόγου: Επίπλαστες λύσεις, που να δίνουν την αίσθηση ότι λύνουν το πρόβλημα, ενώ στην πραγματικότητα θα το σπρώχνουν όλο και πιο πέρα.

Η σημερινή γενιά των εργαζομένων αποφασίζει για τις επόμενες γενιές. Οι σημερινές αποφάσεις είναι η κληρονομιά μας στις επόμενες γενιές. Αυτές όμως δεν είναι σήμερα εδώ και δεν έχουν φωνή. Εμείς όμως έχουμε ευθύνη για τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Προσωπικά έχω ευθύνη και είμαι αποφασισμένος να προχωρήσω τη μεταρρύθμιση, τη μεταρρύθμιση που χρειάζεται με στόχο ένα βιώσιμο, δίκαιο και ισχυρό ασφαλιστικό σύστημα. Τη λύση θα τη βρούμε. Είμαστε ανοιχτοί σε διάλογο με όλους για κάθε πτυχή του προβλήματος. Πρέπει να αποτρέψουμε να μετατραπεί βαθμιαία το ασφαλιστικό σε βραχνά του κάθε Έλληνα εργαζομένου, του κάθε πολίτη, επειδή δεν αποφασίζουμε να λειτουργήσουμε με την υπευθυνότητα που απορρέει από το ρόλο μας. Εμείς θα δημιουργήσουμε συνθήκες εμπιστοσύνης, κοινωνικής ασφάλειας, ανάπτυξης και δημιουργικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η αντιπρόταση της Νέας Δημοκρατίας, ποια είναι η δική της στρατηγική για τη χώρα;

Καταθέτω το επίσημο κείμενο της Νέας Δημοκρατίας για την οικονομία, που παρουσιάζει η ίδια η Νέα Δημοκρατία στο διαδίκτυο, στο δικό της site.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα κείμενα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Σας παραπέμπω ιδίως στις σελίδες 3, 4, 5, 6, 7 και 12 και θα σας παρακαλέσω να διαβάσετε ιδίως τις σελίδες 3 και 12.

Η Νέα Δημοκρατία σε αυτό το κείμενο αποκηρύσσει την οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως Μητσοτάκη. Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται σήμερα, στο επίσημο αυτό κείμενο, πως η σωστή οικονομική πολιτική ήταν αυτή που ασκήθηκε από το 1960 μέχρι το 1980.

Να θυμηθούμε την οικονομική πολιτική ποιων και ποια ήταν. Ήταν η εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων. Ήταν η εικοσαετία των συνταγματαρχών. Ήταν η εικοσαετία της αποτυχίας της χώρας να αντιμετωπίσει τη λαϊκή κρίση...

(Θόρυβος, φωνές από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς τα γράφατε. Γιατί φωνάζετε και ενοχλείτε τώρα; Εσείς τα γράφατε και ελέγξετε τα. Το γράφει μέσα ρητά. Ήταν η εικοσαετία των θαλασσοδανείων, της εγκατάλειψης της υπαίθρου, της μετανάστευσης, του αυταρχισμού. Δεν υπήρχαν συνδικάτα. Αυτό θέλουν. Το γράφουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ.)

Ήταν η εικοσαετία του αστυνομικού παρακράτους όπου η Αστυνομία παρακολουθούσε φοιτητές, συνδικαλιστές, κόμματα και εμένα και τους άλλους εδώ του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ήταν η εικοσαετία της ανύπαρκτης κοινωνικής ασφάλισης. Είσαθε νέοι και ξεχνάτε ότι μετά τη Μεταπολίτευση δεν υπήρχε ακόμη ΙΚΑ στις περισσότερες περιοχές της χώρας και το ΠΑΣΟΚ επέκτεινε το ΙΚΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είσαθε νέοι και ξεχνάτε ότι δεν υπήρχε ασφάλιση του αγρότη και το ΠΑΣΟΚ καθιέρωσε για πρώτη φορά ταμείο ασφάλισης του αγρότη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μάλιστα 1960 με 1980 ήταν η εικοσαετία των προνομιούχων. Και είσαθε έκφραση των προνομιούχων από τον πρώτο μέχρι πολλούς πιο κάτω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μα, αν διαμαρτύρεσθε γιατί δεν στηρίζετε την πολιτική της κυβερνήσεως Μητσοτάκη;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ανάμεσα, λοιπόν, στην εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων της χούντας, ανάμεσα στην οικονομική αποτυχία των υποσχέσεων, των νέων ιδεών της τετραετίας του κ. Μητσοτάκη, επιλέγετε εσείς -και απορεί κανένας- την εικοσαετία των βασιλικών κυβερνήσεων, της δικτατορίας των συνταγματαρχών, της αποτυχίας!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επιλέγετε, λοιπόν, αυτήν την εικοσαετία, αυτήν την εποχή για να είναι πρότυπό σας! Πρότυπό σας για την οικονομία του 21ου αιώνα; Αυτές τις απόψεις δημοσιεύετε, τις κατέθεσα και μπορείτε να τις διαβάσετε. Απ' αυτές τις ιδέες διακατέχεσθε.

Επειδή ξέρετε ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη απέτυχε, επειδή ξέρετε ότι η σημερινή Κυβέρνηση πέτυχε και το δείχνουν αυτό οι αριθμοί, εσείς σε αδιέξοδο οικονομικό, σε αδιέξοδο πολιτικό, σε αδιέξοδο κρίσης αποδέχεσθε κάτι το απαράδεκτο. Βυθίζεσθε στην ιστορία σας, προχωράτε στον 21ο αιώνα με τα μάτια στραμμένα στο 1960 στο 1965, στο 1967.

Ο ελληνικός λαός δεν σας ακολουθεί. Ο ελληνικός λαός και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κοιτάζουμε μπροστά, κοιτάζουμε το μέλλον.

Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα έχει ακόμα πολλές προσδοκίες να εκπληρώσει. Έχουμε συναίσθηση των ορίων μας, έχουμε, όμως, πίστη και στις δυνατότητές μας. Η Ελλάδα απέκτησε και πάλι πίστη στον εαυτό της.

Με συγχωρείτε, επειδή κάνετε έτσι κάποιο θόρυβο, θέλω εδώ να κάνω μια παρένθεση. Κατέθεσα δύο κείμενα. Το πρώτο κείμενο αφορά το site, την ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας για το ασφαλιστικό. Επειδή δείχνετε έτσι όλοι βέβαιοι και κάνετε σχόλια, θέλω να σας πληροφορήσω ότι σήμερα το πρωί αυτό το τμήμα του κειμένου αποσύρθηκε. Εκεί φαίνεται η υποκρισία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Γιατί αποσύρθηκε; Εγώ λέω κάτι απλό. Ο υποκριτής όταν αποκαλύπτεται κρύπτεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κάνω δε και μια πρόβλεψη. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και οι υπεύθυνοι των οικονομικών, αύριο θα αποσύρουν και την ιστοσελίδα για την οικονομία και θα προσπαθήσουν να μπαλώσουν τα πράγματα.

Ας έλθω στο τέλος.

Έχουμε χρέος να μεταβάλουμε την αισιοδοξία την οποία ενέπνευσε η επιτυχία της ΟΝΕ σε ώριμη θετική εργασία για τη βελτίωση της ζωής μας. Έχουμε χρέος να συμπληρώσουμε την οικονομική νίκη με κοινωνική πρόοδο. Κάναμε εντυπωσιακά άλματα, αλλά ξεκινήσαμε από πολύ χαμηλά.

Τα δύο τελευταία χρόνια οι οικονομικοί δείκτες δείχνουν ότι είμαστε μία αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή χώρα. Όμως, δεν θα μπορούσαμε μέσα σε δύο χρόνια να έχουμε οικοδομήσει αυτά που οικοδόμησαν ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες είναι αναπτυσσόμενες τα τελευταία είκοσι, τριάντα ή σαράντα χρόνια. Γι' αυτό υπάρχει αρκετή δουλειά μπροστά μας. Υπάρχει αρκετό έδαφος για να καλυφθεί και θα καλυφθεί.

Η επανάσταση του 1821 δεν τελείωσε με την πρώτη σφαίρα. Ο αγώνας για τη δημοκρατία δεν κερδήθηκε σε μία μέρα. Οι μεγάλοι στόχοι, όπως η αναπτυσσόμενη Ελλάδα, η Ελλάδα στο ίδιο επίπεδο με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες προσεγγίζονται βήμα προς βήμα διαρκώς κερδίζοντας έδαφος, διαρκώς σημειώνοντας πρόοδο.

Πριν πέντε χρόνια, όταν ανέλαβα Πρωθυπουργός, θέσαμε μεγάλους και δύσκολους στόχους. Πολλοί αμφέβαλαν ότι θα τους πετύχαμε, αλλά πετύχαμε. Από τότε σε όλη την Ελλάδα, στους Έλληνες που έχω συναντήσει έχω δει τη δύναμη, την πίστη, τη μαχητικότητα και την αισιοδοξία.

Μέσα στη δίνη και στο μόχθο της καθημερινότητας ίσως μας διαφεύγει πως το σήμερα αποτελεί μία νέα υπόσχεση, ένα νέο ορίζοντα για την Ελλάδα, την Ελλάδα χώρα αναπτυσσόμενη με ισχυρή κοινωνία και οικονομία, με νέες δυνατότητες.

Πολλοί μας αναγνωρίζουν ως τίτλο την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Θέλω να πω με σαφήνεια και με δύναμη, δεν μας αρκεί. Στόχος μας είναι να είμαστε εμείς που θα υλοποιήσουμε ένα σχέδιο για μία Ελλάδα κοινωνικής δικαιοσύνης και προόδου, μία Ελλάδα ανάπτυξης και ευημερίας, ανθρωπιάς και αλληλεγγύης, μία Ελλάδα ψηλά στην κοινωνία των ευρωπαϊκών κρατών. Και αυτό το όραμα θα γίνει πράξη, από εμάς, από το ΠΑΣΟΚ και όλους τους Έλληνες.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικάτα θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα ογδόντα χρόνια ενσωμάτωσης της Θράκης στην Ελλάδα, είκοσι εννέα μαθητές και τρεις καθηγητές από το 69^ο Γυμνάσιο Αθηνών.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που ακούσατε ήταν ομιλία πρωθυπουργού, υποτίθεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εγώ δεν έχω λόγο να έχω ούτε τον εκνευρισμό του κ. Σημίτη ούτε την αγωνία του ούτε τον πανικό του. Κατά συνέπεια δεν έχω λόγο -και δεν θα το κάνω- να τον ακολουθήσω σε μία πιστεύω ζημιολόγο τακτική οξύτητας, επιθέσεων, παρελθοντολογίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκείνο, που θέλω να πω, όμως, είναι ότι λυπάμαι και ανησυχώ, γιατί ως Πρωθυπουργός που είναι πολλά χρόνια πια στην εξουσία και που εν πάση περιπτώσει είχε καλλιεργήσει την εικόνα με όλες του τις άλλες ελλείψεις, ενός σοβαρού ανθρώπου, στον πανικό του ξεφεύγει και φθάνει σε επίπεδα που δεν ταιριάζουν σε κανένα πολιτικό, σε κανένα πολίτη, πόσο μάλλον

στον Πρωθυπουργό της χώρας.

Αυτό που ακούσαμε σήμερα ήταν μία συρραφή από ανακρίβειες, από εξωραϊσμούς και παρελθοντολογία. Ξέρετε πώς ονομάζεται αυτό, κύριε Σημίτη; Το τρίπτυχο της ανευθυνότητας. Αυτό ήταν σήμερα η δική σας ομιλία. Και κάτι χειρότερο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταφύγατε σε χαρακτηρισμούς και προσωπικές επιθέσεις. Φανατισμός, η τελευταία σανίδα σωτηρίας. Μπας και μαζέψουμε τα ασυμμάζευτα. Να συσπειρώσουμε το πρόβλημα που διογκώνεται καθημερινά και το βλέπει ανάγλυφα κάθε Έλληνας πολίτης, όποια κι αν είναι η πολιτική του προτίμηση. Κι ακόμα χειρότερα: Στον πανικό επάνω πάμε σαράντα, πενήντα, εξήντα, εβδομήντα χρόνια πίσω να δώσουμε τη δική μας ιστορική ερμηνεία, λες και δεν έχετε καμία ευθύνη για τον τόπο σήμερα και αύριο.

Κύριε Πρωθυπουργέ, όπως είπα και πριν δεν θα σας ακολουθήσουμε σ' αυτήν τη διαδρομή. Οφείλω, όμως, να σας επισημάνω ότι δεν είναι αυτός Πρωθυπουργός που δικαιούται να μιλά για συναίνεση και εμπιστοσύνη. Δεν δικαιούστε να μιλάτε για συναίνεση και εμπιστοσύνη με την τακτική που επιλέγετε. Αυτό είναι δείγμα ενός Πρωθυπουργού που έχει χάσει κάθε έλεγχο και πανικόβλητος προσπαθεί να γαντζωθεί στην εξουσία. Έχετε πάρει πολύ κακό δρόμο, κύριε Σημίτη, και οφείλω αυτό να το υπογραμμίσω.

Μιλήσατε ακόμη για κοινωνική σύγκλιση, κοινωνική προστασία. Αυτά μην τα λέτε σε μας. Να τα πείτε στους ανέργους -σήμερα κάθε ελληνική οικογένεια με κάποιον τρόπο έχει σίγουρα κάποιον άνεργο- να τα πείτε στους αγρότες που τους οδηγήσατε στην εξαθλίωση, να τα πείτε στους μικρομεσαίους, να τα πείτε στους νέους, να τα πείτε στους συνταξιούχους, που έρχεστε σήμερα να ανασκευάσετε όσα λέγατε και προτείνατε τις προηγούμενες εβδομάδες για να ξεκινήσετε δήθεν διάλογο με εμπιστοσύνη.

Μιλήσατε ακόμα για δεσμεύσεις και μάλιστα για προσωπικές σας δεσμεύσεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας Πρωθυπουργός που δεν τηρεί τους νόμους με τι αξιοπιστία αναλαμβάνει δήθεν προσωπικές δεσμεύσεις; Εδώ δεν καταβάλλετε την υποχρέωση του κράτους που απορρέει από την τριμερή χρηματοδότηση. Έχετε το ανάστημα να μιλάτε ότι αναλαμβάνετε προσωπικές δεσμεύσεις απέναντι στην κοινωνία, τους πολίτες και τους ασφαλισμένους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αίτηση που καταθέσαμε για τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης υπογραμμίζαμε ότι είναι θολό το τοπίο της οικονομίας μας. Ότι εντοπίζεται τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα. Ότι αποδεικνύεται πως είναι πλασματικός ο δήθεν πλεονασματικός προϋπολογισμός, όπως ακριβώς το είχαμε πει. Ότι η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική υπονομεύει το κοινωνικό κράτος.

Προτείναμε, λοιπόν, να γίνει η συζήτηση τόσο για την κοινωνική όσο και για την πραγματική οικονομική κατάσταση. Ζητήσαμε από τον Πρωθυπουργό να πει επιτέλους την αλήθεια και να εξηγήσει πώς σχεδιάζει να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις. Είχατε μια εικόνα πριν από λίγα λεπτά. Το βέβαιο είναι ότι όχι απλώς δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή, όχι μόνο απέδειξε ότι η Κυβέρνηση στερείται στρατηγικής, αρχών και στόχων, αλλά ότι εκτρέπεται στη λογική ενός πολωτικού κομματάρχη που μπορεί να είχε την αξία του την εποχή του Τζουμπέ, αλλά στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ακούσατε τις επισημάνσεις μας για την ανάγκη πραγματικής οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης. Προτιμούσατε να παραποιείτε τις θέσεις μας και να μας συκοφαντείτε. Προτιμούσατε να εξαπατάτε και να εμπαίζετε την κοινή γνώμη. Προτιμούσατε να στέκεστε στο ψέμα που κατασκεύαζε το οικονομικό σας επιτελείο. Τώρα πνίγεστε μέσα σ' αυτά τα ψέματα. Λέει κορυφαίος Υπουργός:

«Εγώ δεσμεύθηκα προεκλογικά ότι θα ασκηθεί κοινωνική πολιτική. Δεν ήξερα, όμως, ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησής μας δεν αντέχει. Ότι δεν είναι σε θέση να υλοποιήσει αυτά που λέγαμε».

Θέλω να ρωτήσω εάν θυμάται ο Πρωθυπουργός τι έλεγε προεκλογικά, ποιες διαβεβαιώσεις έδινε διαβάζοντας τις προγραμματικές του δηλώσεις, τι υποστήριζε στη συζήτηση του προϋπολογισμού.

Σας είχαμε επισημάνει ότι καταφεύγετε στη λεγόμενη δημιουργική λογιστική, στις λογιστικές αλχημείες δηλαδή, για να συγκαλύψετε το δημοσιονομικό πρόβλημα και να παρουσιάσετε έναν ελλειμματικό προϋπολογισμό σαν πλεονασματικό.

Σας είχαμε πει ότι ήταν αβάσιμες οι προβλέψεις σας για την αύξηση του Α.Ε.Π., ότι δεν μπορεί φέτος με μισό τζίρο στο χρηματιστήριο και μισό φόρο στις χρηματιστηριακές συναλλαγές, να υπολογίζετε διπλάσια έσοδα.

Σας υποδείξαμε ποιος είναι ο δρόμος της ταχύρρυθμης ανάπτυξης. Δεν ακούσατε. Δεν θελήσατε. Δεν μπορέσατε. Τώρα είναι τα ίδια τα δικά σας στελέχη που καταγγέλλουν ότι χάσατε την επαφή με την πραγματικότητα, τώρα διαπληκτίζονται στο Υπουργικό Συμβούλιο οι Υπουργοί σας και αποκαλύπτουν ότι ψεύδεται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας.

Λέει ένας από τους κορυφαίους της δικής σας Κυβέρνησης: «Του είπα, είσαι ψεύτης, λες ψέματα, έχεις χάσει την επαφή».

Εάν το λέγαμε εμείς, ο ίδιος θα επαναστατούσε κι εσείς θα μιλούσατε για ακρότητες. Τώρα αναρωτιέμαι: Τι είναι αυτά; Συντροφικές αβρότητες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις τέσσερις μήνες από την ψήφιση του προϋπολογισμού έρχονται και σας διαφεύδουν οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί, η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και η Τράπεζα της Ελλάδας. Αποδεικνύουν ότι εξαντλήθηκαν τα όρια του διαχειριστικού σας μοντέλου, ότι έληξε οριστικά η περίοδος των πλαστών στοιχείων. Από εδώ και πέρα είναι η ώρα της αλήθειας για όλους και άλλοι δεν υπάρχουν. Και δεν είναι βέβαιο άμοιροι ευθυνών όσοι συμφωνούν στις συσκέψεις το πρωί και καταγγέλλουν στα παράθυρα το βράδυ, καμιά φορά και το ίδιο βράδυ.

Πρώτα απ' όλα, όλες οι εκθέσεις για την οικονομία μας υπογραμμίζουν ότι η αύξηση του Α.Ε.Π. δεν πρόκειται να φτάσει στο 5% που προέβλεπε η Κυβέρνηση. Ο ΟΟΣΑ στέκεται στο 4%, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο 3,8%, δηλαδή 24% πιο κάτω. Και αυτό, μεταξύ των πολλών άλλων που σημαίνει, σημαίνει και σημαντική απώλεια φορολογικών εσόδων. Το ίδιο βέβαιον είναι ότι θα υπάρξει υστέρηση φορολογικών εσόδων από τις χρηματιστηριακές συναλλαγές.

Αποδεικτικά στοιχεία για την πλασματικότητα του προϋπολογισμού δώσατε και οι ίδιοι τους προηγούμενους μήνες. Αποφασίσατε να μην υπολογιστούν στον προϋπολογισμό ούτε ως μείωση εσόδων ούτε ως πρόσθετη δαπάνη επιστροφές συσσωρευμένων φόρων ύψους 1,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Και μάλιστα για να νομιμοποιήσετε την απόφασή σας αυτή, ψηφίσατε σχετική διάταξη εδώ στη Βουλή. Και τι σημαίνει αυτό; Ότι γίνεται ο προϋπολογισμός πλεονασματικός;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί στα χαρτιά. Στην πράξη, όμως, τι γίνεται; Αλλάζει η κατάσταση με την αλχημεία των αριθμών;

Βρήκατε τώρα τη λύση. Με νομοθετικές διατάξεις μεταβάλλετε τις υποχρεώσεις των προϋπολογισμών σε κρυφό χρέος. Και αυτό είναι αδιανόητο. Γι' αυτό είστε όλοι συνυπεύθυνοι.

Σας καταθέτω τα στοιχεία των πεπραγμένων σας, δηλαδή πρόσφατες κυβερνητικές διατάξεις που οδηγούν στη διόγκωση του κρυφού χρέους. Και ακόμα μία απαρίθμηση από περιπτώσεις που δείχνουν το συνολικό κρυφό κυβερνητικό χρέος.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματική εικόνα για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας φάνηκε και από την ενδοκυβερνητική διαμάχη για τους αμυντικούς εξοπλισμούς. Μετά από δύομισι χρόνια και πέντε σχετικές συνεδριάσεις του ΚΥΣΕΑ κάποιοι από εσάς σκέφτηκαν ότι μπορεί να θυσιάσουν την αποτρεπτική ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Ζήτησαν περικοπές και τις βάπτισαν αναβολές. Και αντί να πουν την αλήθεια, επικαλέσθηκαν λόγους δήθεν κοινωνικής ευαισθησίας. Κάποιοι, λέει ο Υπουργός Άμυνας, θέλησαν να αντιπαραθέσουν την κοινωνική πολιτική στην αμυντική. Εγώ ενημερώθηκα από τις εφημερίδες. Δεν μου είπαν τίποτα. Κάποιοι επιστρατεύουν το ψευτοδύλημα, κανόνια ή βούτυρο. Και διερωτώμαι: Είναι ή δεν είναι αυτό μια έμπρακτη ομολογία ότι αποτελούσαν μύθο όλα εκείνα που λέγατε για μια ισχυρή Ελλάδα που βάζει στόχους και πετυχαίνει;

Δικά σας στελέχη υιοθετούν τώρα τις επισημάνσεις μας. Ζητούν να σταματήσει η διακυβέρνηση με διλήμματα και ομολογούν δημόσια ότι το ΠΑΣΟΚ έχει κρίση αξιοπιστίας.

Κατόπιν αλλάξατε το «παραμύθι». Αρχίσατε να λέτε ότι η μείωση των αμυντικών δαπανών είναι πρωτοβουλία για τη βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Τη μια ήταν εκδήλωση κοινωνικής ευαισθησίας και την άλλη φαινή ιδέα μεγαλεπίβολης εξωτερικής πολιτικής. Έρχονται αμέσως μετά απανωτές παραβάσεις και παραβιάσεις στο Αιγαίο, τίθεται ζήτημα αποστρατικοποίησης των νησιών μας και εκδηλώνεται νέα επίδειξη τουρκικής αδιαλλαξίας στην Κύπρο.

Η απόδειξη όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του δημοσιονομικού χάους έρχεται προπαντός από το κρυφό χρέος που δημιουργείται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως επίσης και από την ερεβώδη κατάσταση που θυμίζει κράτος-μπακάλη. Δεν καταγράφονται στον προϋπολογισμό ρυθμίσεις τόκων ύψους τριακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων. Εκκρεμεί η αναγνώριση εγγυήσεων σαράντα πέντε δισεκατομμυρίων προς τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Το συσσωρευμένο νέο χρέος της Ολυμπιακής δεν το υπολογίζετε. Το κράτος χρωστάει στα νοσοκομεία, τα νοσοκομεία στις φαρμακευτικές εταιρείες και οι εταιρείες στις τράπεζες. Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί έχουν τεράστιες οφειλές στους φαρμακοποιούς. Χρωστούν επιπλέον ογδόντα δισεκατομμύρια στα νοσοκομεία και τα νοσοκομεία οφείλουν διακόσια εξήντα έξι δισεκατομμύρια στους οφειλότες τους.

Οι ανεπάρκειες, η αδιαφάνεια και οι παράνομες δόσοληψίες στα πέντε μεγαλύτερα ταμεία υγείας δημιουργούν, όπως πρόσφατα αποκαλύφθηκε και δεν διαψεύστηκε, ελλείμματα ύψους πεντακοσίων δισεκατομμυρίων. Οι υπερβάσεις του κόστους για την Ολυμπιάδα θα ξεπεράσουν τα οκτακόσια δισεκατομμύρια. Σας καταθέτω τα έγγραφα από τα οποία προκύπτουν οι αντιφάσεις ανάμεσα σ' αυτά που λέγατε το 1997 και επειδή δεν υπάρχει κανένα πρόσθετο κόστος για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και αυτά που τώρα ομολογείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σας υπενθυμίζω ακόμα ότι εκκρεμούν οι δαπάνες για αναδρομική χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος που φθάνουν τα διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια. Ήδη έχετε προχωρήσει στην έκδοση προμετόχων ύψους τετρακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων για να καλύψετε τις απώλειες από την αναβολή προγραμματισμένων αποκρατικοποιήσεων.

Και σας ερωτώ: Πού πάτε τη χώρα; Έτσι κυβερνιέται αυτή η χώρα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μέχρι τώρα αποκρύπτατε την πραγματικότητα. Τώρα πια η πολιτική σας έχει φθάσει σε τέτοιο αδιέξοδο που υπονομεύει το μέλλον. Αρχίσατε ήδη να προεξοφλείτε μελλοντικά έσοδα των

προϋπολογισμών, υπονομεύοντας τη διαχείριση των επόμενων χρόνων. Βαφτίζετε το δανεισμό αποκρατικοποίηση, βαφτίζετε τις προεισπράξεις μετοχοποιήσεις.

Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας με έμμεσο τρόπο αποκαλύπτει το μέγεθος των πραγματικών ελλειμμάτων. Από την τελευταία έκθεσή του καταθέτω πίνακα που επιβεβαιώνει ότι αποκρύπτεται 1,3 τρισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή 3,1% του ΑΕΠ για το 2000, τα οποία δανείζεστε, αλλά δεν εμφανίζετε στον προϋπολογισμό. Και ερωτώ: Ποιον προσπαθείτε να εξαπατήσετε;

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Και κάτι ακόμα. Ποιος φορολογούμενος, κύριε Πρωθυπουργέ, παίρνει έγκαιρα αυτά που του χρωστά το κράτος; Ποιος αγρότης εισπράττει επιδοτήσεις ή αποζημιώσεις που δικαιούται χωρίς καθυστέρηση; Ποιος εκμισθώνει ακίνητο στο δημόσιο και βλέπει έγκαιρη πληρωμή και κανονική αναθεώρηση ενοικίου; Είναι ή δεν είναι τριτοκοσμικά όλα αυτά; «Το ταμείο είναι μείον» ή δεν είναι;

Έμπρακτη ομολογία δημοσιονομικής αποτυχίας έρχεται, όμως, και από το ασφαλιστικό. Ως τώρα παραμερίζατε τις υποχρεώσεις του κράτους για τριμερή χρηματοδότηση. Μετά τις σχετικές αποκαλύψεις μας, ομολογείτε πως όχι μόνο δεν καταβάλλονταν αλλά ούτε καν είχαν καταγραφεί οι οφειλές εκατοντάδων δισεκατομμυρίων προς το ΙΚΑ και άλλους ασφαλιστικούς φορείς. Αυτή είναι κυβερνητική σοβαρότητα, αυτή υποτίθεται ότι είναι κυβερνητική υπευθυνότητα.

Οδηγήσατε την κοινωνική ασφάλιση στα πρόθυρα της κατάρρευσης τη δεκαετία του 1980. Με πολιτική γενναιοδωρία και παρά τη δική σας αντίδραση σώσαμε το σύστημα. Αυτή είναι η αλήθεια. Αποδείξαμε πως όταν χρειάζεται τολμούμε. Προσπαθήσατε τώρα να χρησιμοποιήσετε την κοινωνική ασφάλιση για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος. Προσπαθήσατε να μεταθέσετε στις πλάτες των ασφαλισμένων την ανεπάρκεια του κράτους και την αποτυχία της δικής σας πολιτικής. Η συνταγή σας περιοριζόταν στην κυνική πρόταση αυξάνουμε τα όρια συνταξιοδότησης και μειώνουμε τις αποδοχές. Προσέκρουσε βέβαια στην καθολική αντίδραση των εργαζομένων και την υπεύθυνη θέση της Νέας Δημοκρατίας.

Από την πρώτη στιγμή δηλώσαμε ότι θα συμμετέχουμε στο διάλογο εφόσον είναι ειλικρινής και ανοικτός. Είπαμε δημόσια και κατηγορηματικά ότι πρέπει να γίνει σεβαστή η τριμερής συμμετοχή στη χρηματοδότηση, ότι δεν δεχόμαστε προτάσεις που μειώνουν τις συντάξεις των οικονομικά ασθενεστερών και μάλιστα σε ποσοστά που φθάνουν και ξεπερνούν το 45%. Δεν συμφωνούμε με ρυθμίσεις που ουσιαστικά αφαιρούν τη σύνταξη από τις μητέρες. Απορρίπτουμε επιλογές που αυξάνουν τα όρια ηλικίας γιατί αυτό έχει ρυθμιστεί στο κάτω κάτω της γραφής με τους δικούς μας νόμους της περιόδου 1990-1993.

Επισημάναμε και το επαναλαμβάνουμε ότι στα βασικά αίτια του προβλήματος –και μην προσπαθήσετε να υπεκφύγετε από αυτό– κυριαρχούν κυρίως η έκρηξη της ανεργίας, που είναι δική σας ευθύνη, εκτεταμένα φαινόμενα μαύρης αγοράς εργασίας που είναι δική σας ευθύνη και η πρωτόγνωρης έκφρασης εισφοροδιαφυγή, που και αυτό είναι δική σας ευθύνη. Μην προσπαθείτε να ξεφύγετε, λοιπόν, λέγοντας «πρέπει, πρέπει, πρέπει». Κυβερνάτε σχεδόν είκοσι χρόνια και τα «πρέπει» δεν ταιριάζουν πια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, επιμένουμε πως η οριστική λύση του προβλήματος βρίσκεται πρώτον στην επιτάχυνση της ανάπτυξης, που οδηγεί στην τόνωση της απασχόλησης, δεύτερον στην αύξηση του αριθμού των ασφαλισμένων με την αντιμετώπιση της μαύρης αγοράς εργασίας και την ένταξη των οικονομικών μεταναστών στο σύστημα και τρίτον στη συγκροτημένη πολιτική για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, η διαιώνιση του οποίου οδηγεί σε μία κοινωνία γερόντων και επιφυλάσσει δυσμενέστερες συνέπειες. Χωρίς αυτά μη γελιόμαστε καμία ρύθμιση και κανένας νόμος δεν αρκεί.

Πέρα από αυτά βεβαίως υπάρχουν και σοβαρές αδυναμίες του συστήματος: Κακοδιοίκηση, κατασπατάληση, αναποτελεσματική αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων. Υπάρχουν βάρη στην κοινωνική ασφάλιση που δεν της ανήκουν και αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται. Είναι απαράδεκτο να γίνεται η ανεπάρκεια του κράτους, η αποτυχία της Κυβέρνησης βάρος στην

πλάτη των ασφαλισμένων.

Με τις επιλογές σας βάνουσα προκαλέσατε την κοινωνία. Μπροστά στην οργή της πραγματοποιήσατε μία άτακτη δραματική στροφή. Και τώρα τι κάνετε; Τη μια αποφεύγετε το διάλογο και την άλλη παριστάνετε τους εμπνευστές του. Τη μια διαβεβαιώνετε ότι δεν κουβαλάτε καμία θέση στο διάλογο και την άλλη κατηγορείτε όλους τους άλλους ότι δεν προσκομίζουν προτάσεις. Τη μια δε βρίσκετε πόρους και την άλλη υπόσχεσθε μαγικές λύσεις. Και ο κορυφαίος Υπουργός σας νομίζει ότι αν τα είχαμε πει αυτά από την αρχή δεν θα είχαμε προβλήματα και την ίδια στιγμή πρώην Υπουργός προσθέτει. Ο πολίτης ρωτά «αφού μπορούσες να το κάνεις από την αρχή, γιατί προσπάθησες να επιβάλεις μια αντιλαϊκή πολιτική;»

Τα ερωτήματα, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, σας αφορούν όλους και κυρίως τον Πρωθυπουργό. Απαντήστε, λοιπόν, ευθέως και χωρίς υπεκφυγές.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι υπάρχει έλλειμμα σοβαρότητας της Κυβέρνησης με τις παλινωδίες του Πρωθυπουργού και των αρμόδιων Υπουργών. Άλλες προτάσεις το πρωί και άλλες προτάσεις το βράδυ.

Εμείς κατηγορηματικά και ρητά επαναλαμβάνουμε, είναι συνταγματική υποχρέωση της πολιτείας να εγγυηθεί το δημόσιο αναδιανεμητικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, τον τριμερή χαρακτήρα της χρηματοδότησης, τα όρια ηλικίας για τη σύνταξη. Επιμένουμε παράλληλα ότι ανάμεσα στα άλλα επιβάλλεται η εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της περιόδου 1990-1992, η λειτουργική αναδιάρθρωση των ασφαλιστικών φορέων και ο εξορθολογισμός επιτέλους της διαχείρισής τους. Σταδιακά και με διάλογο ενοποίηση συγγενών ταμείων. Αποτελεσματική αξιοποίηση της περιουσίας τους, κινητής και ακίνητης. Εξυγίανση στο χώρο της υγειονομικής περίθαλψης, που χρηματοδοτείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς. Εξεύρεση ενός μόνιμου οργανισμού αυτόματης ενίσχυσης των οικονομικά ασθενεστερών συνταξιούχων. Αποφασιστική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής. Εκσυγχρονισμός στην οργάνωση των ταμείων. Ριζοσπαστική αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης, της σπατάλης, των καταχρήσεων. Ταχεία προώθηση της μηχανοργάνωσης και εφαρμογή της πληροφορικής, την οποία ξεχάσατε και είναι πολύ σημαντικό αυτό. Υπενθυμίζω απλώς ότι μόλις παραπέμφθηκε η πληρωμή των συνταξιούχων στις τράπεζες, οι οποίες έχουν μηχανοργάνωση, αποκαλύφθηκαν δεκαεπτά χιλιάδες συντάξεις σε πεθαμένους με κόστος τριάντα δισεκατομμύρια για το ΙΚΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα σε μια αποστροφή σας, που δείχνει πρόθεση πανικόβλητης υπεκφυγής. Σπουδαίο επιχείρημα! Να προσπαθεί να καλύψει ο Πρωθυπουργός τη γύμνια της πολιτικής της Κυβέρνησής του αναφερόμενος σε ένα κείμενο εργασίας επισημολογικού συνεργάτη.

Σεις όμως τι κάνατε; Σεις παραγγείλατε εδώ και πέντε χρόνια την έκθεση Σπράου. Σεις πληρώσατε και μάλιστα αδρά την έκθεση των Βρετανών. Σας δεσμεύουν οι απόψεις τους; Αυτές οι απόψεις είναι κυβερνητική πολιτική; Εάν είναι να μας το πείτε, γιατί το επιχείρημα που χρησιμοποιήσατε είναι τουλάχιστον έωλο και παραπλανητικό.

Πιθανώς βεβαίως να σας δεσμεύουν, γιατί έτσι φαίνεται ότι ο παρακείμενος οικονομικός σας σύμβουλος διατυμπανίζει σε πρόσφατη συνέντευξη του: «Το κράτος δεν θα εισφέρει στην ασφάλιση στο μέλλον». Ας τελειώνουμε, λοιπόν, με τη υποκρισία.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι περισσότερο από βέβαιο ότι η απόκρυψη της πραγματικής δημοσιονομικής κατάστασης στη χώρα, δημιουργήσε μια ψευδή εικόνα. Τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών οικονομικών οργανισμών απεικονίζουν ανάγλυφα μια κοινωνία σε βαθιά κρίση. Επισημαίνουν τεράστιες διαρθρωτικές αδυναμίες, αγκυλώσεις και εξαρτήσεις. Αποκαλύπτουν μια οικονομία ουραγό στην Ευρώπη.

Πρώτα απ' όλα, όπως επισημαίνει η EUROSTAT, η ελληνική οικονομία αντιμετωπίζει σοβαρότατη αδυναμία πραγματικής σύγκλισης. Σε όλη την προηγούμενη πενταετία η Ελλάδα ήταν σταθερά στη 15η, δηλαδή στην τελευταία θέση σε ό,τι αφορά την πραγματική σύγκλιση. Ισχυρίζεται τώρα η Κυβέρνηση ότι με την πολιτική της θα έχουμε πραγματική σύγκλιση σε δέκα χρόνια.

Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με ρυθμούς ΠΑΣΟΚ και αυτό είναι άπιαστο όνειρο, γιατί πολύ απλά η κυβερνητική πρόβλεψη για αύξηση του ΑΕΠ κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες υπάρχει μόνο στα χαρτιά, αλλά και αυτό να ήταν ακριβές πάλι δεν θα έφθαναν δέκα χρόνια.

Και κάτι ακόμη. Όποιοι και αν είναι τελικά οι πραγματικοί ρυθμοί ανάπτυξης είναι εξαιρετικά χαμηλοί αν ληφθεί υπόψη ότι από την εισροή κοινοτικών κονδυλίων προκύπτει ετήσια αύξηση του ΑΕΠ περίπου στο μισό ποσοστό απ' αυτό που προβάλλεται.

Δεύτερον, το επίπεδο της ανεργίας, πραγματικός δείκτης της οικονομικής ανάπτυξης, αγγίζει το 12% και είναι το υψηλότερο των τριάντα τελευταίων ετών. Όλες οι οικογένειες βιώνουν την απειλή. Οι νέοι μας αντιμετωπίζουν με δέος το αύριο. Δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Έντεκα ελληνικές περιφέρειες, ανάμεσά τους η Ήπειρος, η Πελοπόννησος, τα νησιά του Βορείου Αιγίου, είναι στις είκοσι πέντε πιο φτωχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε πρώτοι στη διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Σε όλους αυτούς, λοιπόν, να πάτε να πείτε αυτά που λέτε σε μας εδώ περί κοινωνικής σύγκλισης και κοινωνικής προστασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά τα λέτε σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να συμμαζέψετε τα κομματικά σας. Μπορεί με τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ να διαφωνούμε σε πολλά, όμως εμείς δεν υποτιμούμε τη νοημοσύνη τους.

Τρίτον, τα δημοσιονομικά στοιχεία που ήρθαν στο φως της δημοσιότητας αποκαλύπτουν ότι οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται και ότι το πραγματικό έλλειμμα συντηρεί το δημόσιο χρέος στο επίπεδο του 1996. Υπολογίστε τους συσσωρευμένους τόκους και τις οφειλές του δημοσίου προς τα ασφαλιστικά ταμεία και πείτε τότε ποια είναι η πραγματικότητα. Αντιπροσωπεύουν ναι ή όχι περίπου το 8% του ΑΕΠ; Ανεβάζουν ναι ή όχι το δημόσιο χρέος στο 111% του ΑΕΠ, άρα εκεί που ήταν το 1996;

Τέταρτον, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών παρουσιάζει έλλειμμα που φθάνει στο 7% του ΑΕΠ. Το εμπορικό ισοζύγιο επιδεινώθηκε κατά 14%.

Η χειροτέρευση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκαλύπτει ότι η ελληνική παραγωγή έχει απονευρωθεί. Σημαίνει ότι υπήρξε μείωση της ανταγωνιστικότητας και του δυναμισμού της οικονομίας μας. Η Ελλάδα είναι η χώρα στην ΟΝΕ με το χαμηλότερο ρυθμό αύξησης των εξαγωγών. Όλα αυτά σημαίνουν ότι ενισχύουμε τις ξένες αγορές και χρηματοδοτούμε την απασχόληση σε τρίτες χώρες.

Επίσης γεγονός καίριο είναι ότι απουσιάζουν οι άμεσες ξένες επενδύσεις. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει απλά, αλλά οδυνηρά ότι μάς μετρούν οι ξένοι επενδυτές και μας απορρίπτουν. Αυτή είναι η αλήθεια και δυστυχώς είναι μια ακόμη απάντηση στους ανακριβείς κομπασμούς σας.

Πέμπτον, σημαντικό μέρος των οικονομικών πόρων έγινε απλή δαπάνη. Τα κοινοτικά κονδύλια δεν χρησιμοποιήθηκαν για την αναπροσαρμογή της ελληνικής παραγωγής και για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Δεν προωθήθηκαν οι αναγκαίες υποδομές. Δεν υιοθετήθηκαν οι πολιτικές που

χρειάζεται ο αγροτικός τομέας. Τα προϊόντα μας χάνουν παραδοσιακές αγορές και εκτοπίζονται από την εγχώρια αγορά. Το εισόδημα των αγροτών μειώνεται. Η περιφέρεια εγκαταλείπεται.

Και από την άλλη δεν υποστηρίχθηκαν αποτελεσματικά οι τομείς των υπηρεσιών. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δημιουργούν τις επτά στις δέκα νέες θέσεις εργασίας υπέστησαν την πιο άγρια, την πιο άδικη, την πιο ισοπεδωτική φορολογική επιδρομή.

Έκτον, σε όλες τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του δημοσίου προβάλλει ξεκάθαρα η εικόνα της κυβερνητικής αιχμαλωσίας σε δογματικές αγκυλώσεις, σε πελατειακές σχέσεις, σε οργανωμένα συμφέροντα. Χαρακτηριστικά και μόνο αναφέρω: Στη Δ.Ε.Η. έχουν εξαντληθεί και τα τελευταία χρονικά όρια για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά τα πάντα παραμένουν θολά, ανέτοιμα και απροετοίμαστα. Ο κίνδυνος επενδυτικής αποχής εξαιτίας της έλλειψης ξεκάθαρων, διάφανων και αμερόληπτων κανόνων είναι διάχυτος. Στην Ολυμπιακή Αεροπορία έχουμε μία αποκαλυπτική μικρογραφία της κυβερνητικής εικόνας. Χειρισμοί που συνιστούν μνημείο ανευθυνότητας, κακοδιαχείρισης και ευτελισμού της δημόσιας περιουσίας. Μετά από διαδοχικά προγράμματα εξυγίανσης, που στοίχισαν σχεδόν ένα τρισεκατομμύριο, μετά την απώλεια μεταφορικού έργου και κρίσιμου χρόνου, αφού οδηγήσατε την Ολυμπιακή σε δραματική απαξίωση, αναζητάτε τώρα αγοραστές και φαίνεται ότι δεν τους βρίσκετε. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός σας, αυτή είναι η διαχειριστική σας ικανότητα, αυτή είναι η πολιτική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στον Ο.Τ.Ε. έχουμε το βασίλειο της διαπλοκής. Παραμερίστηκε η λύση του στρατηγικού επενδυτή, για να μην διαταραχθεί το αμαρτωλό καθεστώς του μονοπωλιακού προμηθευτή. Η τακτική της αποκρτικοποίησης που επιλέγει η Κυβέρνηση, όπως συμβαίνει και με την Ολυμπιακή και τα ΕΛ.ΤΑ., αντί να οδηγεί στην εξασφάλιση στρατηγικών επενδυτών και διεθνών συμμαχιών, καταλήγει στον πολυτεμαχισμό και στο ξεπούλημα των πιο προσοδοφόρων τμημάτων τους.

Στην Αγροτική Τράπεζα έχουμε το άγος του κομματικού κατεστημένου. Εξακολουθεί να δανείζει πιο ακριβά από τις εμπορικές τράπεζες, ενώ επιδοτείται με δύο ποσοστιαίες μονάδες από το κράτος. Ο ισολογισμός με βάση τον οποίο μπήκε στο χρηματιστήριο, στηριζόταν σε παραποιημένα στοιχεία. Πίσω από τα εμφανιζόμενα κέρδη των υποτιθέμενων εκατόν δεκατριών δισεκατομμυρίων κρύβονταν ζημιές εκατόν είκοσι οκτώ δισεκατομμυρίων. Και η αμαρτωλή ιστορία της φαίνεται ξεκάθαρα και στην απώλεια πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων από την εμπλοκή της στα καθεστωτικά προεκλογικά παιχνίδια που έπαιξε η Κυβέρνηση στο χρηματιστήριο.

αΕΒδομον. Σε μια εποχή που η γνώση και οι νέες τεχνολογίες αποτελούν τον πιο σημαντικό παράγοντα προσδιορισμού του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος της δημιουργίας ευημερίας και του επιπέδου διαβίωσης, η Ελλάδα είναι στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των δεκαπέντε σε ό,τι αφορά τις δαπάνες για την παιδεία. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες δαπανούν πάνω από το 5,5%. Εμείς ακόμα το διεκδικούμε. Την ίδια στιγμή είμαστε πρώτοι σε όλη την Ευρώπη στην εξαγωγή φοιτητών. Με το συνάλλαγμα μας τροφοδοτούμε τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στο εξωτερικό.

Και ακόμη χειρότερα είναι τα πράγματα στην εκπαίδευση στις νέες τεχνολογίες. Το ελληνικό κράτος διαθέτει μόλις το 1/3 του κοινοτικού μέσου όρου. Πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επισημαίνει, ότι στη μαύρη λίστα των δεκαπέντε περιοχών της Ευρώπης που απέτυχαν πλήρως στην αξιοποίηση των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων για νέες τεχνολογίες, οι εννέα είναι ελληνικές.

Όγδοον. Εξαντλήσατε κάθε όριο και κάθε μέθοδο εισπρακτικής επιδρομής. Αντί για γενναίες αποκρτικοποιήσεις περιοριστάτε σε κάποιες μετοχοποιήσεις, που ουσιαστικά μεταβάλλονται σε ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας για εισπρακτικούς και μόνο λόγους. Με ογδόντα επτά νέες φορολογικές επιβαρύνσεις αναδειχθήκατε πρωταθλητές στην υπερφορολόγηση

σε ολόκληρη την Ευρώπη. Όμως τα αλληπάλληλα φορολογικά σοκ και η ανελέητη φοροεισπρακτική πολιτική δεν μπορούν να αποτελούν πολιτική πρόταση για τον 21^ο αιώνα.

Παρ' όλα αυτά κυβερνητικά στελέχη σκέφτονται –και το δηλώνουν- να χρησιμοποιήσουν τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης σαν άλλοθι για την επιβολή νέων φόρων.

Για μια ακόμα φορά σας προειδοποιούμε, η υλοποίηση τέτοιων σκέψεων επιφυλάσσει δυσμενέστερες συνέπειες στο επενδυτικό κλίμα, την απασχόληση και τελικά στο ίδιο το ασφαλιστικό. Πού και πόσο μπορεί να πάει η φορολογία όταν ήδη είναι πιο βαριά στην Ευρώπη;

Ένατον, η εξωφρενική κατάσταση στα δημόσια έργα. Ουδέποτε μια κυβέρνηση δεν χειρίστηκε τόσα πολλά για να παράξει τόσο λίγα. Σήμερα το μόνο κοινό χαρακτηριστικό των δημόσιων έργων είναι οι υπερβάσεις των αρχικών προϋπολογισμών τους, οι κακοτεχνίες και οι πολύχρονες καθυστερήσεις. Και όλα αυτά σημαίνουν ένα διαρκές έγκλημα σε βάρος του τόπου και του αγρίως φορολογούμενου πολίτη, ένα έγκλημα που δεν μπορεί να συνεχίζεται.

Δέκατον, καλλιεργήθηκε στους Έλληνες ιδίως μάλιστα με την οργανωμένη προπαγανδιστική εκμετάλλευση του Χρηματιστηρίου, ο μύθος του εύκολου πλουτισμού, που κατέληξε όμως σε απότομη φτώχεια.

Δεν πήρατε τα μέτρα που έπρεπε. Επιδιοθήκατε σε παράνομες εν πολλοίς καθεστωτικές παρεμβάσεις. Μέσα σε λίγους μήνες έγινε η μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου σε βάρος των πολλών. Περίπου το 80% των μετοχών βρίσκονται τώρα σε επίπεδα χαμηλότερα από εκείνα που ήταν το 1999 και από αυτές πάρα πολλές έχουν απώλειες από 50% έως και 95%. Χάθηκαν δεκάδες τρισεκατομμύρια. Και ρωτάει ο κόσμος τι έγιναν τα λεφτά του και εσείς σιωπάτε. Οι υπεύθυνοι δηλώνουν ανεύθυνοι. Η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και το Διοικητικό Συμβούλιο του Χρηματιστηρίου άρχισαν να κινούνται μόνο όταν μπήκαν οι εισαγγελίες προεκλογικά.

Υποστηρίζατε ότι, αφού πάει καλά το Χρηματιστήριο, πάει καλά και η οικονομία. Τώρα τι λέτε; Ότι δεν έχει βέβαια σχέση καμία η πορεία του Χρηματιστηρίου με την κατάσταση της οικονομίας. Με συγχωρείτε, αυτές είναι απλές ανοησίες, ότι δεν έχετε δήθεν καμία ευθύνη για την οικονομική καταστροφή σχεδόν ενός εκατομμυρίου επενδυτών, ότι τάχα δεν φαίει κανείς! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα όσα σας λέγαμε, επιβεβαιώνονται. Η δικαίωση της Νέας Δημοκρατίας είναι πασιφανής και αδιαμφισβήτητη. Η κοινωνία εκφράζεται με σαφήνεια. Είναι καιρός, κύριοι της Κυβέρνησης, να φύγετε από την ομίχλη και να κινηθείτε στο φως. Προφανώς όμως αυτό δεν το αντέχετε. Δεν μπορείτε. Το βέβαιο είναι ότι ο τόπος χρειάζεται μια νέα δυναμική πολιτική, μια άλλη κυβέρνηση πρωτοποριακή, προοδευτική και αποτελεσματική, κυβέρνηση χωρίς αγκυλώσεις που να πιστεύει πραγματικά στην ελεύθερη οικονομία και να έχει σχέδιο που μετουσιώνει σε πράξη την κοινωνική αλληλεγγύη.

Έχουμε αναπτύξει κατ' επανάληψη τις προτάσεις μας. Σταθερά και αταλάντευτα υποστηρίζουμε ότι επιβάλλεται πριν απ' όλα μια γενναία φορολογική μεταρρύθμιση που θα απλοποιήσει το σύστημα και θα μειώσει τους συντελεστές. Να ενισχύσουμε το επενδυτικό κλίμα, την ανταγωνιστικότητα, την παραγωγή, τους ρυθμούς ανάπτυξης και να ανακουφίσουμε τον πολίτη. Είναι ανάγκη να επενδύσουμε, χωρίς καμία άλλη καθυστέρηση, στην παιδεία και τις νέες τεχνολογίες, να ξεφύγουμε από τις δογματικές αγκυλώσεις της Κυβέρνησης, να σπάσουμε το κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση, να συνδέσουμε την παιδεία με την παραγωγή και την αγορά εργασίας, να μην παράγουμε ανέργους, να συνδέσουμε την παιδεία με την αξιοκρατία και όχι με το λαϊκισμό, όπως κάνουν ακόμα και με το τώρα συζητούμενο νομοσχέδιο η Κυβέρνηση.

Η εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κλειδί για την καλύτερη απόδοση της οικονομίας, την αναδιανομή του πλούτου, την ανύψωση της κοινωνικής ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άμεσα η οικονομία χρειάζεται ένα σοκ θετικής μετάλλαξης. Και αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών, το άνοιγμα κρίσι-

μων αγορών στον ανταγωνισμό, μια νέα πολιτική αποκρατικοποιήσεων που δεν θα στηρίζεται αποκλειστικά στις μετοχοποιήσεις, κατάργηση των μονοπωλίων του δημοσίου. Τέλος στους κρατικούς παρεμβατισμούς. Μείωση του ποσοστού των καταναλωτικών δημόσιων δαπανών. Ταχεία αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους με την επίτευξη πραγματικών πλεονασμάτων. Έμφαση στους τομείς των υπηρεσιών που παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες δυνατότητες ανάπτυξης, όπως ο τουρισμός, οι τηλεπικοινωνίες, το εμπόριο, οι τράπεζες, οι μεταφορές.

Απαιτείται αποφασιστική στήριξη της νέας επιχειρηματικότητας, ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αφιέρωση περισσότερων πόρων στις νέες τεχνολογίες. Ακόμα απαιτούνται σοβαρές προσπάθειες σε μια σειρά από επιμέρους τομείς, όπως η διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων, η προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων, τα μεγάλα έργα υποδομής.

Μείζονος σημασίας είναι η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας στην ύπαιθρο. Χρειαζόμαστε μια νέα επιθετική αγροτική πολιτική, στροφή σε νέες καλλιέργειες, έμφαση στην τυποποίηση και τη μεταποίηση, μείωση του κόστους της αγροτικής παραγωγής με συγκεκριμένα μέτρα.

Χρειαζόμαστε ολοκληρωμένες περιφερειακές παρεμβάσεις, που θα βασίζονται στην ενίσχυση των υποδομών, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, την αντιμετώπιση των αντιξοοτήτων και την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που παρουσιάζει κάθε μια από τις περιφέρειες της χώρας μας.

Η χώρα χρειάζεται μεγάλες μεταρρυθμίσεις, που δεν είναι με τη στενή έννοια του όρου οικονομικές, αλλά είναι πολύ στενά συνδεδεμένες με την αποτελεσματικότητα και απόδοση συνολικά της κοινωνίας. Προέχουν η επανίδρυση της Δημόσιας Διοίκησης, που υποτάχθηκε στην αναξιοκρατία και στον κομματισμό. Όλοι ξέρουν σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουν μπροστά τους ένα ανίκανο, αναποτελεσματικό και σε πάρα πολλές περιπτώσεις, διεφθαρμένο κράτος. Και αυτό δεν πάει άλλο.

Ίσως η σημαντικότερη διαρθρωτική τομή είναι η επανίδρυση της Δημόσιας Διοίκησης. Η αναμόρφωση του συστήματος υγείας, η τόνωση του αισθήματος ασφάλειας που εξανεμίζεται από την έξαρση της εγκληματικότητας, η ενίσχυση της αυτοδιοίκησης, η πάταξη της γραφειοκρατίας, η αμελίκτη σύγκρουση με τη διαφθορά, η θεσμική θωράκιση της πολιτείας απέναντι στα φαινόμενα της διαπλοκής, η διαμόρφωση καθαρών κανόνων, κοινών για όλους, αυτές είναι οι δικές μας προτάσεις και αυτές οι προτάσεις αποτελούν δέσμευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεικνύεται ξεκάθαρα πια ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει στρατηγική. Είναι κυβέρνηση σύγχυσης, στασιμότητας και συντήρησης. Είναι κυβέρνηση σε πλήρη αδράνεια, κυβέρνηση που βραχυκυκλώθηκε στις ομιχλώδεις σχέσεις της, στον διαβρωτικό κομματισμό, στις δογματικές αγκυλώσεις. Είναι κυβέρνηση που δεν μπορεί να πάρει αποφάσεις χρήσιμες για τον τόπο. Δεν έχει σχέδιο πορείας σε κανέναν τομέα. Δεν έχει πολιτική. Έχει χάσει την επαφή της με την πραγματικότητα. Μετά από είκοσι χρόνια στην εξουσία αιχμαλωτίστηκε στο κατεστημένο που δημιούργησε και σήμερα πορεύεται ανεργμίστα. Ουσιαστικά έχει πάψει να κυβερνά και το καταλαβαίνουν οι πολίτες αυτό.

Δεν τα λέμε εμείς ή μόνο εμείς αυτά. Μπορεί μέχρι πρόσφατα ο Πρωθυπουργός να χαρακτήριζε τους Υπουργούς του κουρασμένους. Τώρα έρχονται οι κουρασμένοι να ακυρώσουν το ρόλο του ίδιου. Μπορεί μέχρι πρόσφατα να εξαφανιζόταν μόνο σε κάθε κρίσιμη περίπτωση: φιάσκο της οδού Νιόβης, παράδοση Οτσαλάν, τραγωδία του «ΣΑΜΙΝΑ», κρίση του Χρηματιστηρίου. Τώρα είναι μονίμως απών. Μπορεί μέχρι πρόσφατα να έριχνε τις ευθύνες στους τότε και τους πρώην αρμόδιους Υπουργούς. Τώρα είναι οι τότε και οι πρώην εκείνοι που μιλούν για ψοφοδεή ηγεσία και υπογραμμίζουν ότι δεν μπορεί να δώσει πολιτικές μάχες.

Εάν τα λέγαμε εμείς αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επαναστατούσατε. Τώρα αυτά τα λέτε μόνοι σας. Τα λέτε και υπερηφανεύεστε ότι είστε τάχατες κυβέρνηση και αντιπολίτευση μαζί. Έπαρση Ιανού πρώτη φορά εκδηλώνεται στα παγκόσμια χρονικά και το κάνετε εσείς. Εξαντλήσατε και τα τελευταία

όρια της αξιοπιστίας σας. Κουρασθήκατε και κουράσατε. Έχετε αυτοακυρωθεί, έχετε χάσει τον έλεγχο της κατάστασης. Χάσατε, κύριε Πρωθυπουργέ, και τον έλεγχο της Κυβέρνησης και είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να κυβερνηθεί έτσι ο τόπος, δεν κερδίζεται έτσι η νέα εποχή!

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» «Θράκη 2000- 80 χρόνια από την ενσωμάτωσή της στην Ελλάδα», σαράντα πέντε μαθητές και τέσσερις δάσκαλοι από το 11^ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναρωτιέμαι για άλλη μια φορά τι προσφέρουν στον ελληνικό λαό αυτές οι συζητήσεις προ ημερήσιας διάταξης και μάλιστα όταν μεταδίδονται από την κρατική τηλεόραση. Δεν μπορώ βεβαίως να μιλήσω εξ' ονόματος ολόκληρου του ελληνικού λαού, αλλά πιστεύω ότι προσφέρουν θολούρα και μπόλικη σύγχυση και απογοήτευση. Όμως, έχω την ελπίδα ότι ένα σημαντικό μέρος του λαού που βρίσκεται σήμερα σε μια διαδικασία κινητοποίησης και συμμετοχής στις κοινωνικές και πολιτικές αναμετρήσεις ίσως βγάλει ορισμένα συμπεράσματα. Εν πάση περιπτώσει ας σκεφθούμε για άλλη μια φορά όλοι μας –δεν λέω για την κατάργηση αυτών των συζητήσεων- πού στοχεύουμε. Και καλό θα ήταν απ' αυτό το Βήμα να είχαμε όλοι το θάρρος να ανοίξουμε τα χαρτιά μας, να λέμε αυτό που σκεφθόμαστε και ας κριθούμε τελικά. Πιστεύω ότι από την πλευρά μας το προσπαθούμε, τουλάχιστον είναι σταθερή επιδίωξή μας.

Νομίζω ότι απ' αυτό το Βήμα φαίνεται για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι σε θέση, δεν μπορεί να ασκήσει ουσιαστική κριτική στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορεί να το κάνει, δεν είναι ότι δεν θέλει. Δεν μπορεί να το κάνει, γιατί αν πραγματικά ασκηθεί ουσιαστική κριτική, καθαρή κριτική πάνω σε καίρια ζητήματα, είτε της οικονομίας είτε σε κοινωνικά προβλήματα, τότε θα φανεί αυτό που τουλάχιστον πιστεύουμε –και δεν το καταλαβαίνουμε μόνο εμείς, αλλά και ένα σημαντικό τμήμα του ελληνικού λαού, ανεξαρτήτως πώς ψηφίζει- ότι ανάμεσα στα δύο κόμματα δεν υπάρχει καμία διαφορά όσον αφορά τη στρατηγική, τις επιλογές και τη γενική κατεύθυνση της πολιτικής. Και καταλαβαίνω, αν και είναι πραγματικά πολύ λυπηρό να πρέπει να χρησιμοποιούνται επιχειρήματα, απ' αυτό το Βήμα, του παρελθόντος προκειμένου να αντιμετωπιστεί η σημερινή Νέα Δημοκρατία. Και λέω ότι είναι λυπηρό, γιατί τουλάχιστον αν γλιστρήσουμε προς τα εκεί δεν θα προσφέρουμε καμία θετική υπηρεσία στο λαό, έστω λέγοντας ο καθένας αυτά που πιστεύει και αυτά που κάνει.

Και στο κάτω κάτω θα μπορούσε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος να πει πολλά για το παρελθόν, όπως και εσείς βεβαίως μπορείτε να πείτε για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να πούμε πάρα πολλά στον τομέα της κατάθεσης αγώνων και θυσιών. Τι θα προσφέραμε στη σημερινή συζήτηση;

Αλλά από την άλλη μεριά η ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, η οποία μπορεί να ήταν πιο κομψή και προσεκτική, απέδειξε και το εξής ζήτημα. Ότι δεν ασκείτε ουσιαστική κριτική στο ΠΑΣΟΚ, δεν μπορείτε να ασκήσετε. Για παράδειγμα στέκεστε ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ψευδή, απατηλά στοιχεία στη σύνθεση του προϋπολογισμού. Μπορεί να έχετε και δίκιο σε ορισμένα ζητήματα και ίσως έχετε και τις εμπειρίες από αυτά που έκανε η Νέα Δημοκρατία στο παρελθόν. Πιθανόν, λοιπόν, να έχετε δίκιο, αλλά μπορεί να έχετε και άδικο. Αυτό όμως είναι δευτερότερο ζήτημα. Υπάρχουν ορισμένα στοιχεία αδιάψευστα τα οποία είναι καταγεγραμμένα στο σώμα της οικονομίας και, αν θέλετε, απεικονίζονται ακόμη και με αποκλίσεις σε στα-

τιστικές και τα οποία είναι πάρα πολύ καθαρά, όλο αυτό το διάστημα που εσείς είσθε Αντιπολίτευση. Δεν θα μιλήσω για όταν ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, γιατί τα ανάλογα στοιχεία υπήρχαν. Ποιος, λοιπόν, κέρδισε από τη λεγόμενη «νέα εποχή» της ΟΝΕ, του «εθνικού στόχου», της λεγόμενης σύγκλισης, πραγματικής, τυπικής κλπ., στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιος κέρδισε, παραδείγματος χάρη, από την οποία ανάπτυξη συντελέστηκε;

Είναι η πορεία των κερδών σε σύγκριση με την πορεία των μισθών, των εισοδημάτων, οι κοινωνικές ταξικές ανισότητες που υπάρχουν. Να διαφωνήσουμε στα μεγέθη; Να διαφωνήσουμε. Αυτά είναι αδιάψευστοι μάρτυρες για το ποιος κερδίζει και ποιος χάνει. Το ποιος πληρώνει και ποιος κερδίζει είναι για μας το κριτήριο.

Βεβαίως η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να κάνει αυτές τις αποκαλύψεις. Και αν θέλετε, η «εναλλακτική» πρόταση που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας από αυτό το Βήμα, ήταν μία πρόταση που λέει το εξής, θα πάρω μία πλευρά, αν την κατάλαβα καλά: «Εμείς μπορούμε να επιταχύνουμε τις αναδιαρθρώσεις -να, το σημείο επαφής ανάμεσα στα δύο κόμματα- με λιγότερο κρατικό παρεμβατισμό».

Αλλά και αυτά που πρότεινε η Νέα Δημοκρατία είναι μορφή κρατικού παρεμβατισμού. Όλοι ξέρουμε ότι τα κέρδη δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς, όχι απλώς τον κρατικό παρεμβατισμό, αλλά τη χρησιμοποίηση όλου του μηχανισμού του κράτους. Ο τρομονόμος, το σχέδιο νόμου που θα έρθει για τις διαδηλώσεις, είναι και αυτά κρατικός παρεμβατισμός στον τομέα της οικονομίας. Είναι το λίπασμα για να διατηρηθούν, να αναπαραχθούν και να αυξηθούν τα κέρδη.

Επομένως, ένα συμπέρασμα που εμείς συστήνουμε στους εργαζόμενους να βγάλουν, είναι ότι το πρόβλημα δεν είναι να διαλέξουν ποιο από τα δύο κόμματα είναι φερέγγυο σ' αυτήν την πολιτική. Και τα δύο, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, είναι πολύ φερέγγυα για τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου. Το θέμα είναι ποια πολιτική είναι φερέγγυα για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Δεν θα παρασυρθώ σε εκλογολογία αυτήν τη στιγμή.

Αλλά και ένα άλλο σχόλιο, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι ότι στην προσπάθειά σας να ασκήσετε κριτική στη Νέα Δημοκρατία, παρουσιάσατε τα πράγματα, τουλάχιστον εγώ έτσι το κατάλαβα, λέγοντας ότι η Νέα Δημοκρατία αφαιρούσε, στερούσε τον ελληνικό λαό. Η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ χάριζε.

Τίποτε δεν χαρίστηκε σ' αυτόν τον τόπο δίχως σκληρούς αγώνες. Αν θέλετε, δείχνετε και τη νοοτροπία σας, η οποία είναι αναπόσπαστα δεμένη με τη στρατηγική σας. Ο λαός είναι στο περιθώριο. Ο ένας αφαιρεί, ο άλλος χαρίζει. Ο ένας υπόσχεται, ο άλλος πραγματοποιεί. Καλά, αυτός ο λαός δεν έχει καμία παρουσία όλα αυτά τα χρόνια; Τίποτα δεν έκανε; Δεν άσκησε καμία πίεση; Δεν διεκδίκησε; Δεν απέσπασε;

Εν πάση περιπτώσει, δεν θα περίμενα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Αυτά είναι δικά σας, κυρία Παπαρήγα. Εγώ δεν χρησιμοποίησα αυτές τις λέξεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Το σκεπτικό που ακολουθήσατε εδώ, είναι ότι εμείς δώσαμε, οι άλλοι στερούσαν. Τίποτα δεν χαρίστηκε. Εν πάση περιπτώσει, καμία μνεία, γιατί όταν γίνεται λόγος και από τα δύο κόμματα, Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, για το λαό, γίνεται μόνο λόγος για ένα λαό που υποφέρει.

Για ένα λαό που οργανώνει αγώνες, που κάνει αγώνες, δεν γίνεται καμία συζήτηση. Για ένα λαό που έχει δικαίωμα να υποφέρει ή να μην υποφέρει, μπορεί να γίνεται πάρα πολύ συζητήση. Για ένα λαό όμως που έχει δικαίωμα να κάνει απεργίες, για ένα λαό που έχει δικαίωμα να διαδηλώνει στους δρόμους, για ένα λαό που έχει δικαίωμα, όχι να συζητάει τι θα χάσει, αλλά τι θα κρατήσει και κυρίως τι θα κατακτήσει, πώς θα βελτιώσει τη ζωή του, αυτό το δικαίωμα δεν αναγνωρίζεται από κανένα από τα δύο κόμματα, ακόμη και στα λόγια.

Κλαίμε για τους εργαζόμενους, χύνουμε δάκρυα! Το να διεκδικούν τα δικαιώματά τους θα αναγνωρισθεί; Όχι με λόγια βέβαια, αλλά τουλάχιστον έστω και έτσι, για να μπορεί καλύτε-

ρα να διεκδικεί κανείς.

Για μας η ΟΝΕ δεν αποτελεί εθνικό στόχο. Αλλά δεν έχει σημασία τι λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Σημασία έχει αν μπορεί η Οικονομική και Νομισματική Ένωση να είναι εθνικός στόχος για το λαό με την έννοια του ότι όλοι πρέπει να τον κυνηγούμε, διότι συμφέρει όλους.

Το ερώτημα είναι απλό: Γιατί αυτός ο εθνικός στόχος να συνδέεται με διεύρυνση και εμβάθυνση των κοινωνικών ανισοτήτων; Πολλές φορές ακούμε ότι ζούμε μια νέα εποχή που τρέχει. Γιατί σ' αυτή τη νέα εποχή μονίμως οι ίδιοι κερδίζουν και οι ίδιοι χάνουν; Γιατί, δηλαδή, σ' αυτήν τη νέα εποχή, για να την πούμε νέα, δεν γίνεται η αντιστροφή; Αυτοί που κερδίζουν, να χάνουν. Γιατί δεν υπάρχει το αντίστροφο; Επομένως, δεν έχουμε καμία καινούρια εποχή με αυτήν την έννοια. Έχουμε συνέχεια της ίδιας πολιτικής, βεβαίως με καινούρια στοιχεία, αλλά καμία καινούρια εποχή.

Λέτε παραδείγματος χάρη ότι μπορεί να γίνει διάλογος και να μιλήσουν τα κόμματα. Θα ήθελα να πω καθαρά ότι αυτόν το διάλογο εμείς δεν τον αναγνωρίζουμε ως μέσο επίλυσης των προβλημάτων. Και μάλιστα είναι ένας διάλογος, ο οποίος συνδυάζεται με μία μεθοδευμένη, ανοικτή και συγκαλυμμένη προσπάθεια οι αγώνες να σταματήσουν.

Και όταν λέμε αγώνες, εμείς δεν εννοούμε μόνο τη μορφή της απεργιακής κινητοποίησης. Να καθίσουν οι εργαζόμενοι στον πάγκο τους και να περιμένουν τον κοινωνικό διάλογο, να καταθέσουν τα κόμματα προτάσεις. Εμείς δεν τον αναγνωρίζουμε. Είναι υπόθεση συσχετισμού δύναμης, ποιος, ποιον. Είναι διάλογος, αν θέλετε να το πω καθαρά, ανάμεσα σε θανάσιμους κοινωνικά αντιπάλους. Και όταν λέω «θανάσιμους», εννοώ εντελώς, με διαμετρικά αντίθετα συμφέροντα, ποιος θα πάρει από ποιον! Θέλετε να τον πείτε διάλογο αυτόν; Πείτε τον. Αλλά τέτοιος είναι. Είναι ζήτημα συσχετισμού δύναμης καθαρά, ποιος έχει το πάνω χέρι. Και αυτό στο τραπέζι δεν υπάρχει.

Διότι το κυριότερο, εδώ δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα πρόβλημα διαχείρισης. Ας πάρω το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, που είναι ένα επίκαιρο θέμα και που για μας -επιμένουμε- είναι συνταξιοδότηση, υγεία, πρόνοια. Δεν είναι ένα ζήτημα που πρόκυψε, αν θέλετε, ελλειμμάτων, κακής διαχείρισης. Μια κακή διαχείριση μπορεί να υπάρχει και σε μία σωστή πολιτική με πάρα πολύ καλές προθέσεις, να υπάρχει ανικανότητα στη διαχείριση. Δεν συζητάμε αυτό. Μακάρι να ήταν έτσι το πρόβλημα. Τότε θα χρειαζόταν πραγματικά κοινωνικός διά-

λογος, να καθίσουμε όλοι και να βρούμε την καλύτερη διαχείριση και πού έγιναν τα λάθη. Εδώ πρόκειται για μία συγκεκριμένη επιλογή και όχι συγκυριακή. Με αυτήν την έννοια η όλη συζήτηση γίνεται για το αν θα συνεχιστεί και πώς θα αναπαραχθεί η κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου.

Εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε καμία πρόταση, ακόμα και αν φαινομενικά και διαχειριστικά είναι έξυπνη και καλοδουλεμένη, δεν θα δεχθούμε τουλάχιστον εμείς -ως κόμμα μιλάμε, δεν ξέρουμε τι θα κάνουν οι εργαζόμενοι, εμείς λέμε στους εργαζόμενους ότι κι αυτοί δεν πρέπει να τη δεχθούν- καμία πρόταση που δεν θα απειλεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, δεν θα τα στριμώχνει, δεν θα τα διαβρώνει, να το πω έτσι. Ίσως δεν είναι και πολύ κατάλληλος αυτός ο όρος. Αυτό θα είναι το κριτήριό μας, τι θα χάσει το μεγάλο κεφάλαιο.

Και ακριβώς επειδή δεν πρόκειται για μία συγκυριακή διαχείριση, θα ήθελα να κάνω και εγώ λίγη παρελθοντολογία εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Δεν θα πάω στον εμφύλιο πόλεμο, αλλά στη δεκαετία του '80. Πιθανόν θα χρησιμοποιήσω ορισμένα ονόματα, για να υπάρχει απόδειξη σε αυτό που λέμε. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν έχει να κάνει με προσωπικές επιλογές. Είναι επιλογές που προέρχονται από τους κόλπους συγκεκριμένων κομμάτων, στον καταμερισμό, αν θέλετε, ευθύνης που έχει το κάθε πρόσωπο, γιατί δεν είναι ζήτημα προσωπικών επιλογών. Οι προσωπικές ευθύνες μπορεί να βρεθούν στα πλαίσια του κάθε κόμματος. Εμείς δεν κάνουμε διαχωρισμούς. Για μας το κάθε κόμμα έχει ενιαία ευθύνη.

Ακριβώς για να αποδείξουμε ότι υπάρχει ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός να υπάρξει μία κοινωνική ρεβάνς πριν ακόμα, αν θέλετε, τις ανατροπές συσχετισμού δύναμης του 1990 και αυτή η κοινωνική ρεβάνς μεθοδεύτηκε ακόμα από τις αρχές της δεκαετίας του '70 και είναι η κοινωνική ρεβάνς να παρθεί -όχι στην Ελλάδα, η μεθοδευση, η επεξεργασία άρχισε σε άλλα κέντρα οπωσδήποτε της τότε ΕΟΚ και άλλα διεθνή κέντρα-, είναι μία κοινωνική ρεβάνς σε ό,τι κατάκτησαν οι λαοί μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο σαν αποτέλεσμα των μεγάλων εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων και κάτω από την επίδραση της ύπαρξης και του σοσιαλιστικού συστήματος.

Θα καταθέσω τα σχετικά χαρτιά στα οποία πολύ πιο αναλυτικά αναφέρονται.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Το 1987, κύριε Πρωθυπουργέ, ήσασταν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Ξαναλέω ότι δεν βάζω το ζήτημα σε προσωπική βάση. Δεν είναι ζήτημα προσωπικής επιλογής, ούτε ένα πρόσωπο μπορεί να ρυμουλκήσει ένα κόμμα, κανένα κόμμα. Και το πιο αντιδημοκρατικό κόμμα το ποιο, προσωποπαγές, δεν ρυμουλκείται από ένα πρόσωπο. Και δεν τα λέω αυτά για να παίξουμε σε διάφορα παιγνίδια που παίζονται αυτήν την περίοδο της αυστηρής και τυπικής προσωποποίησης των ευθυνών

Το 1987 στέλνεται στον Υπουργό Υγείας -δεν θυμάμαι τον συγκεκριμένο Υπουργό- τις προτάσεις σας ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας σε ένα σχέδιο νόμου που ετοίμαζε ο Υπουργός Υγείας για την κάλυψη των ανασφαλιστών. Εκεί μέσα λέτε μία ιδέα πολύ κοινότοπη στα πλαίσια του καπιταλισμού, ότι αν αυξηθούν οι παροχές, θα υπάρχουν ελλείμματα. Γιατί τα ελλείμματα δεν είναι καινούρια, δεν ανακαλύφθηκαν τώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Πού είμαστε αντίθετοι; Όχι στην αριθμητική, στη λογιστική απεικόνιση του προβλήματος, αλλά στην άποψη ότι τα ελλείμματα προέρχονται από τις παροχές. Τότε οι εργοδότες τα κατέβαλαν όλα; Τότε γίνονταν όλα καλά, έστω σε αυτήν τη διαχείριση των πόρων του ασφαλιστικού συστήματος; Ένα σκεπτικό που υπήρχε τότε για την κάλυψη των ανασφαλιστών. Εκεί είναι που θα αυξανόταν η ψαλίδα. Αυτό είναι πολιτική επιλογή, είναι πολιτική κατεύθυνση.

Και τότε καταθέσατε προτάσεις, βέβαια τότε δεν μιλούσατε καθολικά για τους εργαζόμενους, αλλά άρχιζε η αντίστροφη μέτρηση: Να αυξηθούν τα όρια συνταξιοδότησης των γυναικών και άλλα θέματα που είχαν σχέση με συντάξεις αναπηρίας -και τότε δεν λέγατε ότι αντιμετωπίζατε το πρόβλημα των συντάξεων «μαϊμούδων», η αύξηση των ορίων, η κατάργηση των κατώτατων ορίων κλπ.

Πάμε στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας. Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας τι έλεγε πριν το 1990; Θα εγγυηθούμε τα κατώτερα όρια, δίνουμε εγγύηση στις κατακτήσεις και έρχονται οι νόμοι Σιούφα, οι οποίοι ήταν σε ριζική αντίθεση με το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Το 1992 έρχεται η λεγόμενη πρόταση Τζουμάκα -πάλι δεν θέλω να προσωποποιήσω το ζήτημα, αυτά ήταν μέσα στους κόλπους του ΠΑΣΟΚ- η οποία πραγματικά προκάλεσε τότε έκρηξη. Ήταν πάρα πολύ σκληρή. Τι έλεγε η πρόταση Τζουμάκα; Αυτά που σήμερα μπαίνουν στο τραπέζι.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, για μια συγκυριακή επιλογή. Και τότε δεν υπήρχε ο εθνικός στόχος της ΟΝΕ. Ακόμα ήταν η φάση που γινόταν η συζήτηση για τη Συνθήκη του Μάαστριχ. Αλλά, κοιτάξτε, τα συμφέροντα του κεφαλαίου υπάρχουν ανεξαρτήτως των συνθηκών και των προγραμμάτων σύγκλισης και σταθερότητας. Τα προγράμματα αυτά δημιουργούνται για να υλοποιηθούν τις βασικότερες επιλογές.

Μάλιστα ο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» -και δεν είναι τυχαίο- έλεγε να φύγει το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας και ότι οι προτάσεις Τζουμάκα είναι οι πιο γνήσιες και οι πιο καλές. Και ξέρουμε ότι ο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» εκφράζει απόψεις που δεν έχουν καμία σχέση με την κοινωνική ευαισθησία και μάλιστα εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο. Εκεί είναι δημοσιευμένα στοιχεία ότι οι νόμοι που ψηφίστηκαν το 1992 περιέχουν πολύ περισσότερες προτάσεις που είτε είναι μέσα στις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ ή τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας και πολύ λιγότερες προτάσεις από την επίσημη επιτροπή Φακιολά που είχε γίνει.

Το 1992 ο κ. Σημίτης έγραψε στα «ΝΕΑ» ένα άρθρο στο οποίο μιλάει καθαρά για την τριαξονική σύνταξη, αυτή που σήμερα πιο καθαρά προωθεί η Γερμανία, όπου επίσημα αναγνωρίζει τη συνεισφορά της σύνταξης ή των παροχών που προέρχονται από τα ιδιωτικά ασφαλιστικά ταμεία. Εδώ στην Ελλάδα, κάτω από την πίεση του κινήματος, δεν μπαίνει ακόμα στους επίσημους υπολογισμούς και μπαίνει καθαρά η ενιαία εθνική σύνταξη, η άλλη σύνταξη η οποία θα είναι κυρίως από τις τσέπες των εργαζομένων και αυτή που θα είναι πάλι από τις τσέπες των

εργαζομένων από τα ιδιωτικά ασφαλιστικά ταμεία. Εδώ στο άρθρο είναι δημοσιευμένα αυτά και δεν είναι δημοσιευμένα στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ». Με συγχωρείτε δηλαδή, είναι στα «ΝΕΑ», αν και ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» δεν παραποιεί.

Τι θέλουμε να πούμε με αυτό; Είναι ταξικές επιλογές και υλοποιούνται από τη μία ή την άλλη Κυβέρνηση, ανάλογα με τη δυνατότητα που έχει να χειραγωγήσει και να υποτάξει το κίνημα. Αυτά, αν θέλετε, τα επικαλούμαστε και για μία άλλη πλευρά. Αποδεικνύεται ότι, όταν ο λαός αντιδράσει, όχι παίρνοντας μέρος στον κοινωνικό διάλογο και όχι συζητώντας τους όρους του διαλόγου, αλλά όταν ο λαός αντιδράσει, έχει τη δυνατότητα να ματαιώνει αυτά τα μέτρα. Για το γεγονός ότι επίσημα έρχονται το 2001 και όχι το 1992 ή το 1996 κλπ, αυτό είναι μία μερική νίκη του λαού που θα είναι όμως πύρρειος νίκη, αν ο λαός δεν παρέμβει ορμητικά, αν το οργανωμένο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, το κίνημα των μικρομεσαίων και της αγροτιάς δεν παρέμβουν να αποσπάσουν κατακτήσεις, να μετριάσουν την κατάσταση και στην πορεία να ανατρέψουν αυτούς τους συσχετισμούς και αυτήν την πολιτική, διότι από το «παράθυρο» θα τα ξαναφέρετε. Αυτή είναι η θέση μας.

Και για να συμπληρώσω και ένα άλλο ζήτημα. Εμείς έχουμε καταθέσει προτάσεις επανειλημμένα για το ζήτημα κοινωνικής ασφάλισης.

Γιατί αναμφισβήτητα καταλαβαίνουμε ότι δεν μπορεί κανείς να απευθύνεται σε ένα λαό μόνο με γενικούς, πολιτικούς και ιδεολογικούς όρους. Δεν θα τους επαναλάβω, γιατί θέλουμε να σταθούμε και στα ζητήματα της οικονομίας, γιατί δεν μπορούμε να απομονώσουμε το ασφαλιστικό από την οικονομία και να το βάλουμε σε ένα αποστειρωμένο θάλαμο κοινωνικού διαλόγου και να το θεωρήσουμε μόνο θέμα προτάσεων.

Εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν πόροι. Δεν το συζητάμε. Μέσα εκεί είναι και οι πόροι.

Ας πούμε ένα παράδειγμα. Σε σύγκριση με το 1994, οι εργαζόμενοι μέσα σε έξι χρόνια υπέστησαν αύξηση των εισφορών κατά 100,33%. Η εργοδοσία αύξησε τις εισφορές της επίσημα, άλλο τι καταβάλλει, κατά 78% με 81%. Δεν υπάρχουν στοιχεία τι κατέβαλε το κράτος. Δεν κατέβαλε το ποσοστό. Οπωσδήποτε πάμε σε μειούμενη κρατική συμμετοχή -αυτός είναι ο στόχος- και σε μειούμενη συμμετοχή των εργοδοτών. Διότι όταν οι ρυθμοί αύξησης των εργατικών εισφορών είναι 100% και της εργοδοσίας είναι 78%, αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι μειώνονται οι εργοδοτικές εισφορές και αυξάνονται οι εισφορές των εργαζομένων.

Αυτός είναι ο στόχος του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Κάτω από τη λαϊκή πίεση μπορεί να κάνετε ορισμένους ελιγμούς, μεταθέτοντας χρονικά το θέμα. Άλλωστε αυτή είναι και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και αν θέλετε, παίζοντας με τα όρια, ένα, δύο χρόνια κλπ. Αλλά δεν θα κάνετε πίσω -και αυτό πρέπει να το ξέρουν οι εργαζόμενοι- στο ποιος πληρώνει το «μάρμαρο».

Δεν μας καλύπτει το θέμα τριμερούς χρηματοδότηση. Δεν λέει τίποτα. Στην τριμερή χρηματοδότηση θα αυξηθούν οι δαπάνες του κράτους και της εργοδοσίας; Οι εισφορές των εργαζομένων δεν πρέπει να αυξηθούν ούτε μία δραχμή. Αυτό είναι μαξιμαλισμός; Μάλιστα δεξιά και αριστερά μας λένε ότι είμαστε μαξιμαλιστές. Είναι μαξιμαλισμός, δηλαδή, το να διεκδικείς να μη χάνουν οι εργαζόμενοι δικαιώματα! Είναι μαξιμαλισμός να διεκδικείς νέα δικαιώματα των εργαζομένων!

Εμείς λοιπόν, λέμε ότι κατ' αρχήν πόροι υπάρχουν από την άμεση καταβολή των οφειλομένων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς από το κράτος και την εργοδοσία, όχι με ορίζοντα είκοσι χρόνων. Τότε «φέξε μου και γλίστρησα».

Δεύτερον, από την κατάργηση των εισφοροαπαλλαγών, από τη φορολόγηση των κερδών του κεφαλαίου με αυξημένο συντελεστή. Εδώ μπορεί να γίνει συζήτηση.

Ας πάρουμε ένα παράδειγμα. Από 68% που ήταν ο συντελεστής φορολογίας του μεγάλου κεφαλαίου έπεσε στο 45% και από τις δύο κυβερνήσεις και εμείς λέμε ότι τώρα είναι 40%, κάποιος όμως μας λένε ότι έχει πέσει και κάτω από το 40%. Είναι μαξιμαλισμός, λοιπόν, αυτό που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, δηλαδή, να αυξηθούν οι φορολογικοί συντελεστές

των επιχειρήσεων; Όχι μόνο των φυσικών προσώπων, διότι τα φυσικά πρόσωπα τα μπερδεύουμε με τις επιχειρήσεις. Και τα μεν φυσικά πρόσωπα έχουν εισόδημα 100, οι δε επιχειρήσεις έχουν 1000. Εκεί είναι μπερδεμένα τα πράγματα.

Να επιστραφούν τα χρήματα που χάθηκαν στο Χρηματιστήριο, να επιστραφούν τα κλεμμένα. Να αυξηθούν οι μισθοί και τα ημερομίσθια. Να παρθούν μέτρα για την ασφάλιση των δύο εκατομμυρίων ανασφαλίστων.

Δραστική μείωση των πολεμικών ΝΑΤΟϊκών δαπανών, όχι έχει όπως το βάζετε εσείς, «βούτυρο ή κανόνια». Υπάρχει τμήμα των δαπανών που είναι καθαρά για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Δεν έχουν σχέση με την πραγματική άμυνα της χώρας.

Πόροι υπάρχουν, αλλά αυτοί οι πόροι, έτσι όπως τους προσδιορίζουμε εμείς, βεβαίως έρχονται –και δεν το κρύβουμε αυτό– σε ριζική αντίθεση με την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, με την ταξική πολιτική που κυριαρχεί σήμερα στον τόπο, με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρώτα είχαμε ως εθνικό στόχο την ΟΝΕ. Σήμερα εθνικός στόχος είναι να μειωθεί το δημόσιο χρέος. Πώς δημιουργήθηκε το δημόσιο χρέος; Όλοι το δημιουργήσαμε; Από το στόχο της ΟΝΕ κερδίζουν λίγοι, το δημόσιο χρέος μεγαλώνει. Δηλαδή θα το πληρώσουμε όλοι;

Λέει ότι όλα τα κόμματα έχουν ευθύνη να καταθέσουν θέσεις. Ευθύνη μπορεί να έχουμε να καταθέσουμε θέσεις και να εκφράσουμε τις απόψεις μας, αλλά εμείς δεν αισθανόμαστε συνευθύνη σ' αυτό το ζήτημα και γι' αυτό απορρίπτουμε και αυτό που λένε για εθνική συνεννόηση και εθνική συναίνεση και τον κοινωνικό εταιρισμό. Από πού και ως πού, δηλαδή, οι εργαζόμενοι θα νιώσουν συνευθύνη με την εργοδοσία! Ο ένας είναι θύτης και ο άλλος θύμα.

Με ποια μέσα θα μειωθεί το δημόσιο χρέος και γενικά τα δημοσιονομικά ελλείμματα; Η Κυβέρνηση έχει πει την επιλογή της, αυτά φαίνονται και στην έκθεση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, δεν λέω ότι εκφράζεται η Κυβέρνηση, αλλά εκφράζει αυτήν τη γενικότερη αντίληψη. Θα μειωθούν –λέει– με την άνοδο της παραγωγικότητας της εργασίας. Τι σημαίνει άνοδος της παραγωγικότητας της εργασίας συγκεκριμένα μέσα στην κοινωνία μας; Υπερνετατικοποίηση, υπερεκμετάλλευση.

Δεύτερο ζήτημα, με τη μείωση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Δηλαδή με τη μείωση των κοινωνικών δαπανών. Χαίρω πολύ! Δηλαδή όταν πάτε στον πάτο τους εργαζόμενους, εκεί θα ανακαλύψετε ότι υπάρχει και ένα ποσό, δηλαδή θα τους αφαιρέσετε χίλια και θα δώσετε μια δραχμή σαν παροχή και σαν κριτήριο ότι πετύχαμε να μειωθούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα, το δημόσιο χρέος κλπ. Με αυτήν τη λογική δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Η Κυβέρνηση λέει ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να σκεφτούν το εξής: Ότι θα γίνει αυτή η περίφημη σύγκλιση σε τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οπότε θα υπάρχει ένα κέρδος. Δεν θα ξαναπώ αυτό που είπα προηγούμενα, ότι τα μέσα για να γίνει η σύγκλιση –η οποία δεν πρόκειται να γίνει βεβαίως, διότι δεν θέλει σύγκλιση η Ευρωπαϊκή Ένωση και εξίσωση επιπέδων, αλλά εν πάση περιπτώσει– θα είναι τέτοια όπου οι εργαζόμενοι θα πηγαίνουν όλο και πιο πίσω στα δικαιώματα και στο βιοτικό επίπεδο. Αλλά λογικά, τόσα χρόνια είμαστε σε αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση –ΕΟΚ πρώτα– γιατί μεγαλώνει το χάσμα και η απόκλιση και γιατί η Ελλάδα αποκλίνει; Και άλλες χώρες αποκλίνουν επίσης ή μειώνεται το χάσμα προσωρινά. Γιατί έχουμε αυτό το φαινόμενο;

Εμείς καταρχήν θεωρούμε ότι η Ελλάδα αποκλίνει και μάλιστα σήμερα είναι η πιο απομονωμένη χώρα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η απόκλιση που υπάρχει –και ξαναλέμε και χώρες που ανεβαίνουν τη βαθμίδα ξαναγυρνούν πίσω– δεν δείχνει μόνο ότι στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπάρχει ισότητα ανάμεσα στα κράτη-μέλη και δεν πρόκειται να υπάρξει, δεν την έκαναν την Ευρωπαϊκή Ένωση για να εξισώσουν όλα τα κράτη, αλλά ακριβώς για να δημιουργήσουν ένα οικοδόμημα ανισότητας.

Δεύτερον, ακριβώς επειδή υπάρχει ένταση της ταξικής ανισότητας και της περιφερειακής σε ευρωπαϊκό επίπεδο αναπαράγεται αυτή η απόκλιση και απ' αυτήν την άποψη, ας πάρουμε

ένα συγκεκριμένο στοιχείο. Η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας λέει πολύ χαρακτηριστικά, ότι η Ελλάδα θα φτάσει τη σύγκλιση σε είκοσι χρόνια εάν έχει ρυθμούς ανάπτυξης του ΑΕΠ 5% και διατηρηθεί το 3%, ως μέσος όρος στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Την ίδια ώρα, όμως, κατακλυζόμαστε από επίσημες εκτιμήσεις ή προβλέψεις, οι οποίες εκφράζουν ένα *sos*, το οποίο δεν αφορά τους λαούς. Δεν τους ενδιαφέρουν οι λαοί, τους ενδιαφέρει η πορεία και η δυνατότητα επιβίωσης, αναπαραγωγής του ίδιου του συστήματος, η πορεία της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας. Εδώ λέγεται ότι λίγο στις Ηνωμένες Πολιτείες να υπάρχει μια κρίση, θα έχει συνέπειες, αλυσιδωτές επιδράσεις και μετακύληση της κρίσης παγκόσμια. Πού θα μετακυληθούν οι συνέπειες της κρίσης; Στις λεγόμενες μικρότερες χώρες, στις χώρες που βρίσκονται σε ενδιάμεση θέση στο παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα, που βρίσκονται σε σχέσεις εξάρτησης, καθυστέρησης –πείτε το όπως θέλετε– από χώρα σε χώρα κλπ. Πού στηρίζεται, λοιπόν, αυτό ότι σε δέκα χρόνια συγκλίνουμε και ο λαός θα φάει με χρυσά κουτάλια;

Πραγματικά δεν θέλω να επαναλάβω, γιατί αυτά που είπε ο κ. Καραμανλής και αυτά που θα πω εγώ τα διαβάζουμε και δεν διαφεύδονται από την Κυβέρνηση. Δεν μπορούν να διαφευστούν. Σύμφωνα με τις εκθέσεις του ΟΟΣΑ κλπ. και το ΑΕΠ δεν θα φτάσει στο 5% και ο πληθωρισμός θα αυξηθεί και προσέρχεται και από εσωτερικούς σε συνδυασμό με τους διεθνείς παράγοντες. Από αυτήν την άποψη η Ελλάδα αποκλίνει. Και αν συγκλίνει –το ξαναλέμε– πάλι θα είναι με κόστος των δικαιωμάτων του ελληνικού λαού. Όταν θα αποκλίνει πάλι θα την πληρώνει ο ελληνικός λαός. Άρα, το πραγματικό ερώτημα δεν είναι αυτό. Το πραγματικό ερώτημα είναι τι είδους ανάπτυξη χρειάζεται σήμερα ο τόπος και ποιος είναι ο πολιτικός, ο κοινωνικός ρόλος του ίδιου του λαού, από ποιον και για ποιον γίνεται αυτή η ανάπτυξη;

Επόμενα το θέμα είναι βαθύτατα πολιτικό και δεν αντιμετωπίζεται με μια συζήτηση αν φέρουμε την άλφα ή βήτα διαχείριση στα πλαίσια αυτής της πολιτικής.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μας είπε, ότι το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού ανέβηκε. Εδώ, έχει κατέβει σε όλη την Ευρώπη και αυτό λένε τα στοιχεία. Όχι, βέβαια όλων. Μπορεί να υπάρχει και ένα τμήμα της εργατικής τάξης και ένα τμήμα της μεσαίας τάξης που ζουν καλύτερα. Αυτό το καθεστώς σε τέτοιες βάρβαρες εκμεταλλεύσεις δεν μπορεί να έχει ωφελημένους μόνο το σκληρό πυρήνα του μεγάλου κεφαλαίου. Θα έχει και έναν περίγυρο. Πρέπει να φάνε και άλλοι. Πρέπει να γίνει μια ορισμένη αναδιανομή, όχι καθολική, αλλά σε ορισμένα τμήματα. Για μας όμως δεν είναι αυτό το κριτήριο.

Το 1999 σε δείγμα τέσσερις χιλιάδες πεντακάσιες εξήντα μίας βιομηχανιών τα καθαρά προ φόρων κέρδη αυξήθηκαν κατά 48,73%. Στην Ελλάδα έχουμε το μεγαλύτερο δείκτη κερδοφορίας. Όμως, το εμπορικό έλλειμμα το 2000 αυξήθηκε κατά 30%, ενώ το 1999 κατά 14% και το 1998 κατά 15%.

Θα σας φέρω και εγώ ένα στοιχείο που δεν είναι πρωτότυπο: Οι περιοχές εκείνες οι οποίες αποκλίνουν και εντός Ελλάδας, η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα, το Βόρειο Αιγαίο, η Ήπειρος κλπ. Ιδιαίτερα οι τρεις πρώτες που είπα και όπου το εισόδημα έχει μειωθεί κατά 8%, είναι περιοχές που έχουν πάρει ποσό από τα κοινοτικά.

Επομένως, όλο αυτό το σύστημα επιχειρημάτων που έχετε δεν επιβεβαιώνεται στη ζωή. Και δεν λέμε ότι δεν επιβεβαιώνεται με ακρίβεια σε ποσοστά, αλλά δεν επιβεβαιώνεται καθόλου ως στάση. Ας αφήσουμε όμως την απεικόνιση σε αριθμητικά ποσά.

Είναι σοβαρό πρόβλημα το ζήτημα της διάρθρωσης των ελληνικών εξαγωγών. Το θέτει και η Νέα Δημοκρατία μόνο που δεν απαντά στο γιατί. Στο απυρόβλητο για τη Νέα Δημοκρατία αυτός ο καπιταλιστικός ισότιμος καταμερισμός εργασίας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεύτερον στην Ελλάδα ο στόχος των επενδύσεων είναι το κέρδος. Δεν είναι το συμφέρον της ανάπτυξης της κοινωνίας.

Η διάρθρωση των εξαγωγών για παράδειγμα χειροτερεύει. Είναι γεγονός ότι οι εισαγωγές αυξάνουν, έχουμε εισαγωγική

διείσδυση προϊόντων που παράγουμε και έχουμε σοβαρό πρόβλημα εξαγωγών. Είναι γεγονός και αυτό δεν θα το κρύψουμε, ότι έχουν αυξηθεί οι ελληνικές εξαγωγές στα Βαλκάνια και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Γιατί αυξήθηκε; Θα λέγαμε, ότι είναι και προσωρινό αυτό το κέρδος, το οποίο δεν κέρδισαν οι αγρότες κλπ. Πάλι ήταν κέρδος των ισχυρών εξαγωγικών επιχειρήσεων και ορισμένων μικρομεσαίων ή μάλλον μεσαίων. Προσωρινό βέβαια είναι με τη διευρύνση, αλλά τα πράγματα θα αλλάξουν. Διότι οι συμφωνίες που κλείνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και εντός και με τις τρίτες χώρες, είναι συμφωνίες οι οποίες εξυπηρετούν το σκληρό πυρήνα του βιομηχανικού κεφαλαίου της Γερμανίας, της Μεγάλης Βρετανίας, της Γαλλίας κλπ. Τέτοιες συμφωνίες κλείνονται και με τις τρίτες χώρες.

Με τη διευρύνση, λοιπόν, οι ελληνικές εξαγωγές θα μειωθούν. Η Ελλάδα θα χάσει και κάποιες αγορές τις οποίες είχε και οι οποίες αν θέλετε ήταν και είναι ενδοχόμενες ωφέλιμες όχι μόνο για οικονομικούς λόγους, αλλά και για άλλους λόγους, πολιτικούς λαμβάνοντας υπόψη όλη την κατάσταση που υπάρχει στα Βαλκάνια και στην περιοχή.

Την ίδια δε ώρα που μια σειρά δέκτες χειροτερεύουν έχουμε μεγάλες μονοπωλιακές επιχειρήσεις. Για τα κρατικά μονοπώλια κάνετε λόγο, κύριε Καραμανλή, αλλά για άλλα μεγάλα ιδιωτικά μονοπώλια δεν λέτε τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Εμείς δε λέμε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν κάνετε λόγο και δεν θα πω περί διαπλοκών. Δεν κάνετε λόγο γιατί η πολιτική σας είναι τέτοια. Τα οποία μονοπώλια πραγματικά ανεβαίνουν τη σκάλα στο διεθνή ανταγωνισμό. Και έχουμε τους ελληνικούς επιχειρηματικούς ομίλους που είναι στην πρώτη γραμμή όχι μόνο σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνικό επίπεδο.

Το 2000 σημειώθηκε εκροή 1.116,2 εκατομμυρίων ευρώ.

Και θα ήταν καλό αν γίνονταν επενδύσεις στο εξωτερικό που να στηρίζονταν στο αμοιβαίο συμφέρον των λαών και των χωρών. Εδώ καθαρά είναι επενδύσεις ιδιωτών καπιταλιστών τους οποίους δεν ενδιαφέρει καθόλου ούτε η επικοινωνία των λαών ούτε η ανάπτυξη και το αμοιβαίο συμφέρον των λαών. Αυτοί οι άνθρωποι ενδιαφέρονται καθαρά για τη δική τους θέση στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία.

Για να ολοκληρώσω τώρα. Το ζήτημα το οποίο σήμερα εμείς εκτιμάμε είναι το εξής: Πρώτον ότι η συνέχιση αυτής της πολιτικής όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία και από όποιες σύνθεσης κυβέρνηση έχουμε, η οποία υιοθετεί την στρατηγική των αναδιανομών σημαίνει μεγάλη βαρβαρότητα για το λαό, επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου και άλλα πράγματα, αντιδημοκρατικό κατήφορο, κρατική καταστολή πρωτοφανέρωτη και πάρα πολλά άλλα, συν η διεθνής κατάσταση η οποία θα υπεισέλθει και αυτή και θα έχει πολύ σοβαρές συνέπειες.

Το ένα ζήτημα για μας είναι θα το πω καθαρά αν έχεις να κάνεις με μια οικονομία λαϊκή ή με μια οικονομία καπιταλιστική. Αν έχεις να κάνεις με ένα λαό που αγωνίζεται να αλλάξει αυτήν την κατάσταση και με αυτήν την έννοια πιέζει, αποσπά κατακτήσεις, έχει νίκες αλλά και ήττες στην πορεία, αλλά εν πάση περιπτώσει κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση ή με ένα λαό ο οποίος λέγει ότι δεν πρόκειται να γίνει τίποτα και κάθεται και μετράει τις συμφορές.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πλευρά που την έθιξα προηγουμένα. Η εκτίμησή μας είναι, ότι στην Ελλάδα υπήρξε μια ορισμένη καπιταλιστική ανάπτυξη, από την οποία βεβαίως επωφελήθηκαν λίγοι. Ούτε αυτό είναι κατακτημένο σήμερα στην Ελλάδα. Η ελληνική οικονομία θα βρεθεί στη δίνη ενός νέου κύκλου κρίσης. Πόσο βαθιά θα είναι δεν μπορούμε εμείς να το εκτιμήσουμε. Ούτε παντογνώστες είμαστε ούτε θα ήταν σωστό να κάνεις κανείς προβλέψεις, διότι όλα αυτά τα οποία λέμε, αυτοί οι δείκτες, δεν θα επιτευχθούν. Και τότε θα φανούν τα πραγματικά προβλήματα και οι πραγματικοί κίνδυνοι αλλά ενδεχομένως ελπίζω να φανούν και οι πραγματικές δυνατότητες. Και τότε θα φανεί όλο αυτό το ευρωπαϊκό όνειρο της Ενωμένης Ευρώπης της συγκεκριμένης, όχι γενικά της Ενωμένης Ευρώ-

πης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πόση τραγωδία αντιπροσωπεύει για τον ελληνικό λαό.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι θα μπορούσε καμιά φορά μέσα στη ζημιά να υπάρχει και ένα κέρδος, το κέρδος της πολιτικής και κοινωνικής συνειδητοποίησης. Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που όλα αυτά τα οποία καταθέτει η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία -εγώ δεν στέκομαι τι βάζετε στα

Site κλπ., ξέρουμε αυτά που λέτε επίσημα- δίνουν την εντύπωση στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνηση σήμερα είναι στριμωγμένη και θα κάνει πίσω στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης. Είναι στριμωγμένη η Κυβέρνηση, αλλά έχει ως ατού στα χέρια της τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, την κατάσταση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος ιδιαίτερα στις κορυφές του, την κατάσταση των άλλων τμημάτων του λαϊκού κινήματος ιδιαίτερα στις κορυφές, έχει λοιπόν κάποια ατού στα χέρια της να ελιχθεί, να κερδίσει χρόνο για να αντεπιτεθεί.

Εμείς καλούμε τον ελληνικό λαό να μη δώσει ούτε ένα λεπτό τη δυνατότητα όχι μόνο στην Κυβέρνηση αλλά και στην εργοδοσία να κερδίσουν χρόνο να αντεπιτεθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι εννέα υπάλληλοι σπουδαστές και ένας συνοδός της εκπαιδευτικής εταιρείας της Εμπορικής Τράπεζας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι βεβαίως και δεν κουβεντιάζουμε μεταξύ μας, ώστε ο καθένας να λείπει τα δικά του για τον εαυτόν του. Την ώρα που συζητούμε το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας στο σύνολό της, ολόκληρη η κοινωνία είναι στο πόδι, όπως έδειξε προχθές, όπως θα δείξει και στη μεθαυριανή μεγάλη κινητοποίηση των εργαζομένων στις 17 Μαΐου.

Συζητάμε, λοιπόν, για ένα θέμα, στο οποίο σήμερα δεν βρίσκει την κοινωνική συναίνεση και στήριξη την οποία ευαγγελίστηκε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Οφείλω εξ' αρχής να πω, ότι με το ασφαλιστικό ανοίξατε, κύριοι της Κυβέρνησης, ένα λογιστήριο ψυχών, για να καλύψετε το κοινωνικό και οικονομικό έλλειμμα της πολιτικής σας.

Με τη σημερινή σας ομιλία, κύριε Πρωθυπουργέ, ανοίξατε ένα χρηματιστήριο αγώνων και πλειοδοσίας ιστορικών τίτλων. Και οι δυο αυτές πρακτικές σας, αποτελούν παρεκτροπές. Και θα βρείτε απέναντί σας το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου να σας ασκεί έλεγχο γι' αυτές τις παρεκτροπές, ζητώντας από την Κυβέρνησή σας περισσότερη ευαισθησία για την κοινωνία και μεγαλύτερο σεβασμό για όλους τους πολίτες, οι οποίοι πλήρωσαν και πληρώνουν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα το μάρμαρο και των διώξεων και των κοινωνικών πιέσεων. Θα βρείτε και άλλους απέναντί σας, να σας επισημαίνουν, ότι δεν πρέπει να υιοθετείτε αυτές τις παρεκτροπές. Θα βρείτε και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θα βρείτε και μεγάλη κατηγορία στελεχών και μελών του ΠΑΣΟΚ.

Όχι, λοιπόν, αυτήν τη μεθοδολογία, κύριε Πρωθυπουργέ. Διότι για μια ακόμα φορά υιοθετήσατε πλήρως την παραδοσιακή επικοινωνιακή συνταγή: Κάθε φορά που επιτίθεσθε στην κοινωνία, που αναστατώνετε το λαό στο σύνολό του, που αναστατώνετε όλο τον κόσμο, ακόμα και το δικό σας κόσμο, σηκώνετε τους τόνους της παρελθοντολογίας και της πόλωσης.

Επιλέξατε και σήμερα να οξύνετε το μέτωπο κατά της Δεξιάς για να συσπειρώσετε το ΠΑΣΟΚ. Και το κάνατε με παρωχημένο τρόπο, χτυπώντας την προδικτατορική δεξιά και εκθειάζοντας την πολιτική του κ. Μητσotάκη. Η κριτική στο ασφαλιστικό σας γίνεται, όμως, από τους εργαζόμενους, από τις κοινωνικές και παραγωγικές δυνάμεις της χώρας και από την αριστερά κυρίως. Σε αυτήν την κριτική να απαντήσετε. Στην κριτική που σας κάνει η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, τα συνδικάτα, η αριστερά. Διότι η αναφορά σας στην πολιτική του κ. Μητσotάκη, σημαίνει συμφωνία με την πολιτική της κυβέρνησης Μητσotάκη. Οι προ-

τάσεις σας για το ασφαλιστικό είναι συνέχιση και βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου του κ. Σιούφα. Συμφωνείτε, δηλαδή, με την πολιτική αυτή για το ασφαλιστικό, ενώ το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά υποσχόταν ότι θα καταργήσει τους νόμους του κ. Σιούφα.

Η κόντρα, λοιπόν, με τη Νέα Δημοκρατία στο ασφαλιστικό, πρέπει να είναι κόντρα για την κατάργηση αυτών των νόμων, που περιορίζουν την προστασία και τη στήριξη, που συρρικνώνουν και αποδομούν το κοινωνικό κράτος και όχι βεβαίως κόντρα με την παρελθοντολογία, με τους νόμους των προδικτατορικών κυβερνήσεων Καραμανλή.

Βεβαίως και η Νέα Δημοκρατία οφείλει να δηλώσει απερίφραστα, ότι για το ασφαλιστικό, για το σύγχρονο κοινωνικό κράτος, το πρόγραμμά της υιοθετεί το φιλελεύθερο μοντέλο του περιορισμού των κοινωνικών δαπανών, της συρρίκνωσης της κοινωνικής προστασίας. Αυτή η φιλελεύθερη πολιτική είναι εκείνη η οποία ουσιαστικά σημαίνει ότι η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση θα εφαρμόσει την ίδια και αυστηρότερη πολιτική, που εσείς σήμερα υπερασπιστήκατε.

Αυτή είναι η ενιαία λογική στα πλαίσια ενός δικομματικού μοντέλου, που εναλλάσσει κεντροδεξιούς και κεντροαριστερούς φιλελευθερισμούς.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για την κυβερνητική πολιτική, που κατά την εκτίμησή του εξασφαλίζει κοινωνική συναίνεση, που διαμορφώνει, λέει, πιο δίκαιη κοινωνία, που πετυχαίνει επενδύσεις, ανάπτυξη, απασχόληση.

Θα ήθελα να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι κινδυνεύει να εμφανίζεται, με αυτές τις εκτιμήσεις, ως ο μόνος πολίτης αυτής της χώρας, που είναι ευχαριστημένος. Παραφρόνησε όλη η κοινωνία, επομένως! Δεν βλέπει το καλό της!! Δεν καταλαβαίνει το δρόμο της ευτυχίας στον οποίο η κυβερνητική πολιτική την έχει βάλει!!!

Είναι αρνητικό και δυσάρεστο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια χώρα και ένα λαό, να μετρώνται τα προβλήματά τους με μόνο δείκτη την αυταρέσκεια του εκάστοτε Πρωθυπουργού ή την αυτοϊκανοποίηση κάποιων Υπουργών. Αλλιώς, βεβαίως μετριέται η κοινωνική πραγματικότητα.

Στη μεγάλη συγκέντρωση της 26^{ης} Απριλίου, όταν ο κόσμος συνέρεε από παντού, ένας φίλος από παλιά, δικό σας στέλεχος, κύριοι της Κυβέρνησης, που έχει πολλά και πολλούς κουβαλήσει κατά καιρούς στους ώμους, το είχε ρίξει στον αυτοσαρκασμό για να μην πλαντάξει. Και έλεγε: Ελάτε, ελάτε να διαδηλώσουμε τον ενθουσιασμό μας για το κοινωνικό κράτος που δημιουργεί η κυβερνητική πολιτική. Ελάτε, ελάτε να πανηγυρίσουμε για το λαϊκό καπιταλισμό, που μας υποσχέθηκαν τα κυβερνητικά στελέχη.

Αυτή είναι η κοινωνία που αυτοσαρκάζεται και σαρκάζει όταν διαρκώς εμπαίζεται και αντιμετωπίζει τις διαδοχικές πιέσεις. Εσείς, όμως, αμέσως μετά, συζητούσατε για τον εαυτό σας, μιλούσατε μεταξύ σας και ψάχνατε να βρείτε ως Κυβέρνηση πώς θα χρυσώσετε το χάπι. Όλος ο κόσμος απέναντί σας, σας φώναζε προχθές και θα σας φωνάξει και μεθαύριο στις 17 Μαΐου, ότι η πολιτική σας δεν καταπίνεται. Δεν χωνεύεται. Δεν καταπίνεται και δεν χωνεύεται, με κανένα επικοινωνιακό εύπεπτο παρασκεύασμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κινητοποίηση της κοινωνίας σ' όλη την Ελλάδα δείχνει ότι υπάρχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα. Σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα. Και αυτή η κινητοποίηση δημιούργησε, για πρώτη φορά μετά από καιρό, αυθεντικό πολιτικό γεγονός καθολικής σημασίας με πολλές συνέπειες, με πολλά μηνύματα. Με μηνύματα για την κοινωνία, με μηνύματα για το πολιτικό σύστημα, με μηνύματα για τα κόμματα, για το μαζικό κίνημα, για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, με μηνύματα για την ίδια την Κυβέρνηση.

Ο πολίτης βλέπει ότι πρέπει να πάρει στα χέρια του τα προβλήματα της ζωής του. Δεν παραμυθιάζεται πια ούτε με ευκαιριακούς ενθουσιασμούς ούτε με συγκυριακές πολώσεις. Η κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να δείξει ενεργό συμμετοχή, εγρήγορση και να επαναπροσδιορίσει τις σχέσεις της με την πολιτική. Η αδιαφορία διευκολύνει την προώθηση τέτοιων κοινωνικά ανάλγητων και άδικων επιλογών. Το μαζικό κίνημα, οι συνδικαλιστικοί φορείς κατανοούν πια ότι την ηθική, κοινωνική

και πολιτική τους νομιμοποίηση δεν θα τους τις δίνουν οι κυβερνητικοί ή οι κομματικοί παραταξισμοί. Ότι η ενότητα, η αγωνιστικότητα και η αυτονομία τους είναι αξίες αυτοσεβασμού, αξιοπιστίας και ύπαρξης του ίδιου του μαζικού κινήματος.

Τα κόμματα, επίσης, οφείλουν να ακούσουν την κοινωνία που δεν θέλει ταμπέλες και καπέλα, χειραγώγηση και εκμετάλλευση, κομματοπατέρες και εργατοπατέρες, για να της δείχνουν δήθεν το δρόμο της αλήθειας. Τα διαπλεκόμενα είδαν κατάματα μια πραγματικότητα να φουσκώνει και να μη χωράει στα κανάλια και στα πλοκάμια της επιτηδευμένης και παραμορφωμένης ενημέρωσης. Είδαν ένα γεγονός να γεννιέται, μέσα από τη μήτρα της κοινωνίας, ώστε να μην μπορούν να το κρύψουν, να το στρεβλώσουν, να το υποκαταστήσουν.

Και η Κυβέρνηση, κύριε Πρωθυπουργέ, και εσείς, κύριε Σημίτη, νιώσατε να ταρακουνιέστε. Και η Κυβέρνηση ένωσε να μην έχουν πέραση πια οι εξυπνακισμοί και οι φενακισμοί μιας εκσυγχρονιστικής ρητορίας, οι διαχειριστικοί αυταρχισμοί και οι πόζες της βιτρίνας με ορισμένους οihματίες και στοιχηματίες Υπουργούς. Ο κόσμος σηκώθηκε στο πόδι και φώναξε τόσο δυνατά, ώστε έσπασε την κυβερνητική βιτρίνα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μη μιλάτε, λοιπόν, ερήμην της κοινωνίας, σ' έναν χώρο πολιτικού κενού, λέγοντας πράγματα χλιδωμένα που έχουν πια προσκρούσει σε υπαρκτά προβλήματα, τα οποία αναστατώνουν τους πάντες. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Στις κυβερνητικές σας επιλογές, ακόμη και η κοινωνική, η πολιτική και η εκλογική βάση του ΠΑΣΟΚ, δεν αναγνωρίζει τίποτα απ' όλα όσα λέγατε προεκλογικά. Και αυτό με οδηγεί στο να διατυπώσω την απορία: 'Η ο κ. Σημίτης έχει χάσει κάθε δυνατότητα να ακούει την πραγματικότητα και την κοινωνία ή τη φωνή της κοινωνίας την επισκιάζουν οι ποικιλώνυμοι υποβολείς, οι οποίοι συναντιούνται στο πρωθυπουργικό περιβάλλον.

Οφείλει να καταλάβει η Κυβέρνηση, ότι πρέπει να αλλάξει πολιτική. Οφείλει να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να εγκαταλείψει κάθε σενάριο που μιλάει για νέους μονόδρομους. Αυτή η κυβερνητική πολιτική είναι που διαμορφώνει μια νέα οδυνηρή διάκριση στη χώρα μας: Από τη μια είναι οι λίγοι που έχουν την εξουσία να αποκλείουν και από την άλλη είναι οι πολλοί που αποκλείονται με αυταρχικό και ανάληγο τρόπο από τους λίγους που ασκούν την εξουσία στο όνομα των πολλών που υφίστανται τους αποκλεισμούς.

Οδηγούμαστε πια σε μια πραγματικότητα η οποία είναι ενοχλητική. Μπούχτισε ο κόσμος. Μπούχτισε να ακούει άλλα πριν από τις εκλογές και να βλέπει άλλα να γίνονται μετά τις εκλογές. Μπούχτισε απ' αυτήν την κυβερνητική διγλωσσία, απ' αυτήν την κοροϊδία, βγήκε στους δρόμους και είπε: "κοιτάξτε δεν είσθε μονάχοι εδώ σ' αυτόν τον τόπο, είμαι και εγώ εδώ, και εγώ υφίσταμαι τις συνέπειες των αποφάσεών σας".

Τα προβλήματα, λοιπόν, της ζωής είναι εκείνα, τα οποία τεκμηριώνουν την πολιτική και ηθική νομιμοποίηση των όποιων επιλογών. Και σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, τα προβλήματα της ανθρώπινης ζωής, της ανθρώπινης εργασίας και της κοινωνικής ασφάλειας πρέπει να έχουν πολιτική προτεραιότητα. Καμιά κυβερνητική επιλογή δεν μπορεί να έχει πολιτική ηθική και κοινωνική νομιμοποίηση, όταν δεν βάζει σε πρώτη προτεραιότητα την αξία της ανθρώπινης ζωής, της ανθρώπινης εργασίας και της αξιοπρεπούς κοινωνικής ασφάλειας και διαβίωσης. Αυτή είναι η μεγάλη ευθύνη της Κυβέρνησής σας.

Εγώ θα σας το πω ευθέως, κύριε Σημίτη: Πήρατε την πλειοψηφία στο όνομα προοδευτικών εξαγγελιών και διαχειρίζεστε την εξουσία, για να παραδώσετε αυτήν την πλειοψηφία σε μια κεντροδεξιά φιλελεύθερη διαχείριση. Θα το ανεχθεί ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ αυτό; Αφήστε εμάς που κάθε φορά μας αντιμετωπίζετε περιφρονητικά, επικαλούμενοι το ποσοστό, που μας δίνει ο εκλογικός νόμος. Θα το ανεχθεί ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ αυτό; Θα το ανεχθούν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ αυτό; Έπαψε να είναι ζητούμενο, για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, η προοδευτική κατεύθυνση των εξελίξεων; Έπαψε να είναι ζητούμενο για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, η διανομή της ανάπτυξης και του εθνικού πλούτου με δίκαιο τρόπο, ώστε να εξασφαλιστεί η συλλο-

γική ευημερία;

Μπορεί να πολώνετε στο όνομα της εξουσίας τα στελέχη σας και τον κόσμο σας, απέναντι στην κοινωνία όμως, ο κάθε ένας από τους Βουλευτές και η κάθε μια από τις Βουλευτίνες σας, το κάθε ένα από τα στελέχη σας θα είναι μόνο του στα κοινωνικά μέτωπα. Και εκεί είναι που θα πρέπει να απαντήσουν στα σοβαρά και κρίσιμα διλήμματα, που προκαλεί η πολιτική σας.

Εγώ διατυπώνω ευθέως το ερώτημα και το διατυπώνω με σεβασμό, γιατί σέβομαι τη δοκιμασία εκείνων, οι οποίοι διαφεύδονται και είναι υποχρεωμένοι, στο όνομα της σκοπιμότητας, να στηρίζουν πράγματα, με τα οποία έχουν χάσει τον ύπνο τους. Πολλοί από τους δικούς σας οπαδούς και φίλους έχουν χάσει τον ύπνο τους με τις δικές σας επιλογές και πρακτικές.

Απευθύνω, λοιπόν, το ερώτημα αυτό ευθέως και για έναν επιπρόσθετο λόγο. Όταν η κοινωνία εγέρθηκε και φώναξε, ποια ήταν η πρώτη πανικόβλητη κίνηση της Κυβέρνησής σας; Η Κυβέρνηση Σημίτη, που μιλούσε για το κόμμα του χρηματιστηρίου, που έλεγε ότι θα περάσει η μεταρρύθμιση, ότι κι αν συμβεί που μιλούσε για το λαϊκό καπιταλισμό, μετασχηματίστηκε ατύπως με παρένθετα πρόσωπα, που θα επιμένω να τα προσδιορίζω με τον όρο «ντερμπεντέρηδες», σε παραπολιτικό κονκλάβιο, στο κονκλάβιο των Δολιανών. Ποιος, λοιπόν, θέλει να κυβερνά με υποκατάστατα; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2001, τον περασμένο Δεκέμβριο σας είχα επισημάνει ότι δεν πρόκειται για τον προϋπολογισμό που δίνει το στίγμα της ισχυρής Ελλάδας. Και οι διαπιστώσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν από τη σκληρή πραγματικότητα. Από το πλεόνασμα υπεραισιόδοξας και προπαγάνδας, οδηγήσθε σήμερα, ως Κυβέρνηση, στην αμείχρα και σπασμωδική αναζήτηση διεξόδων, με προεξοφλήσεις εσόδων, με προμέτοχα και με καλυμμένα δάνεια, τα οποία αποτελούν υπονόμηση και υποθήκευση του μέλλοντος.

Οι δαπάνες του προϋπολογισμού θα εμφανίσουν σοβαρότατη υπέρβαση, λόγω της εκτόξευσης τους για τη μεγάλη ιδέα, όπως αποκλήθηκαν με αμετροέπεια οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Τα έσοδα του προϋπολογισμού θα είναι μειωμένα, κατά δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές από τη ραγδαία πτώση των συναλλαγών στο χρηματιστήριο, όσο και από την κατά 3% μείωση του φόρου στις χρηματιστηριακές συναλλαγές. Σοβαρότατη υπέρβαση των δαπανών θα υπάρξει από το γεγονός, ότι η Κυβέρνηση βάσισε τον προϋπολογισμό στην υπεραισιόδοξη, όπως είχαμε επισημάνει, εκτίμηση ισοτιμίας (1 προς 1) δολαρίου και ευρώ. Μείωση δαπανών δισεκατομμυρίων, που σήμερα είναι δύσκολο να υπολογιστούν, θα προκύψει από τα έσοδα του προϋπολογισμού, λόγω της υπεραισιόδοξης εκτίμησης της Κυβέρνησης για αύξηση της τάξεως του 5%, που δεν ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα.

Υπέρβαση των δαπανών του προϋπολογισμού θα παρουσιαστεί, πέραν των άλλων, και από τη μη εγγραφή στον προϋπολογισμό, όπως είχαμε καταγγείλει, σειράς δαπανών που για παράδειγμα αφορούν κονδύλια ύψους δεκάδων δισεκατομμυρίων, κάλυψη του ελλείμματος του Ταμείου Ασφάλισης Εργαζομένων της ΔΕΗ, ανάλογα ελλείμματα του ΤΑΠΟΤΕ, νέα κονδύλια για την απόλυση εργαζομένων στα ναυπηγεία και άλλες κατηγορίες τέτοιων συγκεκριμένων επιβαρύνσεων.

Αναφέρουμε την ανάλυση από το δημόσιο χρεών ύψους 1,3 τρισεκατομμυρίων προς το ΙΚΑ, τη καταγραφή επιστροφών φόρου 1,2 τρισεκατομμυρίων, το νέο δανεισμό για την κάλυψη των ολυμπιακών έργων, χρέη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων των δημοσίων νοσοκομείων, αφανή χρέη και επιπλέον τόκους στα υπάρχοντα κονδύλια των Ενόπλων Δυνάμεων, μέχρι 200 δισεκατομμύρια της Ολυμπιακής και επίσης άλλες δεκάδες δισεκατομμυρίων.

Τότε είχατε σπεύσει να με διαβεβαιώσετε ότι τώρα αποκτήσαμε ισχυρή οικονομία, με την οποία μπορούμε να επιταχύνουμε την πραγματική σύγκλιση. Και ότι τώρα έχουμε τους πόρους και τις δυνατότητες να χρηματοδοτήσουμε αυτές τις κοινωνικές πολιτικές.

Πριν η φωνή σας σβήσει στον αέρα, σπεύσατε να προωθήσετε τα νομοσχέδια για το ασφαλιστικό και όσα άλλα έχετε

ψηφίσει. Γι' αυτό, ακολουθείτε αυτήν τη διαδικασία των διαδοχικών μεταμφιέσεων. Την περιστολή των εξορμητικών προγραμμάτων, τη μεταμφιέζετε σε δήθεν «μεταφορά πόρων για την κοινωνική πολιτική», την ισοπέδωση θεμελιωδών κοινωνικών κεκτημένων των εργαζομένων και την περικοπή των κατώτατων συντάξεων, «σε εξασφάλιση του μέλλοντος των εργαζομένων με ασφάλεια και κοινωνική συνοχή».

Όμως η κοινωνία βοά όχι από ιδιορρυθμία και από βίτσιο, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά γιατί ζει στο πετσί της τα πραγματικά προβλήματα. Πέρα από την κοινωνία, βοά και η αγορά και εσείς δεν ακούτε. Κοιτάζεσθε στον καθρέφτη της εξουσίας. Είναι η πρώτη φορά, τουλάχιστον στη μεταπολιτευτική περίοδο, που ένα συγκαλυμμένο δημοσιονομικό αδιέξοδο μετεξελίσσεται σε πολιτικό αδιέξοδο, σε κρίση για τη συνολική πορεία μιας κυβέρνησης, σε δοκιμασία του μοντέλου διακυβέρνησης του τόπου, γιατί η κατάρρευση του μύθου της διαχειριστικής αποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης, συμπαρασύρει και το μύθο της αποτελεσματικότητας των αυτοδύναμων κυβερνήσεων.

Και όλοι εκείνοι δεν είναι τυχαίοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έσπευδαν, κατά τη γνώση της πρακτικής τους, να κατασκευάζουν αγιογραφίες, τώρα, κατά τη γνωστή δίβουλη στάση τους, σπεύδουν να προβαίνουν σε αποκαθλώσεις. Αυτό ζούμε κάθε μέρα. Από την αγιογραφία, στην αποκαθήλωση. Η Κυβέρνηση μεγάλωσε με την δική της στρατηγική, πολιτική και διαχειριστική ανεπάρκεια την αδυναμία του πολιτικού συστήματος.

Ή θα χαράξετε, λοιπόν, από μηδενική που λέμε, με έναν άστοχο νεολογισμό, εξ' αρχής, μια νέα στρατηγική, αξιοποιώντας το σημερινό αδιέξοδο, ως εμβρυολογικό μίας γόνιμης ανασύνθεσης του πολιτικού σκηνικού, για μια προοδευτική πολιτική, που θα τη νομιμοποιεί μία νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία ή θα ξεπεραστεί, οριστικά και αμετάκλητα, η κυβερνητική σας πολιτική με την παράδοση στην κεντροδεξιά φιλελεύθερη επικράτηση. Αυτό είναι το κρίσιμο πολιτικό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορείτε να το σβήσετε από τον προβληματισμό κανενός πολίτη αυτής της χώρας.

Έχει χάσει η πολιτική σας κάθε τεκμήριο, όχι μόνο κοινωνικής αλλά και πολιτικής νομιμοποίησης. Λέει η Κυβέρνηση ότι η οικονομία είναι σε φάση σχετικής ανόδου και της παραγωγής και των επενδύσεων. Δεν το αμφισβητώ, κύριε Πρωθυπουργέ. Ποιος ωφελείται όμως από την άνοδο αυτή; Πώς διαμορφώνεται η ανεργία, τα εισοδήματα, η κοινωνική πολιτική; Ξέρετε γιατί σας διατυπώνω τα ερωτήματα αυτά; Διότι αν δεν λυθούν αυτά τα προβλήματα τώρα, αν δεν αμβλυνθούν τώρα οι ανισότητες, τότε θα γίνει; Όταν η οικονομία θα εξαντλήσει τις δυνατότητές της και θα οδηγηθεί σε ύφεση, όπως συμβαίνει, λόγου χάρη, με την αμερικανική οικονομία. Η άνοδος που παρατηρείται είναι αρκετή, κύριε Πρωθυπουργέ, για να καλύψουμε το χάσμα που μας χωρίζει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο όνομα της πραγματικής σύγκλισης; Σύμφωνα και με την Τράπεζα της Ελλάδας, η λεγόμενη πραγματική σύγκλιση με τους σημερινούς ρυθμούς, δεν θα πραγματοποιηθεί ούτε σε είκοσι χρόνια. Το σοβαρότερο, όμως, είναι, ότι η όποια ανάπτυξη έχουμε σήμερα στηρίζεται ή προβλέπεται να στηριχθεί σε παράγοντες που έχουν ημερομηνία λήξης, όπως είναι το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά και αυτό που εμφανίζετε εσείς ως μεγάλη επιχείρηση, οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Τέλος, ο παραγωγικό μοντέλο της χώρας δεν ενσωματώνεται με τους ρυθμούς, που θα έπρεπε στις νέες τεχνολογίες, ούτε προσαρμόζεται στα δεδομένα της εποχής μας, γεγονός που αντανάκλα και στην ανεργία και στο διογκούμενο εμπορικό έλλειμμα.

Ποια θα είναι η πορεία όταν θα πάψει η εισροή αυτών των χρηματοδοτήσεων, με την προεξόφληση που έχετε κάνει αυτών των μελλοντικών εσόδων;

Οι Έλληνες εργαζόμενοι υποβλήθηκαν σε θυσίες διαρκείας προκειμένου να ενταχθεί η χώρα στην Ο.Ν.Ε. Οι τελευταίες εκλογές έγιναν με κεντρικό αίτημα αλλά και υποσχέσεις της Κυβέρνησης, για αλλαγή της πολιτικής σε μια κατεύθυνση που να εγγυάται στους εργαζόμενους, τουλάχιστον ένα μέρος δεδουλευμένων, να πούμε πάλι έναν άστοχο νεολογισμό, θυσιών, προκαταβληθεισών θυσιών.

Τι έγινε στο χρόνο αυτό; Προκαλεί η πολιτική σας κοινωνική ανασφάλεια και οργή. Οργή διότι οι επιλογές σας εμμένουν στην αδικία. Είναι μία πολιτική που αυξάνει τους ανέργους και επιβαρύνει τους εργαζόμενους. Είναι μια πολιτική που οδηγεί στην ανατροπή του προγραμματισμού της ζωής των ανθρώπων, που «δεν έχουν και δεν κατέχουν», στην υποβάθμιση του επιπέδου και της ποιότητας ζωής των πολιτών. Αυτή η δύσμορφη, η βλοσυρή κοινωνική πραγματικότητα, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με ελαφρότητα, ασκώντας η Κυβέρνηση αντιπολίτευση στην Αντιπολίτευση, με τις συνήθεις κορόνες και αγωνίες για την ενοποίηση της Κυβέρνησης και του Κόμματος, με την αγωγή για την ανακύκλωση της δικομματικής πόλωσης. Αυτά είναι καρικατούρες εκλογικών αναμετρήσεων.

Εμείς λέμε, επιτέλους, ας δείτε κατάματα το μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει, που μετασχηματίζεται ραγδαία πια σε κρίσιμο πολιτικό πρόβλημα.

Και θα ήθελα να σας πω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι σ' αυτήν την περίοδο υπήρξε και μια συνολική ήττα όχι μόνο της πολιτικής σας, αλλά και της πολιτικής κουλτούρας της Κυβέρνησής σας. Ηττήθηκε κοινωνικά και πολιτικά η έπαρση, η υπεροψία, η στείρα συνθηματολογία. Η απόλυτη ψυχρότητα απέναντι στην κοινωνία, ο κυβερνητικός εξυπνακισμός και η επικοινωνιακή διασκευή της πραγματικότητας ηττήθηκαν ως νοοτροπία, ως μέθοδος, ως πρακτική, ως κουλτούρα. Και γι' αυτό η κοινωνία είναι ακόμη περισσότερο ενοχλημένη.

Αποδείξατε ότι δεν θέλετε μια στρατηγική κοινωνικής προσασίας. Δεν θέλετε να διαθέσετε τους αναγκαίους πόρους, για την πραγματική σύγκλιση της χώρας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετατρέψατε το μέσο αδύναμο πολίτη, αγρότη, μικρομεσαίο, μισθωτό, συνταξιούχο, νέο, γυναίκα, σε φτερό στον άνεμο. Αγνοείτε ότι η υψηλή ανεργία στους νέους και τους ηλικιωμένους καθιστά αναποτελεσματική την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, που προσπαθείτε να επιβάλετε. Παραβλέπετε το γεγονός ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας είναι πρόβλημα πόρων και όχι παροχών. Απαιτείτε το λογαριασμό από τη μόνη πλευρά που δεν ευθύνεται για τίποτε, από τους εργαζόμενους, οι οποίοι μέσω των εισφορών τους, έχουν ήδη προκαταβάλει τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι με αφορμή το ασφαλιστικό, χρειάζεται να υπάρξει ένας οργανωμένος, αξιόπιστος και συνολικός εθνικός διάλογος, από την αρχή, χωρίς προαπαιτούμενα, χωρίς χρονική πίεση, χωρίς αναμονές στη γωνία, για να ξανάρθουν τα ίδια με διαφορετικό περιτύλιγμα.

Χρειάζεται ένας οργανωμένος εθνικός διάλογος, για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένου συστήματος κοινωνικής προστασίας, με εσωτερική συνοχή και διευρυμένη εφαρμογή, για την κοινωνική ασφάλεια και την αξιοπρεπή διαβίωση του πολίτη, ένα σύστημα με βασικές συντεταγμένες την καθολικότητα και το δημόσιο χαρακτήρα των υπηρεσιών του, τον αναδιανεμητικό ρόλο των παροχών του, την αποκέντρωση των λειτουργιών του, την ενεργό κρατική συμμετοχή στη χρηματοδότησή του.

Ένα τέτοιο σύστημα είναι δημοσιονομικά και πολιτικά εφικτό στο πλαίσιο μιας εθνικής κοινωνικής συμφωνίας. Και για να έχει νόημα ένας τέτοιος διάλογος, είναι αναγκαία η δέσμευση της Κυβέρνησης για την κρατική εγγύηση των σύγχρονων κοινωνικών δικαιωμάτων του πολίτη. Δηλαδή, η επαρκής, μόνιμη, σταθερή και απευθείας χρηματοδότησή τους από τα τακτικά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού. Χωρίς αυτήν την εγγύηση, η συζήτηση μετατρέπεται σε μορφές και τρόπους ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλειας.

Κι εμείς, σε τέτοια συζήτηση δεν είναι δυνατόν ποτέ να στέρξουμε. Ούτε θα συνεργήσουμε ποτέ στη σύνδεση της κοινωνικής ασφάλισης με την εικονική πραγματικότητα των αριθμών της Κυβέρνησης.

Με αυτούς τους δείκτες θέλετε κοινωνικό διάλογο; Μα, με αυτούς τους δείκτες, η κοινωνία ευημερεί, οι εργαζόμενοι ευτυχούν!!

Πώς θα έλθουν να κάτσουν στο τραπέζι, όταν τους λέτε ότι αδικώς διαμαρτύρονται, αδικώς δυσανασχετούν και οργίζονται με τις επιλογές σας;

Εμείς λοιπόν ότι χρειάζεται ουσιαστική εγκατάλειψη όλων

αυτών που προετοιμάσατε, από το σχέδιο Σπράου μέχρι και την εισήγηση του αγγλικού οίκου. Δεν μπορείτε να ξαναγυρίσετε από κανένα δρόμο στην αρχική σας επιλογή, δηλαδή στη σημαντική μείωση των συντάξεων των εργαζομένων. Η αντίδραση της κοινωνίας έδειξε ότι δεν υπάρχουν πια κόλπα, δεν υπάρχουν πιά παγίδες ούτε μεθοδεύσεις. Αυτό οφείλετε να το καταλάβετε.

Εμείς λέμε ότι όλα τα πολιτικά κόμματα και η Κυβέρνηση μπορούν να αποδεχτούν ως ένα πλαίσιο, εκείνα τα οποία το συνδικαλιστικό κίνημα έχει προτείνει. Ζητάμε επιτέλους την επέκταση του κοινωνικού κράτους και τη χρηματοδότησή του από το δημοσιονομικό σύστημα. Να τελειώνουμε, επιτέλους, με τον εμπαιγμό να θεωρείται η κοινωνική πολιτική ως κρατική φιλανθρωπία, για έναν επιπρόσθετο λόγο: Από το ίδιο του το εισόδημα ο εργαζόμενος καταβάλλει τις δαπάνες και για τη σύνταξή του και για την περίθαλψή του και για την υγεία του και για τη στέγασή του και για τη μόρφωση των παιδιών του.

Γι' αυτό, με την ολοκλήρωση του διαλόγου, θα πρέπει να έχει την πλήρη και ακριβή εικόνα του τι θα πληρώσει και τι θα δικαιούται να προσμένει, ως ανταπόδοση, αποτυπωμένη σε ένα νόμο κατά των αποκλεισμών, σε μια χάρτα κοινωνικών εγγυήσεων. Σήμερα, προπληρώνει ο πολίτης κοινωνικά δικαιώματα, τα οποία δεν μπορεί ποτέ στη ζωή του να ασκήσει. Το πενιχρό αντίκρισμα σε κοινωνικές παροχές που έχει, η υπέρμετρη φορολογική επιβάρυνση των εργαζομένων, είναι μείζον κοινωνικό ζήτημα και πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά προτεραιότητα.

Ας αρχίσει, λοιπόν, ένας ολοκληρωμένος τέτοιος διάλογος, έτσι ώστε η κοινωνική ασφάλιση να ξεπεραστεί και να εδραιωθεί ως κατάκτηση, η κοινωνική προστασία να γίνει η μετατόπιση του κέντρου βάρους του συστήματος, από την παροχή ισχνών επιδομάτων, στη δωρεάν παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών υψηλής ποιότητας, για να πάψει το λεγόμενο κράτος-πρόνοιας, στη χώρα μας, να είναι ακριβό, όχι για τον κρατικό, αλλά για τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Ας συζητηθούν όλα εκείνα τα παράπλευρα μέτρα, που στηρίζουν μια σύγχρονη κοινωνική πολιτική: Το τριανταπεντάρω χωρίς μείωση των αποδοχών, το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, με το ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς προστασίας και διαβίωσης, η προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, η προοδευτική μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού συστήματος.

Ως προς την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, μη μου πείτε ότι δεν ακούσατε ποτέ, μέχρι τις 26 Απριλίου, που ακούσατε τη φωνή της κοινωνίας και κάνατε ότι δεν την ακούσατε, προτάσεις; Όλοι σας έχουν καταθέσει προτάσεις, αλλά εσείς επιλέξατε εκείνο που είναι ο παράλληλος μονόδρομος με την επιλογή του νεοφιλελεύθερου μοντέλου.

Δεχθείτε, λοιπόν, τη μελέτη που διεξήγαγε η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ και το Ινστιτούτο Εργασίας. Εμείς επαναφέραμε προτάσεις και λέμε: τριμερή χρηματοδότηση των συνολικών πόρων του ασφαλιστικού συστήματος με αναλογία 2/9 από τους εργαζομένους, 3/9 από τον κρατικό προϋπολογισμό, 4/9 από τους εργοδότες, κύρια σύνταξη ίση προς το 80% και επικουρική στο 20% των συντάξιμων αποδοχών, ελεύθερη επιλογή του χρόνου συνταξιοδότησης, το δικαίωμα, δηλαδή, στην πλήρη σύνταξη με εφάπαξ στα τριάντα πέντε χρόνια συλλογικής εργασίας, ανεξαρτήτως ηλικίας, αξιοποίηση των διαθεσίμων και της παρουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών, αποτελεσματικός συνδυασμός της γυναικείας εργασίας και ασφάλισής με τις ανάγκες της μητρότητας, πάταξη της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής, ενσωμάτωση στο σύστημα όλων των ανασφάλιστων εργαζομένων, ενοποίηση με αναλογιστική τεκμηρίωση και συναίνεση των ενδιαφερομένων, σε τρία συνταξιοδοτικά πεδία ομοειδών ασφαλιστικών ταμείων: μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών.

Προχωρήστε επιτέλους στη δίδυμη μεταρρύθμιση, δηλαδή δημοσιονομική μεταρρύθμιση προοδευτική, προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Επισημαίνουν οι διεθνείς οργανισμοί τις παρενέργειες από την απουσία μιας προοδευτικής δημοσιονομικής μεταρρύθμισης. Στα δημόσια έσοδα η έκταση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής

παραμένει τεράστια, αλλά και στις δημόσιες δαπάνες η στήριξη της καθολικής κοινωνικής προστασίας θα πρέπει να αποτελέσει απόλυτη προτεραιότητα δημοσιονομικής πολιτικής.

Γιατί δεν το κάνετε; Μπορούν να προκύψουν έσοδα από την αύξηση των δημοσίων εσόδων στο πλαίσιο της φορολογικής μεταρρύθμισης, από τον αναπροσανατολισμό των δημοσίων εσόδων στη στήριξη των στόχων της κοινωνικής πολιτικής, από τον περιορισμό των δαπανών για την άμυνα και τους εξοπλισμούς, από τον περιορισμό της σπατάλης με την επαναξιολόγηση της αποδοτικότητας των δημοσίων δαπανών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε αρέσει στην Κυβέρνηση είτε όχι είτε προκαλεί σε ορισμένα κυβερνητικά στελέχη θυμηδία είτε περίσκεψη, όπως θα έπρεπε, υπάρχει όχι μόνο δημοσιονομικό αδιέξοδο αλλά ακόμη χειρότερα και δημοσιονομική αβεβαιότητα, εξαιτίας του ότι αναλαμβάνει η Κυβέρνηση δεσμεύσεις τις οποίες αδυνατεί να εκπληρώσει, χωρίς προσφυγή σε πρόσθετα μέτρα. Υπάρχει αδιέξοδο σε σχέση με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κυβέρνηση στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης 2000-2004, που κατέγραψε στον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους. Υπάρχει αβεβαιότητα, που συναρτάται με το συνολικό κόστος οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Είναι ένα κόστος που ήδη βρίσκεται εκτός ελέγχου.

Επειδή υπάρχουν αυτές οι αβεβαιότητες, μέχρι το 2004 η συνολική μακροοικονομική διαχείριση, θα είναι ολοένα πιο περιοριστική και άδικη και ταυτόχρονα αναξιόπιστη και αναποτελεσματική. Είναι φανερό ότι η οικονομική πολιτική στροβιλίζεται στη δίνη ενός φαύλου κύκλου. Η εκτέλεση του προϋπολογισμού απαιτεί πρόσθετα μέτρα. Ενώ ότι, περισσεύει θα δεσμευτεί για την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους.

Την ίδια στιγμή οι διαρθρωτικές αλλαγές έχουν βαλτώσει και το χρηματιστήριο έχει σχεδόν νεκρωθεί. Η ψυχολογία της αγοράς και οι προσδοκίες της έχουν αντιστραφεί. Είναι αρνητικές. Δεν υπάρχει υγιής ανταγωνισμός. Αλωνίζουν οι διαπλεκόμενοι. Το γεγονός αυτό θα επηρεάσει την κατάσταση και την πορεία της οικονομίας, στο άμεσο μέλλον. Σε όλη την Ευρώπη έχει ανοιχθεί μια μεγάλη συζήτηση για το ποια είναι σήμερα η αποτελεσματική και αξιόπιστη δημοκρατία, διότι οι αντιπροσωπευτικοί θεσμοί αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα. Η επαναδιατύπωση λοιπόν του περιεχομένου των θεσμών της δημοκρατίας, από θέσεις προοδευτικές, από θέσεις δημοκρατικής αριστεράς κοινωνικών κινημάτων και οικολογίας, είναι μια από τις μεγάλες ιστορικές προκλήσεις της εποχής μας.

Το κοινωνικό έλλειμμα μεγαλώνει. Η ανεργία, οι αποκλεισμοί, η φτώχεια, η κοινωνική ανασφάλεια, η επαναδιατύπωση του κοινωνικού κράτους, της κοινωνικής πολιτικής με εγγυήσεις προστασίας για όλους, δηλαδή η καθολικότητα της κοινωνικής ασφάλειας και προστασίας είναι μια εξίσου μεγάλη πρόκληση για τις προοδευτικές εξελίξεις της εποχής μας. Και τέλος, τα προβλήματα που δημιουργεί η αδυσώπητη ανταγωνιστική λειτουργία των αγορών, τα προβλήματα που δημιουργεί ο νέος ντετερμινισμός μιας νέας δήθεν ιδεολογίας που εμφανίζεται ως ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης, θέτουν ξανά το μεγάλο πρόβλημα, αν θα υπάρξει πολιτική ρύθμιση των φαινομένων της αγοράς;

Να λοιπόν, οι τρεις μεγάλες προκλήσεις για τη δημοκρατική αριστερά του 21ου αιώνα. Η επαναδιατύπωση της δημοκρατίας, η επαναδιατύπωση της κοινωνικής πολιτικής, η επαναδιατύπωση της δημοκρατικής διακυβέρνησης, των φαινομένων της οικονομίας της αγοράς, των μέσων μαζικής επιβολής. Και στην Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει εφησυχασμός και αυταρέσκεια ούτε από την Κυβέρνηση ούτε από κανέναν. Πρέπει να υπάρξει θεωρητική εγρήγορση και πολιτική αναζήτηση, που θα προωθήσει και θα αναπτύξει παρεμβάσεις και δραστηριότητες, ικανές να στηρίζουν την κοινωνία στη διεκδίκηση ενός πρωταγωνιστικού ρόλου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξαναγυρίσει ο κόσμος στα σπίτια του. Ο κόσμος που μπήκε μπροστά και είπε «είμαι και εγώ εδώ, δεν μπορείτε να αποφασίζετε ερήμην μου» είπε και κάτι άλλο, ότι τα προβλήματα δεν έχουν ούτε ταμπέλα

ούτε καπέλα. Τα προβλήματα είναι κοινά, είναι προβλήματα της ζωής όλων. Άρα, δεν έχει νόημα να λέμε από τη μια μεριά δράση, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, και από την άλλη μεριά να ανοίγονται παραταξιακοί και κομματικοί ανταγωνισμοί.

Τελειώνοντας θέλω να διατυπώσω την πολιτική άποψη του Συνασπισμού. Δεν θεωρούμε ότι αυτή η νεοφιλελεύθερη πολιτική της Κυβέρνησης, που οδηγεί μέσα από το μονόδρομο των ανάληπτων επιλογών στη διαμόρφωση και στην παράδοση των εξελίξεων σε μια κεντροδεξιά πλειοψηφία, πρέπει να αφήσει ασυγκίνητους όλους εκείνους οι οποίοι διαμόρφωσαν τη ζωή τους και τη συνείδησή τους, βάζοντας σε πρώτη προτεραιότητα κοινωνικές αξίες και ιδέες, για μια προοδευτική διακυβέρνηση της χώρας. Γιατί αυτήν τη στιγμή μπροστά στα μάτια μας –αυτή δυστυχώς είναι η πραγματικότητα– κάτω από ένα μανδύα κυβερνητικής ρητορείας, ψευδώνυμου εκσυγχρονισμού και σοσιαλίζουσας φρασολογίας, υπάρχει το νεοφιλελεύθερο εγχειρίδιο και στην πρώτη ευκαιρία κτυπά πιασμένα την ελληνική κοινωνία.

Ο κόσμος που θα το συνειδητοποιήσει, λέει, «φτάνει πια, δεν πάει άλλο έτσι». Κι αυτό το «φτάνει πια» πρέπει να το ακούσει η Κυβέρνηση. Γιατί σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός έδειξε ότι εμμένει στην ίδια προοπτική. Η δική του πολιτική είναι που ανοίγει τα μέτωπα με την κοινωνία, που ανοίγει τα μέτωπα στους θεσμούς, που ανοίγει τα μέτωπα στην οικονομία, που ανοίγει τα μέτωπα με την ιστορία. Και καμιά παρενθοντολογία δεν θα κλείσει τα μέτωπα με τις μαύρες τρύπες, που διαμορφώνονται σήμερα στο όνομα της μελλοντικής ιστορίας του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους που μίλησαν και πιστεύω ότι ήταν πάντα στο ίδιο μοτίβο, το γνωστό μοτίβο.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Καραμανλής, έπαιξε πάλι το ρόλο της Κασσάνδρας. Καταστροφή οικονομική, καταστροφή πολιτική, η Κυβέρνηση σε αδιέξοδο. Και αυτό έχει επαναληφθεί πολλές φορές.

Σας αναφέρω από τα πολλά τα οποία θα μπορούσα να ανασύρω το τι είπα όταν έγινε η ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Διαβάζω από την αγόρευση του στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματος στις 20 Μαρτίου 1998: «Η υποτίμηση πριν από οτιδήποτε άλλο είναι η επίσημη ομολογία αποτυχίας και χρεοκοπίας της πολιτικής και κυρίως της οικονομικής πολιτικής του κ. Σημίτη».

Θέλω εδώ να διευκρινίσω τρία απλά πράγματα, τρεις παραμέτρους που θα τις χαρακτηρίζα τα τρία μεγάλα κυβερνητικά ψέματα:

Το πρώτο μεγάλο ψέμα είναι ότι η πολιτική της υποτίμησης είναι μία πολιτική την οποία γνώριζε, προετοίμαζε, σχεδίαζε και εξετέλεσε η Κυβέρνηση. Αυτό είναι ψευδές. Η υποτίμηση επιβλήθηκε από την καταρράκωση της εφαρμοζόμενης πολιτικής και τη δραματικά κλιμακούμενη πίεση των ξένων χρηματαγορών.

Το δεύτερο ψέμα είναι ότι η πολιτική της υποτίμησης οδηγεί πιο κοντά προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, πιο κοντά προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Γιατί η αλήθεια είναι ότι οι άμεσες συνέπειες της υποτίμησης θα είναι η απομάκρυνση από το στόχο.

Το τρίτο ψέμα είναι ότι η υποτίμηση είναι η επιτυχία της χώρας μας στη λογική ότι η Ελλάδα εντάσσεται στο μηχανισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Η αλήθεια είναι ότι όχι μονάχα δεν είναι εθνική επιτυχία, αλλά είναι και απόδειξη της μη ύπαρξης καν πολιτικής.

Ας πάρω πολύ πιο πρόσφατα –επειδή αναφέρθηκε στην ομιλία του στα δημόσια έργα– τα όσα είπα για το αεροδρόμιο. Είναι πολλά, αλλά θα πάρω ένα απόσπασμα: «Τεράστιο πρόβλημα υπάρχει από τις προσβάσεις. Και σε όλα αυτά δεν υπάρχει ούτε είσοδος ούτε έξοδος από το αεροδρόμιο».

Γίνεται τώρα λόγος για δήθεν express δρομολόγια λεωφορείων. Και από πού θα περνούν αυτά. Από τον αέρα; Είναι

βέβαιο ότι θα υπάρξει κυκλοφοριακό χάος. Είναι βέβαιο ότι οι πολίτες θα ταλαιπωρηθούν. Ο μέσος όρος πρόσβασης στο αεροδρόμιο θα προσεγγίζει τις δύο ώρες.»

Θέλω να θυμίσω ότι για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είχε πει ότι δεν θα αξιοποιηθούν οι πόροι, θα χαθούν. Και δεν χάθηκε ούτε δραχμή.

Για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είπε ότι δεν θα υπάρξει καθόλου και εν συνεχεία ότι θα είναι περιορισμένα τα κονδύλια. Γνωρίζουμε ότι πήραμε και πόρους που δεν είχαμε πάρει άλλη φορά και ότι θα έχουμε το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα μέχρι το 2006 που είχε ποτέ η χώρα. Το ποιος λέει ψέματα κρίνεται από την εξέλιξη. Θα αποδειχθεί, λοιπόν, και αύριο ποιος λέει ψέματα. Θα αποδειχθεί ποιος είναι ειλικρινής και ποιος είναι εκείνος ο οποίος κυνηγά το βραχυπρόθεσμο πολιτικό όφελος κοντόφθαλμα, γιατί δεν έχει ευθύνη.

Άκουσα και από άλλους συναδέλφους και από τον κ. Κωνσταντόπουλο ότι επέρχεται καταστροφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ εγώ να λέω ότι δεν επέρχεται καταστροφή. Ας πάρουμε λοιπόν τι λένε οι τρίτοι. Ας πάρουμε το Ο.Ο.Σ.Α.. Ο Ο.Ο.Σ.Α. στην τελευταία έκθεση λέει τα εξής: Τα τελευταία δέκα χρόνια τα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας έχουν βελτιωθεί πολύ σημαντικά.

Στο πρώτο μισό της δεκαετίας του '90 η ανάπτυξη ήταν από τις χαμηλότερες στις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. και το βιοτικό επίπεδο έπεφτε σε σχέση με το μέσο επίπεδο των χωρών του Οργανισμού. Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας! Η δραστηριότητα παρεμποδιζόταν από αχαλίνωτο πληθωρισμό κλπ.

Με τους φορείς της οικονομικής πολιτικής -η Κυβέρνηση δηλαδή αυτή- να θέτουν ως στόχο την είσοδο στην Ο.Ν.Ε. έγινε μία ουσιαστική πολιτική προσπάθεια, που διατηρήθηκε για πολλά χρόνια, και οι μακροοικονομικές ισορροπίες ετέθησαν υπό έλεγχο. Αυτό βελτίωσε σημαντικά τις επιδόσεις της οικονομίας, με αποτέλεσμα ο στόχος της ένταξης στην Ο.Ν.Ε. να γίνει πραγματικότητα.

Εξαπατήσαμε τον Ο.Ο.Σ.Α., εξαπατήσαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξαπατήσαμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, εξαπατήσαμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Όλοι αυτοί είναι αφελείς και δεν βλέπουν τι συμβαίνει; Βεβαίως και δεν είναι αφελείς. Κάποιοι άλλοι είναι αφελείς, γιατί επιμένουν να βάζουν τα προβλήματα σε λάθος βάση και αντί να δείχνουν μπροστά, θέλουν πάντα να δείχνουν πίσω.

Ας έρθω τώρα και σε αυτό που λέχθηκε για χρέη, για μαύρες τρύπες. Μαύρες τρύπες δεν υπάρχουν! Μαύρη τρύπα υπήρχε το 1993, όταν ανέλαβε η νέα κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και παρέδωσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ένα τεράστιο κενό εσόδων. Το έλλειμμα από 6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ανήλθε αμέσως στο 12% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Τα χρέη τα οποία αναφέρουν οι ομιλούντες, είτε είναι ανύπαρκτα είτε είναι υποχρεώσεις του ελληνικού δημοσίου καταγεγραμμένες σε συμβάσεις κυρωμένες από τη Βουλή και δημοσιευμένες.

Τι υπάρχει στην προσπάθεια παραπλάνησης; Υπάρχει μία εσκεμμένη σύγχυση. Εσκεμμένη! Διότι, σύμφωνα με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στον προϋπολογισμό εγγράφονται μόνο τρέχουσες και έσοδα, μισθοί, συντάξεις, επιχορηγήσεις, φόροι, εισφορές, έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά εγγράφονται στον προϋπολογισμό: δαπάνες και έσοδα! Δαπάνες και έσοδα κεφαλαιακών μεταβιβάσεων που αφορούν αγορά ή πώληση δημόσιας περιουσίας καταγράφονται απευθείας στο δημόσιο χρέος.

Δύο λογαριασμοί λοιπόν υπάρχουν: ο ένας του προϋπολογισμού, που είναι όλα τα τρέχοντα και εκείνος ο λογαριασμός που δείχνει τις κεφαλαιακές επενδύσεις που κάνει το δημόσιο, για να αγοράσει εξοπλισμούς, για να πραγματοποιήσει ορισμένες κοινωνικοποιήσεις, κεφαλαιακές μεταφορές, αυτά εγγράφονται στο δημόσιο χρέος. Όλα όμως καταγράφονται είτε στον προϋπολογισμό της γενικής κυβέρνησης είτε απευθείας στο Δημόσιο χρέος τους κανόνες της EUROSTAT που είναι ο οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτοί οι εθνικοί λογαριασμοί ελέγχονται συστηματικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο

πλαίσιο πολυμερούς εποπτείας, καθώς και από τους άλλους οργανισμούς.

Ο πίνακας της Τράπεζας της Ελλάδος, που ανέφερε ο κ. Καραμανλής, δημοσιεύεται ανελλιπώς όχι για πρώτη φορά σήμερα. Δημοσιεύεται ανελλιπώς από πολλά χρόνια: από το 1996. Και δείχνει τι ισχύει σε ταμειακή βάση. Όλα αυτά τα οποία λέμε εμείς είναι σε εθνικολογιστική βάση, όπως το επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως το επιβάλλουν οι διεθνείς οργανισμοί, όπως το επιβάλλουν οι τράπεζες του εξωτερικού. Δεν υπάρχει λοιπόν καμία πρόθεση να αποκρύψουμε το στιγίσιον. Προς τι; Εμείς θέλουμε να λέμε την αλήθεια.

Ακούμε κιόλας από τη Νέα Δημοκρατία ότι υπάρχει ένα φιλολαϊκό της πρόσωπο. Εγώ όμως λέω ότι, όπως φάνηκε από την υποκριτική περίπτωση για το ασφαλιστικό σύστημα, το πρόσωπο είναι προσωπείο, είναι χαλκευμένο. Θέλω να ρωτήσω -γιατί πολλά λέγονται- ποιος αύξησε τις αγροτικές συντάξεις -διακόσιες δέκα χιλιάδες το χρόνο ήταν το 1993- σε επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες δραχμές σήμερα και για οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες; Ποιος θέσπισε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που σήμερα φθάνει στις τετρακόσιες χιλιάδες δραχμές το χρόνο για τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες; Ποιος αύξησε τα αφορολόγητα όρια και τα αφορολόγητα όρια για παιδιά; Ποιος επιδόθηκε την εργατική εισφορά στο Ι.Κ.Α. για εργαζόμενους με το κατώτατο ημερομίσθιο; Ποιος αύξησε τις κοινωνικές δαπάνες, όπως ανέφερε, από το 22,3% που είχαν πέσει κοντά στο 26%; Ποιος δαπανά σήμερα περί τα δέκα τρισεκατομμύρια δραχμές για την κοινωνική πολιτική; Ποιος σχεδίασε για πρώτη φορά ένα δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης;

Την απάντηση τη γνωρίζει κάθε Έλληνας πολίτης. Αυτές οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκαναν όλα αυτά. Όπως γνωρίζει πολύ καλά τι πρέπει να θυμάται και να συγκρίνει. Το παρελθόν και την παραπλανητική ρητορεία, η οποία άλλα λέει τώρα και άλλα κάνει, όταν έρχεται στην εξουσία. Και το ότι κάνει άλλα φαίνεται από την ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μία μεγάλη πολιτική ευθύνη απέναντι στην Ελλάδα και τους Έλληνες. Εμείς θεωρούμε ότι χρειάζεται υψηλή αίσθηση πολιτικής ευθύνης απέναντι στους πολίτες. Αυτό μας δίνει κύρος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατακτά την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και κερδίζει τις εκλογικές αναμετρήσεις, γιατί δεν εξαναγκάζει τους Έλληνες πολίτες να πληρώσουν το οικονομικό κόστος του πολιτικού κόστους.

Γνωρίζουμε όλοι πως το κοινωνικό κόστος της μη μεταρρύθμισης -και το έδειξαν τα χρόνια αυτά- όταν κανείς κάθεται, δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα, τα αφήνει να σέρνονται και έρχονται μετά υπό μορφήν καταιγίδας, αυτό το κόστος είναι πολλαπλάσιο για τον ελληνικό λαό από το κόστος της μεταρρύθμισης. Η Ελλάδα δεν μπορεί να πληρώσει το κόστος της μη μεταρρύθμισης. Δεν θέλει να το πληρώσει και δεν πρέπει να το πληρώσει!

Τα προβλήματα της ανθρώπινης ζωής και του πολίτη είναι στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας. Και είπα και στην πρωτολογία μου ότι θέλουμε να καταπιαστούμε με αυτά τα προβλήματα με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπάρχουν πραγματικές απαντήσεις και όχι απαντήσεις, οι οποίες δείχνουν μεν ότι λύθηκαν τα θέματα, αλλά δεν λύνονται.

Και ασφαλώς δεν διεκδικούμε το αλάθητο. Και προτάσεις οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στα πράγματα, γίνονται και προτάσεις, δεν λαμβάνουν υπόψη όλα τα δεδομένα και προτάσεις οι οποίες θέλουν περισσότερο βάσανο. Και γι' αυτό από την αρχή και στο θέμα της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είχα τονίσει ότι θα πρέπει οι όποιες αποφάσεις να είναι αποτέλεσμα διαλόγου για όλα τα θέματα. Και αυτό το «για όλα τα θέματα» το είχα πει εξαρχής.

Και επαναλαμβάνω ότι καλώς σε διάλογο όλους για όλα τα θέματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μελετά και συμβάλλει στο διάλογο. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει για να διατάζει την κοινωνία ή για να αποκοιμίζει την κοινωνία. Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπάρχει για να συνεργάζεται και για να εκφράζει την κοινωνία, για να διασφαλίζει και να προασπίζεται τα πραγματικά και τα μακροχρόνια συμφέροντα της ελληνικής κοινωνίας με

ειλικρίνεια, ευθύνη και σοβαρότητα.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία δεκαοκτώ μαθητές και τρεις δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Δοξάτου Δράμας.

Επίσης τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία είκοσι πέντε μαθητές και έξι δάσκαλοι από το 1ο και 2ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιμασιás Χίου.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κώστας Καραμανλής.

Ορίστε, κύριε Καραμανλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλά από τον Πρωθυπουργό σήμερα και στην αρχική του εισήγηση και στη δευτερολογία. Επί της ουσίας όμως, δεν ακούσαμε τίποτα. Και αυτό έχει σημασία. Αφού δεν ακούτε εμάς, να πάτε

να πείσετε εσείς το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος που βλέπει ότι τα ελλείμματα για το 2000 της ελληνικής Κυβέρνησης είναι περισσότερα από τετραπλάσια απ' αυτά που προβλέπετε εσείς. Είναι αυτό κυβερνητική αξιοπιστία ή δεν είναι; Δείχνει ότι μαγειρεύετε τα στοιχεία ή δεν το δείχνει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Δεν ξέρετε να διαβάζετε τους αριθμούς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Σας παρακαλώ, κύριε Σημίτη. Εγώ δεν καταλαβαίνω; Εσείς δεν καταλαβαίνετε. Και φαίνεται ότι δεν καταλαβαίνετε πολύ σημαντικά πράγματα, αλλά θα τα ακούσετε στη συνέχεια, γιατί επιμένετε στην οξύτητα.

Είπατε ότι δεν υπάρχουν κρυφά κυβερνητικά χρέη. Ξανακαταθέτω τον κατάλογο, για να τα δείτε καλά και αν δεν μπορείτε εσείς, να βάλετε κάποιον από τους Υπουργούς σας να απολογηθεί γι' αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα κατάλογο, ο οποίος έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Πάνω από 8% είναι το αφανές δημόσιο χρέος και γι' αυτό δεν έχετε να πείτε τίποτε. Εύκολες λύσεις διαλέγετε. Έθεσα υπόψη σας έναν ολόκληρο κατάλογο με πρόσφατες κυβερνητικές διατάξεις που οδηγούν στη διόγκωση του κρυφού χρέους, μια, δυο, τρεις, τέσσερις, πέντε μέσα στον τελευταίο χρόνο. Με τέτοια τερτίπια αλχημείας προσπαθείτε να δείξετε ότι η κατάσταση είναι καλή. Ε, λοιπόν, στα οικονομικά δεν πάτε καλά. Στις αλχημείες πράγματι αναδεικνύεσθε εσείς και το επιτελείο σας πρωταθλητές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλω όμως να κάνω δύο γενικότερες παρατηρήσεις, γιατί εμείς επιχειρήσαμε να δώσουμε μία πραγματική εικόνα και να κάνουμε προτάσεις. Βέβαια αυτό δεν σας βολεύει. Δεν σας βολεύει γιατί είσθε εκτεθειμένοι και ψάχνετε να βρείτε την εύκολη λύση.

Ποια είναι η εύκολη λύση; Πρώτον, ο ισχυρισμός ότι όλα πάνε καλά, ζούμε στον παράδεισο. Σ' αυτόν τον παράδεισο όμως ζείτε μόνο εσείς που φαίνεται ότι βιώνετε το δικό σας γυάλινο κόσμο. Κανένας πολίτης δεν τον βιώνει σ' αυτήν τη χώρα. Και θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμη. Η επαγγελία του αλάθητου δείχνει βαθύτατη ανασφάλεια, πολιτική και προσωπική ανασφάλεια. Και αυτό είναι ό,τι πιο επικίνδυνο, διότι καλλιεργεί την αλαζονεία, δημιουργεί την αίσθηση της έπαρσης. Και δεν χρειαζόμαστε τέτοιο Πρωθυπουργό, κύριε Σημίτη, στην ανατολή του 21ου αιώνα.

Η δεύτερη συνταγή, η ακόμα ευκολότερη, που πιθανώς να εξυφάνθηκε πρόσφατα σε χωριό της Αρκαδίας, είναι η οξυψηχία. Στριμώχτηκαν τα πράγματα. Βρίσκεσθε σε πλήρη αντίθεση με το επικρατούν λαϊκό αίσθημα. Η κοινωνία και οι φορείς σας καταγγέλλουν για τις επιλογές σας. Βρίσκετε, λοιπόν, την εύκολη λύση.

Ήρchiσε να ανασκαλίζει σαράντα, πενήντα, εξήντα, εβδομήντα χρόνια πίσω. Εγώ σας είπα ότι δεν θα σας ακολουθήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση, γιατί δεν έχει κανένα νόημα. Όλοι έχουν προσφέρει σ' αυτόν τον τόπο. Εμείς είμαστε υπερήφανοι για την ιστορία της παράταξής μας, γιατί την οικονομική ανάπτυξη η Ελλάδα στην παράταξη αυτή τη χρωστάει. Και την αποκατάσταση της δημοκρατίας και πάνω απ' όλα τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά πείτε μου, επειδή σας αρέσει να μιλάτε για ψέματα και μη ψέματα, εσείς δεν είσθε που μιλάγατε χτες για τη διορατικότητα του Καραμανλή που εξασφάλισε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σήμερα άλλαξαν όλα αυτά, σε λιγότερο από δεκαπέντε ώρες για να ικανοποιήσετε μικροπολιτικές σκοπιμότητες;

Ακούστε, κύριε Σημίτη, οι μικροπολιτικές τακτικές μπορείτε να νομίζετε ότι σας διευκολύνουν προσωρινά, γιατί όπως σας είπα και πριν, όλο το Σώμα και βεβαίως οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, εν πάση περιπτώσει, νοημοσύνη έχουν. Το βέβαιο όμως είναι και βάλτε το καλά στο μυαλό σας ότι τη χώρα τη ζημιώνουν. Αν δεν μπορείτε να σταματήσετε αυτήν την καθοδική πορεία, τότε σκεφθείτε τι πρέπει να κάνει ένας Πρωθυπουργός που έχει χάσει τον έλεγχο, χωρίς ελπίδα να τον επανακτήσει. Το αφήνουμε σε σας να το σκεφθείτε και να το αποφασίσετε, προσωρινά τουλάχιστον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εύκολη λύση. Για όλα φταίει η Νέα Δημοκρατία. Τι έχει τραβήξει αυτή η τριετία '90-'93; Χριστέ μου, δηλαδή! Θαρρεί κανείς ότι όλα τα εγκλήματα του κόσμου πρόλαβαν και έγιναν μέσα σε τρία χρόνια.

Ακούστε, κύριε Πρωθυπουργέ. Όταν μια κυβέρνηση είναι σχεδόν είκοσι χρόνια στην εξουσία, είναι αμάχητη απόδειξη ενοχής και αμαρτίας να προσπαθεί να τα φορτώσει σε μια τριετία.

Αλλά να προχωρήσω και ένα βήμα παραπάνω. Αφού όλα έγιναν τόσο κακά σε εκείνη την τριετία, γιατί προσπαθείτε καέκτυπα να ακολουθήσετε τις κατευθύνσεις, τις επιλογές που έκανε με την πολιτική της η Νέα Δημοκρατία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επειδή σας αρέσει να συγκρίνετε αριθμούς, να θυμίσω μόνο έναν. Η κυβέρνηση Ζολώτα κατέφυγε σε δανεισμό, για να εξασφαλίσει την πληρωμή μισθών και συντάξεων για τον επόμενο μήνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποιος φταίει για όλα αυτά; Η τριετία της Νέας Δημοκρατίας; Επιτέλους ντροπή και αισχύνη σ' αυτήν την Αίθουσα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) : Η κυβέρνηση του '89.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Ξαναγυρνάτε και στη δευτερολογία σας για να καλύψετε τη γύμνια της πολιτικής σας, την αδυναμία να αναφερθείτε στα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας, στην ανεργία, τη φτώχεια, για να καλύψετε την πλήρη αδυναμία σας να βρείτε στοιχειώδη ψήγματα αξιοπιστίας για το ασφαλιστικό. Και μιλάτε για τη Νέα Δημοκρατία και το κείμενο εργασίας ενός επισημονικού συνεργάτη! Αλλά σας αρέσει να μιλάτε γι' αυτό, δεν απολογείστε όμως για εκείνα τα οποία, υποτίθεται, σας δεσμεύουν.

Σας ρώτησα: Το κείμενο του παρακαθήμενου οικονομικού σας συμβούλου σας δεσμεύει ή όχι; «Το κράτος δεν θα εισφέρει στην ασφάλιση στο μέλλον». Είναι δεσμευτικό αυτό για σας ή όχι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι επειδή σας αρέσει να επιμένετε σ' αυτό, σας δεσμεύει ή δεν σας δεσμεύει η άποψη του πολιτικού σας συμβούλου, του κ. Πανταγιά, για συνομοσπονδία στην Κύπρο;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας, κωδωνοκρούσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Να μας πείτε τώρα. Είναι δεσμευτική για την Κυβέρνηση αυτή η άποψη ή δεν είναι; Ή θα μας πείτε ότι και αυτές είναι σκέψεις ανεύθυνες κάποιων οι οποίοι είδαν φως και μπήκαν;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανε μια αναφορά ακόμα ο Πρωθυπουργός, η οποία δεν τον τιμά, αλλά είναι και εξοργιστικά ανακριβής. Στο επίσημο κείμενο που μοιράστηκε δεν υπάρχει. Λέει κάτι για «προνομιούχους». Στη ρύμη όμως του λόγου του, στον πανικό του και στην ανάγκη να ανεβάσει λίγο το κλίμα στο καθημαγμένο κόμμα του εστράφη και μας έκανε και χειρονομίες. Λέει: «Να οι προνομιούχοι!». Κύριε Σημίτη, πού τα λέτε αυτά; Στο σπίτι του κρεμασμένου μιλάνε για σκοινί;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποιος είναι εκείνος ο οποίος υπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα; Ποιον στηρίζουν τα μεγάλα συμφέροντα σ' αυτόν τον τόπο; Ε, εσείς, είστε αυτός, κύριε Σημίτη, και αυτό το ξέρουν και τα μικρά παιδιά σ' όλη την Ελλάδα.

Και έρχομαι σε ένα καίριο θέμα: Ασφαλιστικό. Εμείς σας είπαμε από την πρώτη ώρα ότι ερχόμαστε στο διάλογο αρκεί να είναι ειλικρινής και σοβαρός. Εσείς τι κάνετε; Παρουσιάσατε κάποιες απόψεις. Σπεύδω να τονίσω, αν διαβάσετε τη συνέντευξη που σας κατέθεσα του οικονομικού σας συμβούλου, ότι οι προτάσεις που παρουσιάσατε τρεις μήνες μετά τη συνέντευξη στην ουσία προαναγγέλλονται σ' αυτήν τη συνέντευξη. Άρα τις μαγειρεύατε καιρό. Μόλις είδατε την αντίδραση, τα πήρατε όλα πίσω. Και έρχεστε τώρα υποκριτικά, υποκριτικότητας να πείτε: Διάλογος από την αρχή. Ωραία! Να τον κάνουμε το διάλογο από την αρχή. Πείτε μας τις απόψεις σας. Εμείς σας βάζουμε ένα πλαίσιο. Και να πάμε σε διάλογο και κάνουμε ήδη διάλογο με όλους τους κοινωνικούς φορείς. Εσείς τι κάνετε;

Επειδή βρεθήκατε στο απόγειο της κοινωνικής αναληψίας, επειδή πήγατε και φορτώσατε στην κοινωνία, στους εργαζόμενους και στους ασφαλισμένους τα σπασμένα της δικής σας αποτυχίας στην οικονομική πολιτική, επιχειρείτε τώρα να βρείτε άλλοθι σπρώχνοντας δήθεν τις ευθύνες πάνω στους άλλους. Δεν σας ακολουθεί κανένας, κύριε Σημίτη, σ' αυτό. Μόνος σας είστε!

Θέλω να προσθέσω και κάτι ακόμα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρήσιμες είναι οι πολιτικές αντιπαραθέσεις. Υπάρχει διαφορά απόψεων, υπάρχει διαφορά αντιλήψεων. Κατανοητό. Εμείς δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε την ολισθηρή κατηφοριά της παρελθοντολογίας και μάλιστα μ' ένα στείο τρόπο. Δεν συμβαδίζει με τον 21ο αιώνα. Δείχνει νοοτροπία του χθες. Αποδείξατε με τη σημερινή ομιλία σας ότι βρίσκεστε στο χθες, ότι εκπέμπετε μηνύματα του χθες.

Όμως θέλω -χωρίς μεγάλη ελπίδα βέβαια να τα λάβετε σοβαρά υπόψη σας- να επιμείνω σε κάτι. Υπάρχουν στον τόπο μας μεγάλα προβλήματα που αφορούν μεγάλες κοινωνικές ομάδες. Ας αφήσουμε για λίγο απέξω τις διαφορές των κομμάτων ή τις ανάγκες τις δικές σας να δημιουργήσετε κλίμα σήμερα για να διασώσετε το γόητρό σας.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι: Υπάρχει στοιχειώδης σχεδιασμός για μια οικονομική πολιτική που θα αρχίζει να αντιμετωπίζει την ανεργία;

Εγώ σας ακούω τουλάχιστον τρεις - τέσσερις φορές το χρόνο σ' αυτήν την Αίθουσα να λέτε: «Πρέπει να αντιμετωπισθεί η ανεργία, ετοιμάζουμε σχέδιο αύξησης της απασχόλησης». Και πώς γίνεται με όλα αυτά τα σχέδια και με όλα αυτά τα «πρέπει» να εκρήγνυται η ανεργία;

Έρχεστε ανερυθρίαστα και μας λέτε πάλι σήμερα ότι το βάλαμε το πράγμα σε καλή πορεία, μειώνεται η ανεργία. Πηγαίνετε να το πείτε αυτό σε κανέναν άνεργο! Αλλά δεν το μπάτε, είστε κλεισμένοι στο γυάλινο πύργο σας!

Σας θυμίζω και πάλι ότι σχεδόν το 2 των Ελλήνων ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Είναι θέμα αυτό ή δεν είναι; Και ερωτώ με όση μεγαλύτερη ηρεμία μπορώ: Νομιμοποιείται οποιοσδήποτε πολιτικός -πόσο μάλλον ο Πρωθυπουργός της χώρας για έξι χρόνια πια- να έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στην ουσία να επιχειρεί να μας κοροϊδέψει όλους λέγοντας περί κοινωνικής σύγκλισης, κοινωνικής ευαισθησίας, κοινωνικής προστασίας; Πού τα είδατε αυτά; Η πολιτική σας είναι που οδήγησε σε μια τρομακτική διόγκωση και περιφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων.

Και από τη στιγμή που δεν έχετε το στοιχειώδες θάρρος να πείτε «ωραία, είχαμε κάποιους στόχους, κάποιους τους πετύχαμε, κάποιους δεν τους πετύχαμε, ελάτε να δούμε μαζί τι πολιτική χρειάζεται να αρχίζουμε να καλύπτουμε αυτά τα τεράστια κοινωνικά ελλείμματα», από τη στιγμή λοιπόν που επιμένετε στην έπαρση, στην αλαζονεία, τελικά στην ανασφάλεια, είναι δεδομένο ότι η συνέχεια θα είναι χειρότερη και αυτό είναι το κρίσιμο στοιχείο που συνάγεται, δυστυχώς, και από τη σημερινή συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κόντρα στο έωλο επιχείρημα της Κυβέρνησης ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει θέση, για μια ακόμη φορά εμείς σας καταθέσαμε προτάσεις και για την οικονομική πολιτική, σας καταθέσαμε και πλαίσιο αρχών για την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού, χωρίς κοινωνικούς κραδασμούς. Δεν μπορεί να επιτευχθεί αυτό χωρίς να υπάρχουν σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα και στα κόμματα, αλλά κυρίως ανάμεσα στην πολιτική και την κοινωνία. Και με τον τρόπο που το χειριστήκατε εσείς, δυναμιτίσατε και τα τελευταία υπολείμματα αυτής της εμπιστοσύνης. Αυτό είναι το καίριο ζήτημα.

Κλείνω λέγοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κανονικά μια αντιπολίτευση θα έπρεπε να επιχαιρεί όταν η κυβέρνηση βρίσκεται σε τόσο δυσχερή θέση. Θα σας πω ότι δεν χαίρομαστε. Βεβαίως είμαστε σε έναν πολιτικό ανταγωνισμό, βεβαίως πιστεύουμε ότι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας θα σπρώξει τη χώρα στην ανάπτυξη, σε βελτίωση των όρων κοινωνικής αλληλεγγύης, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι χαίρομαστε, όταν βλέπουμε φαινόμενα που μπορεί να οδηγήσουν σε βαθιά κοινωνική κρίση και αυτό πρέπει να το λάβετε πολύ

σοβαρά υπόψη σας.

Πήρατε τις εύκολες εντυπώσεις που μπορεί να δημιουργούν τα ρητορικά σχήματα. Μας μιλάτε συνέχεια για την ΟΝΕ. Αρνηθήκαμε εμείς την πολιτική της ΟΝΕ; Είναι ή δεν είναι προέκταση της δικής μας πολιτικής; Και του ευρωπαϊκού προσανατολισμού του Καραμανλή, αλλά και της υπερψήφησης της συνθήκης του Μάαστριχ από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Τι μας μιλάτε λοιπόν για ΟΝΕ; Και δεν την αρνηθήκαμε, αλλά την βοηθήσαμε σπρώχνοντάς σας στη σωστή κατεύθυνση. Και ορθώς μπήκαμε στην ΟΝΕ. Αλλά είναι τουλάχιστον εγκληματικό λάθος και επικίνδυνο λάθος να σπρώχνετε κάτω από το χαλί της ΟΝΕ όλα τα μεγάλα σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν και διογκώνονται με τις επιλογές σας, της ονομαστικής σύγκλισης και του τεράστιου κοινωνικού ελλείμματος.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ειλικρινά θλίβομαι για τα όσα άκουσα από σας σήμερα και ακόμη περισσότερο από το ύφος σας. Εν πάση περιπτώσει, εμείς επαναλαμβάνω ότι δεν σας ακολουθούμε. Εμείς επιμένουμε ότι υπάρχει καλύτερη μέρα για όλους τους Έλληνες. Αν εσείς επιλέγεται από μόνος σας τον τίτλο του Πρωθυπουργού της ανεργίας, της φτώχειας, της αναληψίας, των ανισοτήτων και σήμερα του πολιτικού ξεπεσμού, αυτό είναι δικό σας πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εμπορικής Ναυτιλίας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δικαιοσύνης, Αιγαίου, Μεταφορών και Επικοινωνιών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές - Σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών) :

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές, πιστεύω, από τη συζήτηση και ιδιαίτερα την παρουσίαση από τον κύριο Πρωθυπουργό και την έλλειψη απαντήσεων από τη Νέα Δημοκρατία ότι η αναμφισβήτητη επιτυχία της ελληνικής οικονομίας, την έχει ενοχλήσει βαθύτατα. Οι συγκρίσεις την αδικούν κατάφωρα και πράγματι η αντίδρασή της σήμερα, το γεγονός ότι για δεύτερη φορά σε λίγους μήνες επιτίθεται κατά της οικονομικής πολιτικής, αναδεικνύει αυτό το αδιέξοδο. Και αυτή, όμως, τη φορά η επίθεση πέφτει στο κενό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Γιατί τι ανέδειξε αυτή η συζήτηση μέχρι τώρα; Ανέδειξε δύο βασικά θέματα.

Το πρώτο είναι ότι τα επιχειρήματα της Νέας Δημοκρατίας είναι κενά περιεχομένου και είναι ίσως πραγματικά δηλωτικό το γεγονός ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, στο τέλος της ομιλίας του, εξετράπη σε μια έκθεση ιδεών για τεχνολογία, ισοζύγιο πληρωμών και εξαγωγές, που ξέρει ότι δεν έχουν καμία αξία σε μια πολιτική συζήτηση.

Το δεύτερο βεβαίως είναι ότι χρησιμοποίησε ψευδή και ανακρίβειες για να στηρίξει έωλα επιχειρήματα.

Θέλω όμως να κάνω μια γενική παρατήρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική πολιτική κάθε κυβέρνησης κρίνεται από τα αποτελέσματα. Το θέμα είναι ότι τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ και φέτος, αλλά και τα προηγούμενα χρόνια, αποτελούν την καλύτερη δυνατή απάντηση σε όλες τις αιτιάσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Είναι τουλάχιστον παράδοξο ότι η Νέα Δημοκρατία επέλεξε το έτος 2001 για να κατηγορήσει την Κυβέρνηση, για να καταγγείλει την οικονομική πολιτική. Γιατί, όπως προέκυψε και από την παρουσίαση του κυρίου Πρωθυπουργού, αλλά και από όσα θα πω τώρα αμέσως, το έτος 2001 για πολλούς και διάφορους

λόγους είναι, σε ό,τι αφορά όλους περίπου τους οικονομικούς δείκτες, ο καλύτερος χρόνος της ελληνικής οικονομίας εδώ και τριάντα χρόνια.

Το ερώτημα είναι: Πώς η Αντιπολίτευση επέλεξε τον καλύτερο χρόνο της ελληνικής οικονομίας εδώ και είκοσι πέντε - τριάντα χρόνια για να ασκήσει αυτήν την κατεδαφιστική κριτική; Είναι ένα ερώτημα στο οποίο μόνο η κοινή γνώμη, αλλά και η ιστορία αργότερα θα δώσει απάντηση.

Ένας πρώτος δείκτης που αναδεικνύει την πορεία της ελληνικής οικονομίας είναι ο δείκτης της ανάπτυξης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, φέτος, παρά την επιβράδυνση, ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, πάνω από 4,5%, θα

είναι ο υψηλότερος ρυθμός ανάπτυξης στα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια. Ποτέ στη Μεταπολίτευση τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια η ελληνική οικονομία δεν είχε το συγκεκριμένο ρυθμό ανάπτυξης, δεν είχε φθάσει το 4,5%

Επιπλέον η χώρα μας, όπως φαίνεται και από τα στοιχεία της ευρωπαϊκής επιτροπής –τα καταθέτω– είναι φέτος η μόνη χώρα όπου η ανάπτυξη επιταχύνεται. Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης η ανάπτυξη επιβραδύνεται. Η μόνη χώρα στις δεκαπέντε που έχουμε επιτάχυνση της ανάπτυξης είναι η Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά, τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Στοιχείο νούμερο δύο. Ο πληθωρισμός. Παραμένει και φέτος, όπως και πέρσι ο χαμηλότερος πληθωρισμός των τελευταίων τριάντα πέντε ετών. Θα είναι γύρω στο 2,6% στο τέλος του χρόνου σε μέσο επίπεδο. Είναι ένας πληθωρισμός πολύ κοντά στο μέσο όρο.

Τρίτον. Ο προϋπολογισμός –και θα επανέλθω σ' αυτό– για πρώτη φορά τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια έχει πλεόνασμα. Δεν είχε συμβεί ποτέ αυτό. Επιπλέον, για πρώτη φορά από τότε που μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εμείς έχουμε πλεόνασμα και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης κατά μέσο όρο έχουν έλλειμμα. Για πρώτη φορά η δημοσιονομική εξυγίανση στην Ελλάδα είναι πολύ περισσότερο ουσιαστική σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρωζώνη.

Τέταρτον. Το δημόσιο χρέος της χώρας για πρώτη φορά πέφτει τόσο πολύ, 5% του ΑΕΠ.

Πέμπτο. Επενδύσεις. Για πρώτη φορά έχουμε τόσο υψηλό ρυθμό επενδύσεων, κοντά στο 12% και λόγω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά κυρίως λόγω των ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες αναδεικνύουν ένα πολύ μεγάλο δυναμισμό. Η σύγκριση με Ευρωζώνη είναι 12% προς 4%. Έχουμε τριπλάσιο περίπου ρυθμό επενδύσεων, σε σχέση με την Ευρωζώνη, και για πρώτη φορά έχουμε μεγαλύτερο ρυθμό επενδύσεων απ' όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, περιλαμβανομένης και της Ιρλανδίας η οποία φέτος έχει μόλις 7,5%, γιατί επιβραδύνεται η ανάπτυξη, ενώ σε μας επιταχύνεται.

Έκτο. Πραγματικοί μισθοί. Αυξάνονται με 2,6%, στην Ευρωζώνη, με 0,7%, έχουμε τετραπλάσιο ρυθμό αυξήσεως των πραγματικών εισοδημάτων.

Τέλος, ανεργία. Είναι ο πρώτος χρόνος, το 2001 που μειώνεται ουσιαστικά η ανεργία.

Άρα, έχουμε πολλές πρωτίες, αγαπητοί συνάδελφοι, το 2001. Πρωτιά ανάπτυξης, πρωτιά πληθωρισμού, πρωτιά πλεονάσματος, πρωτιά επενδύσεων και πολύ καλές επιδόσεις στο χρέος, την ανεργία και τους πραγματικούς μισθούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Και ερωτώ: Είναι λογικό μία αντιπολίτευση να επιλέξει το συγκεκριμένο αυτό χρόνο για να επιτεθεί κατά της κυβέρνησης; Ανταποκρίνεται αυτό σε καμία πολιτική λογική ή αναδεικνύει μόνο ένα μεγάλο αδιέξοδο; Είναι σύμπτωση ότι όλοι οι διεθνείς οργανισμοί μιλάνε με τα καλύτερα λόγια για τις καλύτερες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και θα αναφέρω έναν ιδιωτικό οίκο την «Standard and Poors», τον ιδιωτικό οίκο που αξιολογεί τις διεθνείς οικονομίες, και μιλά για αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας, της θέσης της Ελλάδας, τις προόδους για τη μακροοικονομική σταθεροποίηση που επέτρεψε την ένταξη στην ΟΝΕ και άλλα ανάλογα σχόλια, τα οποία γράφουν οι διεθνείς οργανισμοί. Κατά συνέπεια, όλη αυτή η προσπάθεια έχει καταλήξει στο κενό.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα, το οποίο θα ήθελα να σχολιάσω κάπως περισσότερο. Είναι το θέμα της μαύρης τρύπας, είναι το θέμα των δημοσίων οικονομικών. Καταρχήν, θέλω να σημειώσω ότι ο προϋπολογισμός του 2001 εκτελείται κανονικά. Το πρώτο τετράμηνο αυτού του χρόνου είχαμε έσοδα σε αύξηση 10,7% σε σχέση με ετήσιο στόχο 8%. Ήδη έχουμε ένα περιθώριο ασφαλείας 45 δισεκατομμύρια δραχμές και σε ό,τι αφορά τις δαπάνες έχουμε 3,9% σε σχέση με στόχο περίπου 8%. Άρα η εκτίμησή μου είναι ότι στο τέλος του χρόνου θα έχουμε πλήρως το πλεόνασμα των 200 δισεκατομμυρίων δραχμών, το οποίο έχουμε προϋπολογίσει.

Τώρα έρχομαι στο θέμα της μαύρης τρύπας. Αυτό είναι μία πρόκληση της Νέας Δημοκρατίας. Κατ' αρχήν μαύρες τρύπες δεν υπάρχουν. Η μόνη μαύρη τρύπα που υπήρξε στη δημοσιονομική μας ιστορία σε μεγάλη έκταση, ήταν το 1993 όταν μας κληροδότησε η Νέα Δημοκρατία ένα τεράστιο κενό εσόδων τρισεκατομμυρίων δραχμών και τότε ο μακαρίτης ο Γεννηματάς, ο Αλέκος ο Παπαδόπουλος και εγώ στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας αγωνιστήκαμε με εξαιρετικούς τρόπους και επιδόνα μέτρα να καλύψουμε απλήρωτες συντάξεις, απλήρωτους μισθούς και απλήρωτα δώρα των Χριστουγέννων. Αυτή είναι η

πραγματικότητα.

Τώρα σε ό,τι αφορά όλα όσα λέχθηκαν για κρυφά χρέη, είναι ψεύδη. Τα κρυφά χρέη του κ. Καραμανλή, είτε δεν υπάρχουν, ή, εάν υπάρχουν τέτοια χρέη, δεν είναι κρυφά χρέη, είναι εμφανέστατα χρέη, τα οποία καταγράφονται όλα στο δημόσιο χρέος της χώρας. Θα γίνω πιο συγκεκριμένος. Πρώτα απ' όλα το χρέος του ΙΚΑ. Αυτό δεν είναι χρέος που αυξάνει το χρέος του δημοσίου, γιατί το ΙΚΑ είναι μέλος της οικογένειας της γενικής κυβέρνησης και άρα είναι μια μεταφορά κεφαλαίου από την κεντρική διοίκηση στο ΙΚΑ που έχει μηδενική επίπτωση στο συνολικό χρέος της χώρας. Είναι το ίδιο σαν ένας σύζυγος να αποσύρει δέκα εκατομμύρια από τη δική του κατάθεση, καταθέσει υπέρ της συζύγου, με αποτέλεσμα το οικογενειακό χρέος, η συνολική κατάθεση να μην επηρεαστεί. Αυτό ακριβώς γίνεται με το χρέος του ΙΚΑ.

Επιστροφές φόρων. Είναι ψεύδος ότι αποκρύβονται. Όλες έχουν καταγραφεί στο δημόσιο χρέος της χώρας και το μόνο που κάναμε είναι να προχωρήσουμε σε μία διάταξη που αυτομάτως πλέον αφαιρούνται από τους φόρους που εισπράττει το δημόσιο. Με άλλα λόγια τα χρεωστικά με τα πιστωτικά υπόλοιπα να συμψηφίζονται και να καταγράφονται πλέον σε ετήσια βάση, σαν καθαρά φορολογικά έσοδα για να μην υπάρχουν ετεροχρονισμοί.

Χρέη Σκαρμαγκά, δεν υπάρχουν. Υπάρχουν εγγυήσεις, όπως για πολλούς άλλους φορείς, που δεν έχουν καταπέσει. Άρα είτε ψεύδη είτε ανακρίβειες.

Έρχομαι, όμως, σε πραγματικά υπάρχοντα χρέη, τα οποία πράγματι επιβαρύνουν το δημόσιο. Εδώ ισχύει αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός και εδώ υπάρχει μια τεράστια σύγχυση που συνδέεται με άγνοια και κακοπιστία, είτε το ένα είτε το άλλο. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ επέβαλε την εξής διάκριση –και θέλω να το κάνω αυτό σαφές ευθύς εξαρχής και μια για πάντα θέλω να ελπίζω– ανάμεσα στον τρέχοντα προϋπολογισμό του ελληνικού δημοσίου, του δημοσίου οποιασδήποτε χώρας, και τον κεφαλαιακό προϋπολογισμό. Ο τρέχων προϋπολογισμός είναι τα τρέχοντα έσοδα, φόροι, έσοδα από Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ., και οι τρέχουσες δαπάνες που είναι μισθοί, συντάξεις και διάφορες επιχορηγήσεις. Όλα αυτά μαζί με την κοινωνική ασφάλιση συγκροτούν τον προϋπολογισμό της γενικής κυβέρνησης, και με βάση αυτόν τον ορισμό η Ελλάδα, πλέον, έχει πλεόνασμα. Όλα αυτά ελέγχονται από την EUROSTAT από την ευρωπαϊκή στατιστική υπηρεσία.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ, όμως, απαγορεύει ρητά να ενσωματώνονται στον προϋπολογισμό της γενικής κυβέρνησης δαπάνες και έσοδα από κεφαλαιακές συναλλαγές. Ποια είναι μια τέτοια κεφαλαιακή συναλλαγή; Η ιδιωτικοποίηση. Παλαιότερα για παράδειγμα η Νέα Δημοκρατία, ο κ. Μάνος, είχε εγγράψει τα έσοδα από την πώληση της «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ» στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού. Καλά είχε κάνει τότε. Μετά το 1993, όμως, αυτό δεν είναι εφικτό.

Εάν ήταν εφικτό, αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα θα είχε μπει στην Ο.Ν.Ε. από το 1999. Γιατί με τα 3 τρισεκατομμύρια έσοδα ιδιωτικοποιήσεων που δεν εγγράψαμε στον κρατικό προϋπολογισμό, προφανώς το έλλειμμα θα είχε μειωθεί πολύ ταχύτερα και θα ήμασταν μέσα στην Ο.Ν.Ε. Άρα, έσοδα από κεφαλαιακές μεταβιβάσεις και συναλλαγές δεν γράφονται στον προϋπολογισμό. Πιστώνονται απευθείας στο δημόσιο χρέος. Το ίδιο ισχύει και για δαπάνες κεφαλαιακές, αγορά κεφαλαίου, αύξηση μετοχικού κεφαλαίου δημοσίων επιχειρήσεων, αναλήψεις χρεών συνεταιρισμών, προβληματικών επιχειρήσεων. Όλα αυτά χρεώνονται απευθείας στο δημόσιο χρέος. Άρα έσοδα και δαπάνες κεφαλαιακών μεταβιβάσεων συγκροτούν, αν θέλετε, ένα δεύτερο άτυπο προϋπολογισμό, που καταγράφεται σύμφωνα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης απευθείας στο δημόσιο χρέος.

Αυτό λοιπόν οφείλει να το γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία και όχι να μας λέει κάθε φορά για το άλφα ή βήτα χρέος. Προφανώς υπάρχουν ορισμένα τέτοια χρέη, τα οποία όμως είναι απόλυτα επίσημα χρέη, είναι συμβάσεις του ελληνικού δημοσίου, τις έχει ψηφίσει η Βουλή και καταγράφονται απευθείας στο δημόσιο χρέος. Αυτή είναι η απλή αλήθεια. Είναι το ίδιο με μία οικογε-

νεια.

Θα αναφερθώ πάλι σε ένα παράδειγμα. Ας υποθέσουμε ότι μια οικογένεια έχει εισόδημα επτά εκατομμύρια, έχει δαπάνες έξι εκατομμύρια και άρα έχει πλεόνασμα στον τρέχοντα προϋπολογισμό της ένα εκατομμύριο. Παράλληλα όμως το δεδομένο χρόνο η οικογένεια αυτή πουλά δύο οικόπεδα τριάντα εκατομμύρια, αγοράζει ένα διαμέρισμα τριάντα πέντε εκατομμύρια και καλύπτει το υπόλοιπο με δάνειο. Άρα, έχει ένα έλλειμμα στον κεφαλαιακό της λογαριασμό πέντε εκατομμύρια. Ερώτημα: Πόσο αυξάνει το χρέος της οικογένειας στο δεδομένο χρόνο; Πέντε εκατομμύρια είναι το έλλειμμα των κεφαλαιακών συναλλαγών, μείον ένα το πλεόνασμα του τρέχοντος προϋπολογισμού και η αύξηση του χρέους είναι τέσσερα εκατομμύρια.

Η ίδια λοιπόν λογική που ισχύει για κάθε οικογενειακό προϋπολογισμό, που είναι ένα πράγμα ο τρέχων προϋπολογισμός, που είναι προϋπολογισμός της γενικής κυβέρνησης που ψηφίζουμε στη Βουλή, και άλλο πράγμα ο κεφαλαιακός προϋπολογισμός, που είναι οι αγορές και οι πωλήσεις περιουσίας, αύξηση – μείωση της περιουσίας, ακριβώς η ίδια λογική επιβάλλεται από τη συνθήκη του Μάαστριχτ σε ό,τι αφορά τους εθνικούς λογαριασμούς. Και όλα αυτά ελέγχονται πολλαπλώς και σε τριμηνιαία βάση απ' όλους τους διεθνείς οργανισμούς και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και θα ήταν γελοίο πραγματικά και ανόητο να επιμένετε ότι δήθεν υπάρχει ένα περιθώριο λαθροχειριών.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, εφαρμόζουμε απαρέγκλιτα, είμαστε υποχρεωμένοι, τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας. Αν δεν τους εφαρμόζαμε, θα μπορούσαμε, επαναλαμβάνω, να γράψουμε μέσω των ιδιωτικοποιήσεων πρόσθετα έσοδα στον κρατικό προϋπολογισμό και να μπορούμε στην Ο.Ν.Ε. από την πίσω πόρτα. Δεν το κάναμε και δεν μπορούσαμε να το κάνουμε ακόμα κι αν το θέλαμε.

Αυτή λοιπόν είναι η όλη αλήθεια σε ό,τι αφορά τα δημόσια οικονομικά και θα ήθελα πραγματικά να μην πέσει η συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία σε αυτό το αφελέξ και θα έλεγα κακόπιστο επίπεδο. Δεν αξίζει τον κόπο να γίνονται τέτοιες συζητήσεις για τέτοια θέματα σε τέτοια έκταση.

Έρχομαι τώρα στο ασφαλιστικό. Υπάρχει δέσμευση κρατικής συμμετοχής. Είναι σαφές και από την ομιλία του Πρωθυπουργού. Αλλά θα ήθελα εδώ να κάνω μία διευκρίνιση.

Είπε ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω από την Κομοτηνή, ότι τάχα εγώ έκανα μία δήλωση ότι δεν δίνω δεκάρα τσακιστή. Του απάντησα ότι αυτό είναι ασύστολο ψεύδος. Τον προκάλεσα να μου πει πού και πότε έκανα τη δήλωση αυτή. Όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκε, αλλά δεν είχε ούτε καν την ευγένεια να ζητήσει συγγνώμη. Διότι, όταν λέγεται ένα τόσο ασύστολο ψεύδος και μάλιστα δημόσια, είναι υποχρέωση ενός πολιτικού που σέβεται τον εαυτό του να ζητήσει συγγνώμη.

Επιπλέον, θα ήταν δυνατόν ποτέ να κατηγορηθεί η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν δίνει δεκάρα τσακιστή στα ασφαλιστικά ταμεία, όταν μόνο το 2001 η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δίνει 207 δισεκατομμύρια για τους συνταξιούχους του Ι.Κ.Α., δίνει 795 δισεκατομμύρια στους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., δίνει 154 εκατομμύρια στους συνταξιούχους του Ν.Α.Τ., δίνει 117 δισεκατομμύρια στους χαμηλοσυνταξιούχους για το ΕΚΑΣ, δίνει 176 δισεκατομμύρια στα υπόλοιπα ταμεία και δίνει 1.017 δισεκατομμύρια συνταξιούχους του δημοσίου, σύνολο 2.466.000.000.000, δηλαδή 5,5% του Α.Ε.Π., το 45% του συνόλου των συντάξεων που καταβάλλονται στη χώρα μας; Είναι αυτά δεκάρες τσακιστές; Έτσι μετράτε τα χρήματα, αγαπητοί κύριοι της Νέας Δημοκρατίας;

Είναι λοιπόν, αδιανόητο αυτό το ψεύδος, είναι πραγματικά ενδεικτικό του αδιεξόδου στο οποίο βρίσκεται η Νέα Δημοκρατία σε ό,τι αφορά και το ασφαλιστικό με την ιστοσελίδα και όλες τις κρυφές σκέψεις, οι οποίες αναδύονται. Υπάρχει μία μαύρη τρύπα ενημέρωσης με την απόσυρση βεβαίως από το «INTER-NET» της συγκεκριμένης αυτής ιστοσελίδας.

Και γενικότερα, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιος κατηγορεί ποιον εδώ μέσα. Κατηγορεί εμάς η Νέα Δημοκρατία για κοινωνική πολιτική; Ποιος έκανε το κοινωνικό πακέτο του 1999-2000; Ποιος αύξησε τη σύνταξη του ΕΚΑΣ πολύ σημαντικά; Ποιος περίπου διπλασίασε τη σύνταξη του ΟΓΑ; Ποιος έκανε τις

φοροαπαλλαγές ιδιαίτερα στα αφορόλογητα όρια και όλες τις άλλες ευνοϊκές ρυθμίσεις; Ποιος πρόσφατα ανακατένιμε τις δαπάνες της επόμενης τριετίας για να εξασφαλίσει πόρους για κοινωνική πολιτική; Ποιος εγκαθίδρυσε το δίκτυο αλληλεγγύης κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού; Είμαστε εμείς, η σημερινή Κυβέρνηση, η οποία προχώρησε σε όλες αυτές τις πολιτικές και θα συνεχίσει να προχωρεί, διότι μοναδικός στόχος της σημερινής Κυβέρνησης είναι να εξασφαλίσει μέσα από την ανάπτυξη οφέλη για την κοινωνική δικαιοσύνη και την κοινωνική συνοχή.

Θέλω τώρα να κάνω ένα γενικότερο σχόλιο. Είναι φανερό, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η οικονομία βρίσκεται στο στόχαστρο της Νέας Δημοκρατίας. Ιδιαίτερα μετά την ΟΝΕ βλέπουμε μια συστηματική επίθεση με αφορμή διάφορα γεγονότα, την τιμή του πετρελαίου, το θέμα του προϋπολογισμού ή οτιδήποτε άλλο, που έχει ένα αποκλειστικό στόχο, να επιδεινώσει το κλίμα στην οικονομία. Και επειδή οικονομία ίσον κλίμα, μέσα από την επιδείνωση του κλίματος να φύγουν οι επενδυτές, να πέσει το χρηματιστήριο, να αναστραφούν οι θετικές στάσεις της οικονομίας και δήθεν να την πληρώσει η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη. Αυτός είναι ο σαφής στόχος της απίστευτης επίθεσης που διεξάγεται εναντίον της οικονομίας και της οικονομικής πολιτικής.

Αν διαβάσει κανείς τις δηλώσεις των αξιωματούχων της Νέας Δημοκρατίας, αν ένας ξένος επισκέπτης έλθει στην Αθήνα μεθαύριο, στο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και γνωρίζει ελληνικά και του δείξουν τους τίτλους των εφημερίδων με δηλώσεις του κ. Καραμανλή ή άλλων εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας, ίσως μπερδέψει την Ελλάδα με την Τουρκία, ίσως θεωρήσει ότι κάποιο λάθος έκανε και προσγειώθηκε σε μία χώρα με καταρρέουσα οικονομία, όπως η Τουρκία. Έχουν αναστραφεί τα πάντα. Μία οικονομία που το 2001 έχει τις καλύτερες επιδόσεις των τελευταίων τριάντα ετών, μία οικονομία, η οποία σε σύγκριση με την Ευρώπη έχει μία από τις καλύτερες επιδόσεις σε όλους τους τομείς, βρίσκεται στο στόχαστρο ενός κόμματος, που μετά από πολλά χρόνια στην Αντιπολίτευση άγχεται να επανέλθει στην εξουσία, θεωρώντας ότι μέσα από την καταστροφή της οικονομίας θα επιταχύνει την επάνοδό του. Όμως, ο λαός δεν τρώει κουτόχορτο, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας. Γνωρίζει την Ελλάδα στην οποία ζει και γνωρίζει την προσπάθεια την οποία καταβάλλει η Κυβέρνηση για να πάει αυτός ο τόπος μπροστά.

Εξάλλου, γνωρίζαμε όλοι πολύ καλά. Είμαστε μια μικρή χώρα και νομίζω ότι κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα που ακούει αυτή τη συζήτηση θυμάται τις αντίστοιχες καταστροφολογικές αναφορές του κ. Καραμανλή και όλων υμών και πέρσι και πρόπερσι και αντιπρόπερσι, όπως «τραβεστί οικονομία», «δεν μπαίνετε στην ΟΝΕ», «ο αυτόματος πιλότος μας έφερε στην ΟΝΕ», και μια σειρά από άλλα ελλοπρόσλλα εφευρήματα. Όμως όλα αυτά, θα έχετε διδαχθεί, δεν έχουν αποδώσει, η κοινωνία δεν σας ακούει, οι επιχειρηματίες δεν σας ακούνε, διότι οι επιχειρηματίες είναι εκείνοι οι οποίοι κινούν σήμερα την ελληνική οικονομία από πλευράς επενδύσεων, είναι οι εργαζόμενοι οι οποίοι συμβάλλουν με το μόχθο και την εργασία τους για να πάει η οικονομία. Η οικονομία και η κοινωνία έχουν κλειστά αυτιά απέναντι στις διάφορες συστάσεις, παραινέσεις και καταγγελίες της Νέας Δημοκρατίας. Ασχολείται η κοινωνία με κάτι πολύ πιο ουσιαστικό, πώς θα προχωρήσει με τη συμπράξη της σημερινής Κυβέρνησης στην οικοδόμηση ενός μέλλοντος ευημερίας και δικαιοσύνης. Και προχωρούμε σταθερά σε αυτό το δρόμο.

Θέλω να κάνω μία σύντομη αναφορά στα λίγα λεπτά που μου απομένουν, στους βασικούς άξονες της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στη διάρκεια της επόμενης δεκαετίας.

Τρεις νομίζω ότι μπορούν να προσδιοριστούν σαν οι βασικοί άξονες της εθνικής στρατηγικής για ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη. Ο πρώτος άξονας είναι η δημοσιονομική εξυγίανση, η συνέχιση και ολοκλήρωση και της δημοσιονομικής εξυγίανσης με την επίτευξη σταθερών πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό της γενικής κυβέρνησης.

Το πετύχαμε φέτος με τα διακόσια δισεκατομμύρια

(200.000.000.000). Τα επόμενα χρόνια θα διευρύνουμε τα πλεονάσματα αυτά, θα φθάσουμε περίπου στα χίλια δισεκατομμύρια (1.000.000.000.000) δραχμές το χρόνο γιατί έχουμε ένα βασικό στόχο: Να μειώσουμε το δημόσιο χρέος.

Θέλω να αναδείξω την κρίσιμη εθνική σημασία αυτού του μεγέθους. Τώρα έχουμε ένα δημόσιο χρέος περίπου 100% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και πληρώνουμε περίπου τρία τρισεκατομμύρια (3.000.000.000.000) δραχμές τόκους. Είναι έγκλημα αυτό το οποίο κάνει σήμερα η Ελλάδα πληρώνοντας αμαρτίες περασμένων δεκαετιών. Δίνουμε τρία τρισεκατομμύρια (3.000.000.000.000) δραχμές στους πλούσιους και πάμπλουτους ραντιέρηδες της εσωτερικής και της διεθνούς αγοράς και αφαιρούμε τρία τρισεκατομμύρια (3.000.000.000.000) δραχμές από τους συνταξιούχους, τους φοιτητές, τους μαθητές, τις οικογένειες, τους αρρώστους των νοσοκομείων. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Αρα είναι εθνικός μείζων στόχος η μείωση του δημόσιου χρέους. Με το ρυθμό που πέτυχε και επιτυγχάνει σήμερα η Κυβέρνηση, μείωση του δημόσιου χρέους κατά 5% του εγχώριου προϊόντος κατ' έτος, θα φτάσουμε από το 100% στο 50% στο τέλος της δεκαετίας και θα μειώσουμε στο μισό το ύψος των τόκων. Τι σημαίνει αυτό; Ότι απελευθερώνονται σταδιακά χίλια πεντακόσια δισεκατομμύρια (1.500.000.000.000) δραχμές κατ' έτος για κοινωνική πολιτική. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μιάμιση φορά ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας. Μιάμιση φορά ο προϋπολογισμός ολόκληρος του Υπουργείου Υγείας. Η χώρα αποκτά νέες δυνατότητες.

Ασφαλώς η δημοσιονομική εξυγίανση και η πειθαρχία είναι μια δύσκολη πολιτική. Γνωρίζετε τις πιέσεις που ασκούνται. Να γνωρίζετε, όμως, επίσης το εξής: Ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη έχει εμπεδώσει ένα κλίμα δημοσιονομικής πειθαρχίας και πιστεύει σ' αυτό γιατί αυτό απαιτεί το εθνικό συμφέρον. Και θα τηρήσουμε και θα τιμήσουμε αυτήν την πολιτική μας.

Δεύτερος άξονας: Ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα, μεταρρυθμίσεις, το Γα Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Είμαστε τεταγμένοι σ' αυτήν την πολιτική. Στόχος μας είναι στη διάρκεια της δεκαετίας αυτής η Ελλάδα να πάει σε ρυθμούς πάνω από 5%. Αυτό που πράγματι δεν κατορθώνουμε απολύτως φέτος, λόγω της επιβράδυνσης της παγκόσμιας οικονομίας, θα το πετύχουμε του χρόνου και τα επόμενα χρόνια, για να πετύχουμε αυτήν την πραγματική σύγκλιση στο τέλος της δεκαετίας.

Και τέλος, κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή. Μην έχετε καμία αμφιβολία: Δεν υπάρχει άλλη πολιτική δύναμη στην Ελλάδα που να εγγυάται τη συνοχή και τη δικαιοσύνη. Δεν υπάρχει άλλη πολιτική δύναμη, η οποία να έχει αποδείξει, πρώτο, ότι προτάσσει το συμφέρον του λαού και του έθνους γιατί προτάσσει την οικονομική εξυγίανση σαν βάση ευημερίας και δικαιοσύνης.

Και, δεύτερο, είναι ότι όταν δημιουργούνται τα περιθώρια, όπως δημιουργήθηκαν και πέρσι και πρόπερσι, τα αξιοποιεί πλήρως με φοροαπαλλαγές, με φοροελαφρύνσεις, με κοινωνικές δαπάνες, με αυξήσεις κοινωνικών δαπανών, στο μέτρο πάντοτε του δημοσιονομικά εφικτού, για να στηρίξει τα λαϊκά εισοδήματα, για να στηρίξει την κοινωνική συνοχή. Όχι βέβαια πέραν του μέτρου, γιατί δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γυρίσουμε στα λάθη των προηγούμενων δεκαετιών. Πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί στη γραμμή της εξυγίανσης, του εσαυχρονισμού και της ανάπτυξης.

Το ΠΑΣΟΚ είναι και παραμένει εγγύηση σταθερότητας. Σταθερή οικονομία, σταθερές αρχές οικονομικής πολιτικής, καμία παρέκκλιση στο βωμό μικροπολιτικού κόστους. Είμαστε μια εγγύηση σταθερότητας της οικονομίας. Το ΠΑΣΟΚ είναι εγγύηση ανάπτυξης. Για πέντε συνεχή χρόνια έχουμε ρυθμούς πρωτόγνωρους για την ελληνική οικονομία. Και είμαστε και εγγύηση αλληλεγγύης γιατί ο δικός μας κόσμος, στον οποίον δίνουμε λογαριασμό, είναι ακριβώς εκείνα τα χαμηλά, τα μεσαία εισοδήματα, οι μικρές και οι μεσαίες επιχειρήσεις, όλος αυτός ο ανθρώπινος πλούτος που ήταν, είναι και παραμένει το μεγάλο μας εθνικό κεφάλαιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Πολιτισμού, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Λετονίας για συνεργασία στους τομείς του πολιτισμού, της εκπαίδευσης και της επιστήμης».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Η Πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κα Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας έκανα μια σκέψη. Δηλαδή αναρωτήθηκα: Όλα αυτά τα οποία μας λέει ή αντιπροσωπεύουν μία προσπάθεια συνειδητής εξαπάτησης του ελληνικού λαού, δηλαδή –με συγχωρείτε για την έκφραση– πουλάμε φύκια για μεταξωτές κορδέλες ή το δεύτερο, δείχνει άγνοια, βολονταρισμό. Άγνοια, αν θέλετε, της ίδιας θεωρίας που ο ίδιος υποστηρίζει όσον αφορά στους νόμους της εξέλιξης της οικονομίας.

Ένα από τα δύο συμβαίνει. Πάντως, δεν έχω το δικαίωμα να κατηγορήσω τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για άγνοια.

Δυσ - τρία ζητήματα απλώς ενδεικτικά και παραδειγματικά.

Ακούσαμε από αυτό το Βήμα ότι το ΠΑΣΟΚ έκανε αυξήσεις, έδωσε χρήμα. Ναι, έδωσε. Εμείς δεν λέμε όχι. Τριάντα δραχμές την ημέρα. Ένα πακέτο τσιγάρα, ένα γιαούρτι. Περίπου τόσο. Ένα δεκαχίλιάρο το μήνα. Εάν θέλει το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση, να υπερηφανεύεται γι' αυτό, ας υπερηφανεύεται. Τι αφαίρεσε, όμως, να μας πει και από ποια νέα δικαιώματα έχει στέρήσει τους εργαζόμενους. Η συζήτηση δηλαδή γίνεται γι' αυτό; Να προχωρήσει αυτή η πολιτική και τελικά η κοινωνική πολιτική να μετατραπεί σε μία πολιτική, θα έλεγα, της πιο κακόγουστης όχι απλώς υποκριτικής, αλλά πραγματικά προσβλητικής φιλανθρωπίας;

Δεύτερον, εθνικό σχέδιο απασχόλησης: Όσες φορές έχουν κατατεθεί τέτοια εθνικά σχέδια απασχόλησης, πρόκειται για την ανακύκλωση της ανεργίας. Γι' αυτό είμαστε και αντίθετοι.

Τρίτον, νέες θέσεις εργασίας: Πριν λίγες μέρες –αν δεν κάνω λάθος, χθες ή προχθές– διάβασα το πρόγραμμα που εξήγγειλε ο κ. Χριστοδουλάκης για τη δημιουργία –και μάλιστα υλικής στήριξης– πεντακοσίων νέων βιομηχανικών μονάδων σε τομείς καινοτομίας. Πεντακόσιες νέες επιχειρήσεις. Με βάση το σχέδιο θα έχουμε λίγο παραπάνω, δημιουργία χιλίων νέων θέσεων απασχόλησης. Χίλιες χάνονται, εκατό γίνονται. Αυτή είναι η ουσία. Εμείς δεν είπαμε ότι δεν θα δημιουργούνται θέσεις απασχόλησης. Είναι να δούμε το συν, πλην.

Και αναρωτιέμαι: Αυτές οι πεντακόσιες, σαν μονάδες, επιχειρήσεις με τους χίλιους εκατό, χίλιους διακόσιους απασχολούμενους, πόσο κύκλο επιβίωσης θα έχουν; Από αυτές τις πεντακόσιες ένα 20% θα επιβιώσει, θα αναπτυχθεί, θα απορροφήσει και τις υπόλοιπες. Αυτή είναι η ανάπτυξη;

Για να ολοκληρώσω. Όταν εμείς λέμε αναπτυξιακή διαδικασία ή όταν επισημαίνουμε το πρόβλημα της κρίσης, δεν καταστροφολογούμε. Θα δημιουργούνται νέες επιχειρήσεις. Θα δημιουργούνται και νέες θέσεις εργασίας. Αυτές, όμως, οι νέες θέσεις εργασίας, δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά σταγόνα στον ωκεανό ή θα καλύπτεται ένα μέρος των απωλειών. Δεν θα είναι σταθερές οι θέσεις απασχόλησης. Θα είναι ανακύκλωση και μοίρασμα της εργασίας ή της ανεργίας.

Τέλος, εμείς δεν θεωρούμε ότι θα πάψει αυτό που λέμε ανάπτυξη των επιχειρήσεων. Απλώς θα έχουμε συγχωνεύσεις, συγκέντρωση των επιχειρήσεων σε όλο και λιγότερα χέρια. Και αυτό θα γεννά από τη μια μεριά τον περισσότερο πλούτο των λιγότερων και από την άλλη τη μεγαλύτερη φτώχεια των περισσότερων.

Και για να ολοκληρώσω: Όταν εμείς μιλάμε για φτώχεια, μιλάμε με όρους και σχετικής και απόλυτης φτώχειας. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε. Και νομίζω ότι καταλαβαίνομαστε μεταξύ μας.

Τέλος, δεν μπορούμε να κρίνουμε αν θέλετε και τις παραχωρήσεις που κάνει μια κυβέρνηση κάτω από την πίεση, με κριτή-

ριο την καλλιέργεια στο λαό της αντίληψης ότι πρέπει να έχει συνεχώς μειωμένες προσδοκίες και μειωμένες απαιτήσεις.

Επομένως δεν χρειάζεται να ολοκληρώσω το δεκάλεπτο. Βλέπουμε τα πράγματα από μία άλλη οπτική. Με αυτό το κριτήριο κρίνουμε τα πράγματα. Και για να πω την αλήθεια, δεν χωράμε μέσα στην κριτική που γίνεται ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Εκεί πραγματικά δεν έχουμε χώρο. Εκεί βρείτε τα μεταξύ σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Βουλευτές κύριοι Παναγιώτης Σκανδαλάκης, Σπύρος Βούγιας, Γεώργιος Τρυφωνίδης, Βασίλης Βασιλάκης και Κωνσταντίνος Τσιπλάκης ζητούν ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε. Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντίνου έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού και η δευτερολογία του δείχνουν ότι η Κυβέρνηση επιμένει στην πολιτική της, για όλα τα θέματα και για το ασφαλιστικό. Τη θεωρεί μια επιτυχή πολιτική, η οποία είναι η καλύτερη, δεν υπάρχει άλλη. Δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος, επιμένει στο μονόδρομο, στον ίδιο μονόδρομο και προ της ΟΝΕ και μετά την ΟΝΕ, στον ίδιο μονόδρομο που έχει αυτές τις εκπώσεις, αυτούς τους αποκλεισμούς, αυτές τις ανισότητες, αυτές τις αδικίες, αφήνουν την μονόπλευρη κατανομή των βαρών και των ωφελημάτων.

Μπορείτε να συνεχίσετε στην ίδια πολιτική. Δικαιώμα σας! Αλλά το 2000 ζητήσατε την ψήφο του ελληνικού λαού με άλλες υποσχέσεις. Εάν λοιπόν υπάρχει κάποια δημαγωγία και διγλωσσία, κοιταχτείτε καλύτερα μεταξύ σας. Όταν, λοιπόν, η Κυβέρνηση καλεί σε διάλογο για το ασφαλιστικό, ξεκινάει από αυτό το δεδομένο, ότι η κυβερνητική πολιτική προωθεί τη δίκαιη κατανομή βαρών και ωφελημάτων, ότι δηλαδή η κυβερνητική πολιτική προάγει και παράγει συλλογική ευημερία. Και αν κάτι φταίει, αυτό είναι η «κακούργα κοινωνία» που δεν το καταλαβαίνει. Η κοινωνία σας λέει τα αντίθετα. Μιλάτε στο όνομα των μικρών και μεσαίων, των αγροτών, του επιτηδεύματιά, του άνεργου, του μισθωτού, του συνταξιούχου, της γυναίκας, του νέου, ότι τους εκφράζετε, όταν αυτούς τους έχετε οδηγήσει στη σημερινή απόγνωση και ανασφάλεια; Τέτοια αντιστροφή της πραγματικότητας;

Ακολουθεί ο κύριος Πρωθυπουργός μια παραδοσιακή τακτική. Αφορίζει την πραγματικότητα. Φταίει η πραγματικότητα, δεν φταίει η κυβερνητική πολιτική. Αφορίζει το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου, ότι καταστροφολογεί ο Συνασπισμός. Καταστροφολογεί όταν ασκεί προγραμματική αντιπολίτευση, όταν ασκεί υπεύθυνο έλεγχο και υποδεικνύει εναλλακτική πρόταση. Καταστροφολογεί όποιος κάνει έλεγχο και κριτική, διότι ενοχλείται η Κυβέρνηση, που εμείς δεν βλέπουμε ότι η κυβερνητική πολιτική σκορπίζει τα αγαθά του ουρανού σε όλον τον κόσμο.

Πάλι σας λέω, κοιτάξτε καλύτερα πού ζείτε, ποιοι σας περιβάλλουν και ποια πραγματικότητα καλείστε να διαχειριστείτε. Θα σας το πω ευθέως: Η στάση αυτή του κυρίου Πρωθυπουργού, που αφορίζει τα πάντα και εξιδανικεύει τον εαυτό του δεν είναι στοιχείο προοδευτικού εκσυγχρονισμού που χρειάζεται η διακυβέρνηση της χώρας στον 21ο αιώνα. Θα πω και κάτι ακόμα: η σημερινή ομιλία, το ύφος, το περιεχόμενο προκαλούν ακόμα μεγαλύτερη ανησυχία και δυσπιστία στην κοινωνία.

Ερωτώ λοιπόν ευθέως: Τις ίδιες ποσοτικές δεσμεύσεις, για τα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη, θα περιλαμβάνει το υπό αναθεώρηση πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης; Εάν ναι, τότε μπροστά μας είναι πάλι μια πολύχρονη, σφικτή πολιτική αδικίας και ανισοτήτων. Ερωτώ συγκεκριμένα.

Εμείς προτείνουμε σήμερα ουσιαστικό εθνικό διάλογο, κοινωνικό και πολιτικό, αναπόκρυτο και χωρίς διαδικαστικά τετρίπια: Τριανταπεντάωρο, κοινωνικό εισόδημα, ασφαλιστική και δημοσιονομική μεταρρύθμιση προοδευτική. Τα αποδέχεστε;

Αφήστε τις ωραιολογίες. Συγκεκριμένα στο τραπέζι, απέναντι στην κοινωνία να δεσμευτείτε για το τριανταπεντάωρο, για το ελάχιστο κοινωνικό εισόδημα αξιοπρεπούς προστασίας, ασφάλειας και διαβίωσης και για προοδευτική δημοσιονομική μεταρρύθμιση και προοδευτική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού.

Ακόμη πιο συγκεκριμένα, δεσμευέστε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα επεκταθεί η τριμερής χρηματοδότηση σε όλους τους ασφαλισμένους, με κρατική συμμετοχή κατά το 1/3; Γιατί δεν το λέτε;

Ακόμα πιο συγκεκριμένα, δεσμευέστε ότι δεν θα υπάρξει καμία μείωση των συντάξεων; Γιατί δεν το λέτε; Απαντήστε επιτέλους συγκεκριμένα γιατί αυτά απασχολούν την ελληνική κοινωνία σήμερα.

Τα άλλα «περί Κασσάνδρας και περί καταστροφολογίας» έχουν την ίδια αξία με τα «περί ταμπακίερας». Εκείνο που κατάλαβε σήμερα ο Έλληνας πολίτης είναι ότι οι σύμβουλοι των δύο μεγάλων κομμάτων συνιστούν την ίδια πολιτική και ότι τα δύο μεγάλα κόμματα επιθυμούν να την εφαρμόσουν και απλώς περιμένουν τις επόμενες εκλογές. Δεν μπορεί ο κύριος Πρωθυπουργός να αγνοεί ότι το φτωχότερο 10% του πληθυσμού απολάμβει του 2,2% του συνολικού εισοδήματος και το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού απολάμβει του 26,3% του συνολικού εισοδήματος της χώρας. Να η εισοδηματική και κοινωνική αδικία, η εσωτερική κοινωνική ανισότητα. Η ψαλίδα δεν μικραίνει, δεν κατανέμεται δικαιότερα ο πλούτος, απεναντίας διευρύνεται προκλητικά η ανισοκατανομή προς όφελος των εχόντων, υπερχόντων και κατεχόντων.

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι με βάση τις φορολογικές δηλώσεις του 2000 το 1,7% του πληθυσμού έχουν εισοδήματα κάτω από το όριο της ανέχειας. Αυτούς θα τους πάμε στον κοινωνικό καιάδα; Την ίδια στιγμή δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι το κόστος εργασίας αντιστοιχεί στο 40% του συνολικού κόστους παραγωγής, ενώ οι αμοιβές των μισθωτών αντιστοιχούν μόλις στο 63% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιτέλους, δεν μπορείτε να αγνοείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι η γενική μέση σύνταξη είναι 143.000 δραχμές, ενώ η μέση σύνταξη αναπηρίας είναι 127.000 δραχμές, ότι η σύνταξη θανάτου είναι 111.000 δραχμές. Δεν μπορείτε να αγνοείτε ότι πάνω από 700.000 συνταξιούχοι όλων των ταμείων έχουν συντάξεις κάτω από 80.000 δραχμές το μήνα. Αυτή είναι η οδυνηρή πραγματικότητα και δεν καταλαβαίνω αυτά τα στομφώδη του κυρίου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας τι προκαλούν. Προκαλούν στήριξη, προστασία και βεβαιότητα για το μέλλον, ή απόγνωση, οργή και ανασφάλεια;

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η ανεργία εξακολουθεί να έχει διψήφιο αριθμό, παρά τα προγράμματα, παρά τους πόρους, παρά τους νόμους, και ότι σε ορισμένες περιοχές η ανεργία ξεπερνάει το 30%.

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Πρωθυπουργός ότι μία από τις μεγαλύτερες ανισότητες στον τόπο, είναι η περιφερειακή ανισότητα. Δεν μπορεί να αγνοεί ότι πέντε από τις φτωχότερες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ελληνικές επαρχίες.

΄Ακουσα έκπληκτος να λέει πως, «όταν καθόμαστε και δεν αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα στην ώρα τους, επέρχεται θύελλα και λαίλαπα». Καθόμασαν τόσα χρόνια; Εσείς είσατε Κυβέρνηση. Καθόμασαν στις καρέκλες, δεν αντιμετωπίζατε τα προβλήματα και τώρα ξαφνικά λέτε «άρον-άρον», ότι επειδή εμείς καθόμασαν και εφησυχάζαμε και ήμασαν αυτάρεσκοι, τώρα καθίστε να σας ραβδίζουμε εσάς όλους, που δεν αντέχετε άλλο;»

Γιατί επιμένετε να πανηγυρίζετε την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ; Σας είπαμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ότι θέλουμε την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη. Είναι θετικό βήμα για μας, αλλά το προεξοφλήσατε δυστυχώς και εξακολουθείτε με την ίδια τακτική, αγνοώντας ότι μέσα στην ΟΝΕ οι συγκεκριμένες πιέσεις είναι πιο ανταγωνιστικές και πιο επικίνδυνες, με κίνδυνο να είναι πράγματι η παρουσία μας οριακή.

Εσείς, λοιπόν, που πανηγυρίζετε, δεν οφείλετε μια εξήγηση

στον ελληνικό λαό; Γιατί αδυνατείτε να εξυγιάνετε τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, π.χ. την Ολυμπιακή Αεροπορία που πάτε να την πουλήσετε έτσι; Γιατί αδυνατείτε να εξασφαλίσετε σωστές συγκοινωνίες για τους πολίτες, να επιβάλετε αξιοπρεπή λειτουργία των νοσοκομείων, να ανασυγκροτήσετε την παιδεία, να στηρίξετε ένα κράτος κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης, να πραγματοποιήσετε τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος για δικαιότερη κατανομή των βαρών και για τη στήριξη των οικονομικά αδυνάτων, να εξυγιάνετε και να ανασυγκροτήσετε τη Δημόσια Διοίκηση, να πετύχετε την παραγωγική διεύρυνση της οικονομίας με την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη; Όλα αυτά είναι ελλείμματα που προκύπτουν από μία κυβερνητική πολιτική. Εμείς σας λέμε αλλάξτε αυτήν την πολιτική, διότι τα ίδια ελλείμματα θα αθροίζονται.

Σε τελευταία ανάλυση σας λέμε και κάτι άλλο. Μην κατασκευάζετε πια ψεύτικα διλήμματα. Δεν είμαστε πια στο «ή στο φως ή στο σκότος». Είναι σύνθετα τα προβλήματα, σύνθετες οι ανάγκες και σύνθετοι οι προβληματισμοί του Έλληνα πολίτη.

Αυτόν τον κόσμο που πονάει, αυτόν τον κόσμο που αγωνιά, αυτόν τον κόσμο που αισθάνεται τον εμπαιγμό και την κοροϊδία, δεν τον έχετε στην τσέπη για να τον θεωρείτε «κουκί» που ό,τι και να του λέτε αυτός θα εξακολουθεί να παραμένει στην τσέπη σας, για να πηγαίνετε να τον εξαργυρώνετε στο χρηματιστήριο της εξουσίας, φωνάζοντας για το κόμμα του χρηματιστηρίου και για το λαϊκό καπιταλισμό.

Αυτή είναι η κριτική που εμείς από την πλευρά μας ασκούμε.

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μετατόπιση του κέντρου βάρους της πολιτικής ζωής του τόπου προς τα κεντροδεξιά;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι πήρατε στα χέρια σας μια πλειοψηφία, στο όνομα προοδευτικών εξαγγελιών, και τη μετασχηματίζετε σε μια συντηρητική κεντροδεξιά πλειοψηφία; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτά όλα τα οποία επαγγέλλεστε, εν ονόματι του παρελθόντος, δεν μπορούν να αποτελούν γραμμάτια προεξόφλησης του μέλλοντος;

Κύριε Πρωθυπουργέ, εγώ θα τελειώσω μ' αυτήν την αποστροφή. Λυπήθηκα γιατί σας είδα σήμερα να παρελθοντολογείτε. Ως Πρωθυπουργό της χώρας, σας περίμενα να είσατε σε θέση να σχεδιάζετε με διαφορετικό τρόπο τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής και μετά από πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα: «Η κοινωνική και οικονομική κατάσταση της χώρας».

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.36', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 11 Μαΐου 2001 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την ασφάλεια σε όλα τα μέσα μεταφοράς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

